

رواية اتفاقية زواج كاملة

بقلم الكاتبة افنان حسن

تم تحويل هذه الرواية الي pdf

بواسطه موقع ايجي فور تريندس

يمكنك الوصول الي موقعنا عبر محرك

البحث جوجل بكتابة

موقع ايجي فور تريندس

او الدخول مباشرة الي موقعنا

Egy4trends.blogspot.com

Egy4trends.com

الفصل الاول

بعد اخر لمسات المكياج وقفت الكوفييره
بانبهار : ماشاء لله قمر ١٤ تسدق انا عدى
عليا ولا الف عروسه بس انتى احلاهم حتى
بصى كده فى المرايه+

كانت نور بتأمل شكلها فى المرايه بفستان
أبيض ومكياج ناعم وحجاب رقيق مغطى
شعرها ورقبتها بالكامل كانت فعلا حلوه بس
مش دى نظره عروسه ولا حتى فيه ابتسامه
فرح+

دخلت جنى بعصبيه: نور فهمينى ايه الهبل
ده انتى اتجنيتى

كانت نظره الاستنكار واضحه على الكوفيرة
بغضب : لو سمحتى يا انسه مين حضرتك
وداخله تعالى صوتك ليه ده مش أسلوب+

ضحكت جنى بستهزاء : انا الهبله
صاحبة الهانم+

بصت نور على الكوفيره وبيتسامه ضعيفه:
لو سمحتى سبيننا لوحدنا+

قامت نور وقعدت على الكرسي بهدوء:
ممکن تعقلی وتعدى+

بدأت جنى تتحرك بعصبيه بصوت عالى :
هو انتى خلىتى فيها عقل انا سبتك ترجعى
مصر يدوب يومين يومين يانور اجى
الاقىكى هتتجوزى+

نزلت نور رأسها بهدوء : جنى دى وصيه
جدى وكان لازم+

قبل ما تخلص كلامها ردت جنى
بعصبية.وهى بتضرب ايديها : وصيه ايه
جدك كانت وصيته انك تعيش سنه فى
مصر مع ابوكى. وتحاولى تديه فرصه مش
انك تتجوزى+

كملت نور بضعف : جنى لو الجوازه دى ما
تمتش الاستاذ محمد قصى بابا ممكن
يتسجن+

قعدت جنى بضعف : بس+

قاطعتها نور بحنان: من غير بس ما تخافيش
عليا انا هتصرف وابتسمت وهى بتكمل
مش كان نفسك تشوفينى عروسه+

ردت جنى بحزن وصوت هامس : بس وانتى
بتتجوزى واحد بتحببه مش واحد
مشفتهوش ابدأ+

قبل ما ترد نور دخلت منظمه الفرخ وهى
مبتسمه : الف مبروك احنا هننزل بعد
خمس دقائق ياريت تجهزى مشاء الله قمر
كملت بغمز يا حظ العريس+

فى الناحيه التانيه مصطفى بضجر : مالك يا
عم ما تفرد وشك شويه بدال مانت عامل
زى المطلقات كده+

رد عليه عمر بعصبيه وغضب: يعنى اعمل
ازاى وانا هتنيل اتجوز واحده غير فريده+
قعد مصطفى جنب صاحبه بحنان وهدوء:
عمر الكلام ده مينفعش ايه زنب البنت الانت
هتتجوزها دى+

حرك عمر شعره بعصبيه ونزل رأسه
بضعف: مصطفى انت مش حاسس بيا انا
تعبان+

حط مصطفى ايدو على رجل عمر : انت
صاحبى اسمع كلامى علشان ابوك ويلا
ننزل علشان الزفه واعمل عريس شوويه+
رد عمر بتريقه : امال انا عامل ايه يعنى
مش زفت عريس

ضحك مصطفى بمشاكسه: والله شبه عبله
كامل فى مسلسل سلسال الدم أفرد وشك
ده ويلا بينا+

وقف عمر ومصطفى قدام اوضه نور بصدمه
من الملاك القدامهم مال مصطفى على
عمر بهمس : بقولك ايه لو هترجع فى كلامك
ومش عايز تتجوز عادى انا هضحى واتجوزها
بدالك+

رد عمر بستهزاء : لا يامضحى متلم نفسك
انت مش شايف انه فرحى+

مصطفى بتريقه ومرح: لا ياراجل مش
مكنتش عايز تتجوزها ايه القلبك عنتر+

رد عمر بضيق: هي حلوه بس وايه يعنى انت
اكثر واحد عارف ان الشكل ميهمنيش انا
مش بحب غير فریده وبعدين استفدت ايه
من شكلها دی واحده عايشه حياتها كلها فی
لندن اکید اخلاقها خوجات ومتعرفش دین
ولا تربیه وکمان+

قاطعہ مصطفی بملل: بس بس خلاص کل
ده دا انت قلبت علی خالتی الرغایه انت
متعرفهاش علشان تحکم کده وهی ملهاش
زنب فی بعد فریده عنک+

سکت عمر وتوجه لنور علشان ینزلو بعد ما
قعدو فی الکوشه بدء عمر یتفحصها بشره
ناعمه وبیضه عیون لونها مزيج من الأخضر
والازرق فعلا ملاک بس عمر الشكل ما همه

هو بيحضر الدكتوراه في فرنسا وشاف بنات
كثير حلوين بس قلبه ملك لفريده وحدها+
لاحظت نور هدهده وسرحانه بصوت هامس :
انت بتفكر في ايه+

فاق عمر ورد بعبوس : ايه انت دي مش ليا
اسم يا هانم ولا مش عرفاه+

حركت نور رأسها بملل وهدهده : اسمك عمر
و بتحضر الدكتوراه في فرنسا انت بقى
تعرف ايه عنى+

سكت عمر بحرج+

ابتسمت نور بستهزاء : امال ليه كنت
مضايق انى معرفش اسمك+

رد عمر بعصبيه وهو بيحرك أيده بغضب : انا
لسه شايفك النهارده ضحك بستهزاء احنا

هنتعرف على بعض يوم فرحنا ده حتى
جدى معملهاش+

سكنت نور تتأمل الانسان العصبى ده
بشعره الاسود الكثيف ودقن خفيفه وجسم
رياضى وعنيه العصبيه سرحت تفكر ايه
التهتمولو معاه غصب عنها رجعت بذاكرتها
لأسبوعين ورا بس من اسبوعين اتغيرت
حياتها+

وقفت على سرير جدها البيحاول يقاوم
المرض كلمها بتعب واضح : بنتى انا مش
هعيش اكر من كده وصيتى ليكى انك
ترجعى مصر بعد موتى وتعيشى مع ابوكى
فى مصر سنه تديه فرصه تانيه+

قاطعته نور وهى بتقف بعصبيه : جدى لو
سمحت مستر محمد+

قاطعها جدها بعصبيه وهو بيحاول يعتدل
في سريره : اسمه ابوكى مش مستر محمد
بدء جدها يكح بشده+

نور بخوف ودموع قربت منه : جدى لو
سمحت اهدى بلاش عصبيه علشان
صحتك+

رد بتعب : بنتى كفايه ١٧ سنه لازم تناديه
ابوكى نور دى وصيتى لازم تعامليله بحب
وتديه فرصه انا مش ههددك بالميراث عارف
انك تشحتى ولا تقعدى معاه يوم بس
عمرى ما هرضى عنك حتى وانا فى قبرى ده
اول طلب اطلبه رجعت ملامحه لحنيتها
وبضحكه ضعيفه : وشكله اخر طلب+
حضنت جدها بخوف وصوت باكى : وعد
هديه فرصه بس انت خليك معايا+

رجعت للواقع على صوت مصطفى الضاحك
: على فكره والله احنا في فرح وانتو العرسان
مش في حصه كيميا وانتو ناسيين الواجب
ضحك لنور : اعرفك بنفسى انا مصطفى
صاحب عمر وابن عمو كان نفسى لو تعرفنا
في وقت تانى بس ملحوقه والجايات اكثر+
تأملت نور مصطفى شاب وسيم فيه شبه
من عمر بس باين عليه المرح بابتسامه
مدت أيدها : اتشرفنا انا نور+

رد مصطفى بضحكه وهو يبحرك أيده
برفض : لا بصى كده جو اتشرفنا وحضرتك
خليه بعيد كوني على طبيعتك انا مش بحب
الرسميات+

ابتسمت نور لعفويته رد عمر بملل :
وحضرتك جاي تورينا طلعتك البهيه
وتتعرف عليها+

اعتدل مصطفى في وقفته : لا يا استاذ
المفهوميه وبطرمان النباهه ممكن مش
واخذ بالك بس الفرخ خلص تقريبا و
الزفه دلوقتي ممكن تجهزو ولا ايه+

مسك عمر ايد نور وبدء المدعوين يودعوهم
وقفت جنى وهى بتحضن نور وبهمس باكى
: انا معاكى لو حبتى تمشى هقف جنبك
وهنرجع لندن سوا+

ضحكت نور وهى بتبعدها: واو انا شايفه
الخبير فى الجرايد عروسه تهرب بثوب الزفاف
والصدمه ليس مع حبيبها وإنما صديقتها+

دمعت جنى وضحكت بين دموعها : اى
وقت تحسى انك لوحدك اعرفى انى جنبك

ابتسمتلها نور بحنان+

بعد المباركات وصلو للفندق مشى عمر

بهدوء للاوضه نادت عليه نور+

رد بملل: بصى انا تعبان اى مكان يعجبك

نامى فيه للصبح+

قعدت نور بهدوء: عايزاه اتكلم معاك+

عمر بضيق: الكلام ده ميتأجلش للصبح+

زفرت نور بهدوء: لا+

زفر بضيق وقعد جنبها بغضب : خير+

كتفت نور أيديها ورجعت بضهرها لورا : بص

انا زي زيك مجبورين على الجوازه دى فلانم

نحط النقط على الحروف زى ما بتقولو فى

مصر+

غمض عمر عنيه بضيق وملل: يعنى ايه+

نور بهدوء: انت بتحب واحده صح ابتسمت
على ملامح الصدمه الظهرت على عمر
وكملت الابتسامه: الموضوع مش محتاج
زكاء انت طول اليوم سرحان وعصبى لو كان
الموضوع لمجرد انك تحت الأمر الواقع كنت
على الاقل حاولت تتعرف عليا غير التليفون
الكل شويه تركز فيه اكيد كانت صورتها
صح+

وقف عمر بعصبيه وصوت على : لا اسمعى
دور النيا به ده مش عليا واياوا انا بحب واحده
وماتحوليش تقولى انساها او تعاتبينى+
قطع كلامه وقوف نور بعصبيه ردت بصوت
هادى : بلاش تعالى صوتك انا كمان صوتى
على مش معنى انى محترماك انى هخليك
تعالى صوتك تعرف ايه الحكمه من ان
الانسان بودنين ولسان واحد الحكمه انك

تسمع اكثر من انك تتكلم انا عايزاه اسألك
سؤال علشان نوضح علاقتنا وياريت
تجاوبنى بصراحه+

شد كلامها اهتمامه رد بضيق : إيه+

قعدت نور بهدوء : ليه ما تقدمتمش لحبيبتك
ابوك كان رفضها ولا ايه+

قعد عمر وحوط رأسه بين أيديه بتعب : هو
ميعرفهاش انا كنت مستنى فرصه اعرفه
عليها+

نور ببتسامه وهى مركزه على ملامح عمر :
تمام ايه الخلاك توافق على الجواز انا كملت
باستهزاء انا علشان الشراكه بين بابا ووالدك
تمم لأن زى مانت عارف لو الشراكه متمتمش
بابا كان هيقع فى ديون كتيره وممكن
يتسجن انتا بقى ليه وافقت+

زفر عمر بضيق وحزن: لأن بابا عنده
مشاكل في القلب وكان عايز يساعد صديق
عمره ألهو ابوكى في المشاكل بتاعته
بشراكتنا وجوازنا مكنتش هقدر ارفض
علشان تعب بابا ولأن حبيبتى مش
هتعجبه+

لمعت عيون نور بانتصار: تمام انا وانت مش
عايزين الجوازه دى ايه رايك هفضل سنه
كأنا زملاات سكن وبعد الفتره دى نطلق
وبما أن اختيار ابوك ليا كان غلط اكيد مش
هيرفض اختيارك لشريكت حياتك التانيه+
سكت عمر يفكر بعدين رد بشك: وانت ايه
اليجبرك ومش خايفه على زعل ابوكى لما
يلاقى بنته مطلقه+

اعتدلت نور في مقعدها: بص علشان كل
حاجه تقبى واضحه مستر محمد ضحكت

باستهزاء قصدى بابا العلاقه ما بينا مش
اكثر من شهاده ميلاد بما ان كل حاجه بينا
لازم تكون واضحه بعد موت ماما بابا سابنى
لجدى ومشفناش بعض لمره واحده بعديها
بس وصيه جدى انى اعيش سنه معاه واديه
فرصه وانا ادितه الفرصه بجوازي علشانه وانى
اعيش معاك أهون عليا من إنى اعيش معاه
فهمت ايه مصلحتى من الإتفاق معاك ها
إيه رأيك+

عمر بتفكير : موافق+

ابتسمت نور براحه : تمام دلوقتي احنا ننام
وبكره نتفق على حياتنا سوا لمده السنه دى
غمزت لعمر بضحكه : اتصل بحبيبتك
ووضحلها الحكايه على شان تظمن+
ابتسم عمر براحه : شكرا وانا اسف لو
عاملتك بأسلوب وحش+

حرکت نور کتافها من غیر اهتمام: اسمع
احنا هنعیش سنه سوا فایه رأیک نکون
صحاب علی شان متکنش سنه نکد علینا+

ضحک عمر بمرح : تمام+

نور : یااااااه یا راجل انت بتعرف تضحک برکه
یا جامع

عمر بتعجب: انتی بتتکلمی مصری کویس+

رفعت نور رأسها وبدأت تتکلم بملل : انا
اتولدت فی مصر وعشت فیها ٦ سنین وبعد
سفری لبریطانیا جدی کان مصرانی أتعلم
عربی کویس وجیلی اکثر من استاذ مصری
حتى المربیہ بتاعتی کانت مصریہ+

فتح عمر عنیه بصدمه: هو جدک مش

مصری+

حركت نور رموشها بدهشه: يابنى هو انت
مسألتش على اي حاجه تخصصى قبل ما
نتجوز+

حرك عمر أیده على رقبتہ بإحراج: كنت
مضايق وكده+

زفرت نور بهدوء وتكلمت بيتسامه ضعيفه :

بص انا امى بريطانية اتعرفت على بابا
واتجوزو ولما كان عمرى ٦ سنين ماما ماتت
وبابا تنازل عن الوصايه لجدى ومن ساعتها
وانا فى بريطانيا يعنى من ١٧ سنه وانا فى
كلية هندسه وحولت ورقى لجامعتك فى
فرنسا علشان اكمل دراستى+

فتح عمر عنيه بدهشه : يعنى ده لون
عنيكى الطبيعى مش عدسات+

بصت نور بصدمه وضحكت بصوت عالي:
يعنى ده الفرق معاك ماشى ياسيدى ايوا
ده لون عيونى ورثتهم من ماما+

ضحك عمر بإحراج : يشرفنى اننا نقبى
صحاب+

وقفت نور بمرح وكلمته بضحكه: على رأي
صاحبك بلاش جو تشرفنا وحضرتك احنا هنا
صحاب+

دخلت نور اوضتها فى الجناح وغيرت هدومها
لبجامه ناعمه رمت جسمها على السرير
بتفكير: الحمد لله طلع بيحب يعنى تخلص
السنه وارجع لحياتى+

رفعت صوره جدها بصوت باكى: جدو بلاش
تزعل انا اتجوزت علشانه وطلعته من
مشكله بس مش هقدر انسى واعيش معاها

انا محتجالك تانى بكت وهى تسترجع

ذكريات ١٧ سنه وري+

بعد موت امها بقيت معزوله تماما خدها

ابوها للمطار اتكلم ببطء وهدوء غريب : نور

انتى هتعيشى مع جدك فى بريطانيا+

ردت نور بفتور وخوف : طيب وانت يا بابا

مش تيجى+

رد عليها بصوت حزين : لا انتى هتفضلى

معاه+

نور : بدموع بابا انا عايزاه افضل معاك وعد

هسمع كلامك ومش هعمل حاجه تضايقك

منى+

بعد ايدها عن طرف قميصه بتسامه حزينه

: مش هينفع ده لمصلحتك عيشى حياتك

هناك مسح على شعرها بهدوء أنسى اى
حاجه حصلت هنا+

شدتها المريبه بقوه وهى بتسحبها للطياره
ونور تبكى وتضرب بايديها وتصرخ : بابا
متسبنيش انا اسفه بابا+

من غير اى تعبير على وشه عطاها ضهره
ومشى بهدوء وهى تنادى لحد ما اختفى+

مسحت دموعها وقالت بحسره: ١٧ سنه
مفكرش يشوفنى مش هقدر انسى اسفه يا
جدى مهما حاولت مش هقدر اسامحه .

+

ارجو تشرفوني بالمتابعة ♥☺+

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل الثاني

صحى عمر على صوت بيناديه فتح عيونه
ببطء لقى نور لابسه اسود مقدرش يميزها
وبدء يصرخ : أشهد أن لا اله إلا الله قل أعوذ
برب الفلق+

نور بدهشه قربت منه: اهدى مالك+

وقف برعب : كمان جنيه وهو يبحاول يجرى
وقع من على السرير+

فتحت نور الأنوار بسرعه : عمر اهدى وراحت
نحيتو مسكت كتفه بحنان تحاول تهديه
: عمر خد نفس انا نور أهدى+

حط أيده على قلبه و حاول يضبط تنفسه :
انتى ياشيخه منك الله انا فتكرتك عفريت
فيه حد يصحى حد كده بص على الساعه
كمان دلوقتى+

ابتسمت نور براحه وقعدت على السرير : انا
كنت بحاول اصحيك تصلى الفجر+
قعد عمر بدهشه على السرير: انت بتتكلمی
جد+

نور : لا بهزر طبعا جد صحيت اصلى
ومسمعتش صوتك قولت اصحيك تصلى+
ابتسم عمر بمرح ورد بصوت نعسان :
المفروض تنورى النور الاول افرض مكنتش
عرفتك وضربتك كان هیحصل ايه+
ضحكت نور وحركت شعره الكثيف
والعشوايىء من أثر النوم: أولا انا معرفتش
مكان النور ثانيا تضرب ايه ياعم دا انت كنت
شويه وهتجيلك سكتة قلبية بعد الشر
يعنى+

حرك عمر شعره بإحراج : انا فتكرتك

عفريت+

نور بضحكه: مسدقك انت كان ناقص تغنى

يا طيباه على شان انصرف+

نزل عمر رأسه بإحراج+

ضربت نور رأسه بخفه وبابتسامه : عادى

مفيش داعى تتحرج ده موقف طبيعى وانا

اسفه المره الجايه هخبط على الباب بس

اوعى تحاول تردهالى لاني فعلا هتجيني

سكته قلبين+

ضحك عمر وهو عارف انها بتحاول

متحرجوش : موصلتش لدرجه ياطيباه بس

قطع كلامه وهو فاتح عنيه بدهشه : استنى

انتى صاحيه مخصوص للفجر+

حرکت رأسها بالموافقة وكملت بتعجب : ليه
بتسأل+

رد وهو بيحط ايده على رقبتة اصلى يعنى
هو+

قاطعته نور وهى بتميل رأسها على جنب :
لانى اجنيبه وتربيت وسط الاجانب صح+
سكت باحراج+

تابعت كلامها وهى بتركز بنظرها بعيد عن
عمر: اسمعنى انا عارفه انك فاكرنى متحرره
جدا وده صح نسبيا انا عشت حياتى كلها بره
فطبيعى اكون متحرره بالنسبه لتقاليد
وعادات كتير فى مصر وده بحكم عيشتى فى
المجتمع الغربى بس انا كمان عارفه كويس
حدودى علشان دينى وتربيتى فاكيد عمرى

ما هتخطاها يقبى ازاي هتخطى اساسيات

دينى ذى الصلاه انت فاهمنى+

سكت عمر وهو حاسس انه طالب نسى

الواجب وبيتهزق من الأستاذ+

زفرت نور بهدوء و بتسامه: مش مشكله

وقفت ومدت ايدها ليه يلا ولا ناوى تنام+

ضحك عمر بمرح : هو بعد الخضه دى هقدر

انام أصلا+

مسك ايدها ووقف بعد الصلاه كل واحد

رجع لاوضته+

حط عمر أيديه تحت رأسه وهو مركز فى

سطح اوضته يفكر: فعلا مكنش لازم احكم

علىها قبل ما اعرفها+

افتكر شكله وهو واقع مرعوب ركز على
مرايه اوضته : فعلا كان ناقص اغنى يا طيباه
ضحك ونام+

بعد ما خلصو فطار ركب عمر ونور العربيه+
عمر بهدوء وهو مركز على الطريق: بعد ما
نسلم على عيلتى هنودع ابوكى وبعديها
هنطلع على المطار احنا هنسافر فرنسا ذى
ما انتى عارفه انا بحضر الدكتوراه فى أداره
الأعمال هناك وجوازنا كان مفاجئ
وملحقتش اعتذر فلانم ارجع بسرعه اكمل
الماجستير+

ركزت نور بنظرها على الشباك وفضلت
تحرك أيديها بتوتر: هو إيه علاقة والدك
بمستر محمد سكتت بيتسامه قصدى يعنى
بيابا+

ركز عمر نظرو على نور بتعجب: انتى ليه
بتقولى مستر محمد وبعدين ترجعى تقولى
باپا+

ابتسمت بحزن: علاقتنا ببعضينا معقده
شويه ممكن نختصرها بأنه ابويا بس فى
شهادة الميلاد+

حرك عمر رأسه بعدم فهم : مش فاهم ازاي
انتى اتجوزتى بس علشان تساعديه+

قاطعته نور بعصبيه: انا عملت كده لأن
جدى وصانى أنسى كل حاجه واعامله على
أساس أنه ابويا يعنى دى وصيه جدى مش
علشانه+

ركز عمر نظره على نور بتعجب: هو انتى ليه
بتكرهيه+

بعدت نور عنيتها عنه واتكلمت بضيق : عمر
لو سمحت ده من المواضيع المش. بحب
اتكلم فيها+

ركز عمر على الطريق بهدوء: ابويا وابوكى
صحاب عمر ضحك حتى ممكن تعتبرى أنه
هو المربىنى بعد ما والدك وقع فى الديون
مكنش هيرضى يقبل مساعده من بابا فبابا
عرض عليه الشراكه كأنها مهر ليكى+

سندت نور رأسها على الشباك بحزن
وببتسامه استهزاء وهمس: يعنى كان معاه
وقت أنه يربى+

كان عمر بيراقبها بطرف عينه بتعجب حرك
رأسه من غير اهتمام وفكر بينه وبين نفسه :
هو ايه الحكايه يوووه هو أنا مالى كلها سنه
ومش هنتقابل تانى بلاش اصدع دماغى+

وقفت رقيه (ام عمر) تتأمل نور مقدرتش
تنكر انها حبتها وحست انها طيبه خاصتا بعد
ما شافت لبسها المحتشم ووشها الخالى من
اى مكياج خلى ملامحها أكثر براءه : الف
مبروك يا حبيبتى+

وقفت نور تسلم عليها بأدب هى وشريف)
ابو عمر) ولاحظت الطيبه عليهم+
حضنتها هدير بمرح: انا اخت عمر الكبيره و
مرات مصطفى+

ابتسمه رقيه: مكنتش متخيله ان ابنى حظه
حلو ويتجوز واحده حلوه ومؤدبه كده+
ردت نور بابتسامه: هو حظه حلو لأن
حضرتك امه+

ابتسمت رقيه بود : لا اقولك ايه بلاش
الحركات دى وتثبتينى انا معيش غير ولد
واحد وعايظه اعيش دور الحمايه شويه+
ضحك شريف بمرح : لا اقولك ايه نور دى
امانه عندى يعنى دور الحمايا ده تنسيه+
اصتنتع رقيه الحزن : خلاص يا خويا خليها
تنفعك+

ضحك شريف وهو بيحاوط مراته بيده :
خلاص براحتك انا معرفهاش اصلا وجوزها
كمان ولعى فيه لو تحبى+

ضحكت نور وشد اتباها بنت اصغر منها :
بس هو الاميره الحلوه دى مين+

ردت ليلي بملل : انا اخت عمر فى تانيه
جامعه وبلاش شغل التثبيت ده انا
مبحوش+

رد شریف بعصبيه : لیلی +

کملت لیلی بحنق : هو حضرتك هتزعقلی
علشانها وهی لسه جایه انا هطلع اوضتی
احسن +

کمل شریف یا حراج : معلهش یا بنتی لیلی
عصبيه شویه بس هی طیبه ولسه مخدتش
علیکی ابتسم بود بس مکتتش اعرف ان
محمد مخلف قمر کده مع أنى بعرفك من
لما کنتی صغیره بس اخلوتی اکثر مشاء
الله +

ابتسمت نور بحرج : شکرا

غمز شریف عمر وبهمس: شایف بتتکسف
ازای شفت اختیار ابوک
ابتسم عمر وسکت +

حضنتها رقيه بحب : انشاء الله بعد ما
ترجعى بالسلامه هنقعد كتير وهتتعرفى
علينا اكثر+

ضحكت هدير وهى بتبعد نور عن حضن
امها: يعنى انا سايبه جوزى علشان اقعد
معاكى اسبوع وانتى عماله تحضنى البنبت
وسيبانى+

بعد مده من الضحك والكلام وقف عمر:
طيب احنا يادوب نلحق نسلم على عمى
محمد قبل معاد الطياره

حرك شريف أيديه بتوتر : محمد فى الشركه
قال إنه هيقابلکم فى المطار+

ابتسمت نور بستهزاء: مش مشكله مش
كأنى هسافر ومش راجعه تانى اكيد هنتقابل

فی فمره تانیه وقفت یلا یاعمر علشان معاد
الطیاره+

بعد خروج نور

قعدت رقیه بغضب: انا طول حیاتی بقول أن
صاحبك ده بارد بس میقابلش بنته قبل
سفرها كده كتیر+

زفر شریف بضیق: رقیه بلاش كلام فی
الموضوع ده هو معاه ظروفه

فتحت رقیه عنیها بصدمه : لا والله تسدق
اقنعتنی كملت بقهر انت مشفتش شكل
البنه كان عامل ازای كملت بحزن صعبت
علیا اكید یا قلبی علیها كانت زعلانه اموت
وافهم صاحبك ده بیفكر ازای+

سرح شریف بتفكیره وبهمس: حتی أنا
هموت وافهم لیه بیعمل كده+

كان فاضل وقت على الطياره انصدمت نور
وهى بتشوف ابوها مستنيهم فى الكافيتريا
حس عمر انه لازم يمشى : طيب انا هجيب
عصير+

اتكلم محمد فى هدوء: الف مبروك بتمنى
انك تعيشى مبسوطه وترجعى بالسلامه يا
بنتى+

قاطعته نور بشراسه : بلاش بنتى دى انت
اتنازلت عن الحق ده ولا ايه+

سكت محمد وهو بيدور بعنيه على اى حاجه
غير نور من غير اى اهتمام جه عمر وهو
ملاحظ نظراتها الشرسه لمحمد العصير+
فضل محمد يتكلم مع عمر فى مواضيع
عامه وبعدين قال : ده معاد طيارتكم خلى

بالك من نفسك ومن نور ابتسم لو زعلتها

هضربك ذى زمان فاكر+

ابتسم عمر بمرح : اكيد+

كانت نور واقفه مش مهتمه بكلامهم صدمها

حضن محمد ليها فجأة بهمس: خلى بالك

من نفسك+

نور بهمس وصوت متوتر : بلاش مسرحيه

الاب والبنات السخيفه دى مش لايقه علينا+

ابتسم محمد وبعدها عنه بهدوء نفس

المشهد بيتكرر اداها ضهره ومش من غير

اي اهتمام+

وقفت وهى بتمنع دموعها من

النزول: اهدى يا نور بلاش هيل هو مش

هيرجع تابعته وهو بيتعد ببطء من غير

اهتمام من غير نظره اخيره ليها+

ابتسمت بحزن: ذی المره الفاتت حتی
مفکرش یشوفنی وهو. ماشی حاولت تمنع
دموعها بعنف+

کل ده لاحظہ عمر نادى بهدوء وهمس
بحنان : نور ووقف مصدوم وهو
بیلاحظ وشها الخالی من ای تعبیرات غیر
عدم الاهتمام+

سحبت شنطتها وابتسمت : یلا الطیاره+
راقب عمر نور وهی بتمشی مبتسمه بینہ
وبین نفسه : هی مش کانت هتبکی من
شویه ازای اتحولت کده حرك شعره بأیدیه
مش عارف لیه بس حاسس انها هتکون
سنه طویلہ+

بعد ربط الاحزمه نامت او مثلت النوم لولا
دمعه وحیده غدرت بیها ونزلت+

لاحظها عمر الحس انه لسه فيه جروح في
قلبها رجع راسه لورا وهو بي فكر في السنه
التهتدى معها وخط سمعات وحاول يسمع
اي اغنيه بس تفكيره وقف بصلها بنظره
غريبه شفقته حزن تعجب مش قادر يحدد
بس الاكيد انها سنه طويله وهى مش
صديقه عاديه .

+

ارجو تشرفوني بالمتابعة ♥

+

واصل قراءة الجزء التالي

الجزء الثالث

فتح عمر باب الشقه ببتسامه: ودى يا ستى

شقتى +

تأملت نور الشقه كانت بسيطه بس واضح
فيها الفخامه والذوق الراقى شقه صغيره
تتكون من ثلاث غرف كل غرفه بحمام خاص
وصاله ومضبخ صغير+

نور إنبهار: بجد حلوه واحلى ما فيها الديكور
البسيط مش مبالغ فيه وبنفس الوقت
فخم+

كتف عمر ايديه بفخر وبيتسامه: على فكره
ده تصميمى تابع بسعاده من نظره الدهشه
فى عيون نور بصى انا كان حلمى إني اكون
مهندس ديكور بس بابا كان نفسه إني ادخل
إداره اعمال ومكنتش هقدر محققش
حلمه+

ابتسمت نور وهى بتقعد: فعلا حلو كملت
بحماس خلاص ياسيدى لما افتح مكتب
هخليك تصممو ليا وومكن اشغلك كمان+

فتح عمر عنيه بصدمه : انتى هندسه

ديكور+

ضحكت نور وهى بتميل بظهرها لورا : يا

محاسن الصدف صح+

قعد عمر جنبها وببتسامه : بما اننا بقينا

صحاب فأنا هعوض اسلوبي السخيف

معاكى بفسحه حلوه+

اعتدلت نور فى مقعدها بفرحه : اخيرا يا

راجل وقفت بحماس هجهز الاكل بسرعه

وبعديه نتفق هنروح فين+

رمش عمر عينيه بصدمه : انتى بتعرفى

تطبخى+

ضحكت نور وهى بتمشى للمطبخ : وبعدين

فى برنامج الصدمه بتاعك ده+

رجع عمر جسمه على المقعد براحه

وبسمه+

بعد الاكل قعد عمر مع نور وتكلم بجديه :
نور احنا لازم تتفق على شكل حياتنا سوا
يعنى مثلا مينفعش حد فى الجامعه يعرف
اننا متجوزين معظم الجامعه تعرف بعلاقتى
بفریده وده يعنى+

ابتسمت نور بهدوء وهى بتضرب رأسه
بخفه: ا مش قلنا أننا صحاب يقبى مفيش
داعى للأعذار بنا انت خايف على مشاعر
حبیبتك ومش عايز حد يضايقها بموضوع
جوازنا ده أنا بتفهم ده وباحترمه كمان
وبعدين فى كل الأحوال احنا هننفضل
فمفیش داعى ان حد يعرف+

رد عمر بحرج : متفهمينش غلط بس انا
مشفتش حد من عيلتك اللي في بريطانيا في
الفرح هما رافضين الجواز ولا ايه+

زفرت نور بهدوء : محدش حضر الفرحة لان
محدش منهم يعرف بيه+

قاطعها وقوف عمر بصدمه : نعم هو انتى
اشتريتى شنطه او فستان من وراهم دى
جوازه+

زفرت نور بهدوء وهى بتضغط على رأسها
بايديها : فاكر الحكمة من ان الإنسان بودنين
ولسان واحد+

سكت عمر بتعجب وعدم فهم+

كملت نور بهدوء وهى. بتشبك أيديها على
الطربيزة: انا مش معايا عيله كبيره ذى ما
انت فاكر بعد موت خالى الوحيد مراته

سافرت هي و أولاده ومفیش ای صله بینا
کملت بحسره حاولت تخفيها فی صوتها بعد
وفاه جدی مفضلیش حد فی بریطانيا علشان
یحضر فرحی+

قعد عمر بجنبها بحزن : انا آسف+

نور بابتسامه : مفیش داعی دلوقتی بعد ما
تغدینا انت هتاكل عليا الفسحه ولا ايه+
فهم عمر محاولتها لتغيير الموضوع ووقف
بضحكه : لا یاستی البسی هدومك و یلا
بینا+

استمتعوا بالمناظر الطبیعیه والاثريه الی
بتشتهر بیها باریس فضلو یتمشو فی الشارع
شاف عمر شاب بیغنی ویعزف وقف جنبه
وطلب منه الغیتار وبدء عمر العزف وغنی
هو الشاب باستمتاع+

كانت نور بتراقبهم بدهشه واستمتاع وبدء
الناس تكثر حوليهم بعد فتره من اندماج
عمر مع الاغنيه لاحظ اختفاء نور بدء يحس
بقلق استأذن من الشاب وبدء يدور عليها
لمحها وهى بتلعب مع ولد صغير فضل
بعيد مسافه بسيطه ملاحظها وبدء يستمع
لكلامهم بفضول+

(مراحب لاني اكيد مش هكتب فرنسى
فالكلام هيكون باللغه العربيه وأى كلام غير
المصرى هيكون بالعربيه)+

نور بابتسامه حنونه : حسنا صغيرى انا
ارغب فى شراء وردة حمراء هل يمكن أن
تجلبها لى+

الولد بفرحه وحماس : حسنا سوف ابيعها
لكى بثمان اقل لانكى لطيفه وسوف ألفها
لكى بربطه جميله لأننا اصدقاء+

وبدعت الدهشه على عمر وهو بيلاحظ ان نور
بتحط مبلغ من الفلوس فى كيس الشبسى
فى الوقت اللولد مشغول بربط الورده+

الولد : تفضلى سيدتى+

نور ببسمه وهى بتتمتع بريحه الورده: شكرا
لك انت اعطيتها لى بثمان اقل لأننا اصدقاء
صحيح+

الولد بحرج وهو بيمسك طرف قبعتة:
ولانكى جميله و لطيفه+

مسحت نور على شعر الولد بحنان: إذا سوف
اعطيك هذا الكيس هديه لقد سمعت انه
يحتوى على هديه ولاكنى لم أجدها خذه ولو
وجدتها فهى لك+

ضحك الولد بحزن: انا اعرف حظى انه سيء
للغايه بالتأكيد لن أجد الهديه لاكنى سعيد
فأنا احب هذا الكيس+

ابتسمت نور ووقفت ترجع لمكان عمر بس
فاجأها عمر بظهوره المفاجأ+

عمر : خفت عليكى لما اختفيتى كده+

نور ابتسمت نور وهى بتمشى مع عمر:
اسفه لقيت ولد بيبيع ورد وحببت اشترى
منه بس انت صدمتنى انك بتعزف وتغنى+

عمر بضحكه وهو بيمشى : ياه اخيرا جه
دورك فى برنامج الصدمه بدالى+

ضحكت نور قبل ما ترد عليه قاطعها الولد
اللحق بيها بسرعه: سيدتى لن تصدق لقت
وجدت الهديه انها نقود كثيره+

نور بضحكه : حقا هذا رائع يبدو أن حظك

ليس سيئ جدا+

ابتسم الولد : سيدتي تفضلى النقود لقد كان

الكيس لكى والنقود ايضا لكى+

قعدت نور فى مستوى الولد : صغيرى لا

يمكن لقد تركت الكيس لك لذا فالنقود

هديتك وليست هديتى+

رد الولد بفرحه تشوبها الشك: حقا انتى لا

تمزحين+

ضحكت نور: لا لا امزح+

شكرها الولد ومشى وهو بيضحك فرحان+

عمر بفضول وهو بيحط أيديه فى جيبيه : هو

انتى ليه معطتهوش الفلوس من الاول بدال

حركت الكيس دى+

نور بدهشه : انت عرفت ازای +

حرك عمر كتافاته بعدم اهتمام : شفتك

وانتى بتحطى الفلوس فى الكيس +

مشت نور مع عمر بهدء وهى حاطه أيديها

فى جيوبها ومركزه على الشارع: السبب الاول

لأنه اكيد مكنش هيرضى يا خدهم وكان

هيكون احراج ليه والسبب التانى انه اكيد

مكنش هيفرح بيهم بالشكل ده لو حد

اداهمله كأنهم صدقه فانه يفكر انه كسبهم

هديه احسن +

سكت عمر فتره وتكلم بهمس نادم : آسف

كامل وهو ملاحظ علمات التعجب على وش

نور كنت فاكر انك إنسانه عديمه اخلاق

وكنت كارهك جدا بس من اول مره كلمتك

وانا عرفت إنى كنت غلطان +

نور بیتسامه : مفیش داعی اسمع بما اننا
صحاب فمفیش داعی للإعتذار او الشکر بینا
علشان تكون حیاتنا مریحه اکثر+

ابتسم عمر : صح امتا ناویه تنتظمی فی
الکلیه

ردت نور بهدء : بعد بکره+

وقف عمر عن المشی بدهشة: لیه السرعه
دی کمل بضحکه دلوقتی اقتنعت انک مش
مصریه فی حد یحب یبدء الدراسه بسرعه+

حرکت نور رأسها برفض وبضحکه : لا
مصریه بس الدراسه بدئت من فتره ولازم
الحق الم المحاضرات+

عمر : تلمی المحاضرات ناقص تقولی هزاكر
لیله الامتحان وانا هبصم انک مصریه+
ضحکت : مش لدرجه لیله الامتحان+

حرك عمر رأسه برفض وبضحكه عاليه : كل
المصريين بيقولو كده بس محدش بيتوب
تقدرى تقولى لعنه الفراعنه بقى+

فضلو يتكلمو ويضحكو لحد ما وصلو البيت
ونامو بعد يوم طويل من الضحك والمتعه
بس محدش يعرف ايه الهيحصل بعدين .

+

ارجو تشرفوني بالمتابعة ♥☑+

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل الرابع

بدأت نور تجهز للكلية قاطعها صوت الباب

عمر : ممكن ادخل

نور بهدوء: ادخل+

دخل عمر رأسه بس من الباب واتكلم

بدهشه : انتى لحقتى تخلصى لبس+

نور بتعجب : هو انا بخترع الذره على شان

أتأخر+

ضحك عمر بمشاكسه : لا يا عم زويل يلا

بيننا+

نور : على فين+

عمر : الكليه كمل بضحكه ولا الهرمونات

المصريه هتشتغل وتسيبي الكليه+

نور بضحكه وهى بتقرب منه : لا ما تخفش

بس مش هينفع توصلنى انت نسيت ان

محدث هيعرف اننا متجوزين+

مرر صوابع ايده فى شعره : امممم معاكى

حق تمام طيب نتمشى سوا ولما نقرب

نوصل كل واحد يمشى لوحده+

نور بتعجب : نتمشى كنت فاكراه ان معاك

+عربيہ

عمر بهدوء: صح بس بحب امشى لو تحبى

+ناخذ عربيہ

نور ببسمه: لا خلىنا نشم هوا+

فى الطريق اتكلم عمر بهدوء : نور انتبهى

لنفسك وبلاش احتكاك كتير بناس

متعرفهاش وخاصتا الشباب ولو قابلتك اى

مشكله متنسيسش ابنى معاكى تعالى فورا ليا

حتى لو موضوع بسيط+

نور بضحكه وهى بتحرك ايدىها بعشوائية:

مش ناسى توصينى على الساندويتشات

كمان عمر انا كنت عايشه حياتى كلها فى

برطانيا ومتعوده انى اتعامل مع ناس غريبه

+وشباب+

عمر وهو بيحط أيده في جيبه: عارف بس
برضو انتى مسؤوليتى وخايف عليكى بذات
إنى اعرف الشباب هناك وكمان ياريت
تخففى ضحك وكلام مع كل الناس يعنى
استنى لحد ما تتعرفى عليهم بعدين كوني
صداقات مش على طول كده تاخدى عليهم

نور بملل : اسمع انا طبيعتى إنى مش
بصاحب بسرعه بالنسبالي اختيار الصحاب
مش زى اختيار الفساتين انا لما بختار
صاحب بديه ثقتى ودى مش حاجه ساهله
انت بس كنت اول إستثناء فى الموضوع+

عمر بابتسامه : طمنتينى غمز لها بمرح
هنكمل من هنا للكليه كل واحد لوحديه بس
متنسيش فى اى مشكله تجينى

ابتسمت نور وهزت رأسها بالموافقه+

كامل عمر الطريق للكليه+

مشيت نور بسرعه مش عايظه تتاخر على
المحاضره خبطت جامد فى ولد ووقعت على

الارض نور : انا اعتذر سيدى+

الشاب بسخرية : حقا هل استضمتى بي

صدفه يا صغيره كلا لا اصدق+

نور بتعجب : عفوا لم أفهم+

الشاب كتف أيديه بملل : انها حركه قديمه

تستضمين بالشاب ونظرات العيون وباقي

ذاك الفلم القديم وكامل بالمصرى حاجه

تخفق+

وقفت نور بعصبيه : انت بتستهبل+

الشاب بدهشه : مصريه+

نور: اسمع انا خبط فيك من غير ما اقص
واعذرت من باب الذوق بس مش اكرت ولو
كان عندي فكره بخيالك المريض ده
مكنتش اعذرت+

الشاب العصبية وصوت عالي: خيال مريض
لا والله يعنى انتى مكنتش تقصدى+
زفرت نور بضيق : بقولك ايه بلاش صوتك
يعلى عليا+

قاطعها الشاب بتريقه : ليه بقى هتردى عليا
ولا هتضربينى+

نور ببرود: كان نفسى بس للأسف تربيتى
متسمحليش إني ارد عليك+

اعتدل الشاب فى وقفته بعصبية : انتى يا
بتاعه انتى مين اصلا علشان تكلمينى كده+

نور : انا انسان حاجه كده بتعرف تعتذر
وتفهم فى الذوق الواضح انك ما عرفهوش+
الشاب : انتى مش عارفه انا مين انا جمال
محمود عز الدين+

نور بملل : حصلنا القرف بمعرفتك وابعد
كده علشان عندى محاضره+

ضرب جمال الحيط بقوه وعنيه بتلمع من
العصبية بدء الطليه تتفرج+

نور بهدوء: المفروض ابنى أخاف كده صح+
جمال بيحاول يمسك أعصابه ويكلمها وهو
بيدوس على اسنانه : بلاش تخلىنى اخرج
من شعورى بدال ما اعمل حاجه
متعجبكيش+

نور بهدوء: اسمع انا معنديش وقت اضيعو
معاك ونصيحه منى الرجوله مش انك تعالى
صوتك على بنت

مشت نور ووقف الكل فى صدمه مش اقل
من صدمه جمال حد اتجرء يرد عليه وكمان
بنت ضحك بعصبيه ده باين كده انها هتكون
سنه حماسيه بصوت على : ماذا هل يريد
أحد ان يعرف ماذا حدث او أحدكم يرغب فى
الشجار+

بسرعه بدء الطلاب فى البعد عنه ابتسم
جمال : وانا قلت كده برضو+

مفيش وقت والجامعه كلها كانت بتحكى
عن البنات العصبية جمال رغم انه محدش
فهم كلامهم بس كفايه انها عصبية جمال
وردت عليه+

كان وقت المحاضره أتأخر وتمنعت نور من
المحاضره قعدت فى الكافيتريا بغضب زوده
نظرات الطلاب ليها بسبب موقفها مع
جمال+

: طيب القمر قاعد لوحده ليه+

وقفت نور بصدمه من صوت جنى وقبل ما
ترد كانت جنى بتحضنها بقوه جنى:
وحشتينى يا جزمه من غير رباط
ضحكت نور وهى بتبعدها : دلوقتى احضنك
ولا اضربك ولا ايه+

جنى بضحكه وهى بتقعد جنب نور:

وحشتينى+

نور بلوم : كان تليفونك مقفول ليه كنت
خايفه عليكى وفكرت انك لسه زعلانه+
جنى بابتسامه : انا مش زعلانه منك+

نور بفرحه: كنت عارفه+

قطع كلامها حركة ايد جنى وهى بتكمل
زعلانه دى كلمه صغيره انا هيچينى الضغط
منك بس اعمل ايه بحبك كله من قلبى
الصغير الضعيف ده+

ضحكت نور: بس انتى بتعملى ايه هنا+

رجعت جنى بظهرها على الكرسي وهى
بتقول: مكنتش هعرف اقعد فى لندن من
غيرك قعدت اتحايل فى بابا وافق انى اكمل
مع حضرتك فى فرنسا+

نور بفرحه: جد انتى نقلتى ورقك لهناء+

قالت جنى بغرور مصطنع: طبعا من حقك
تتصدمى مش الكل بيقدر يلاقى صحاب
ذى+

قبل ما ترد نور قاطع كلامها وقفت بنت قدام

مقعدهم

البننت بغضب : هل انتى من اغضبت جمى+

نور بعدم فهم : من جمى ذاك+

الفتاه بملل : أعنى جمال هل انتى من

اغضبتة+

جنى بفضول: نور ايه الحكايه+

زفرت نور بضيق : ده واحد غبى طلعلى

وهذقتة+

البننت بعصبيه: انا اتحدث معكى+

مسكت جنى ايد نور تمنعها من الكلام :

والله لتسبيلى الطلعه دى+

جنى بجديه : ومن تكونين يا آنسه+

ردت البننت بفخر : انت حبيبتة+

جنى طلعت منديل : خذى هذا+

البننت بتعجب : ما هذا+

جنى ببرود وهدوء:! مسحى به دموع حبيبك

الذى ارسلك+

اضربت البننت الطريزه بقوه و بصوت على :

كيف امكنك هل انتى مجنونه+

وقفت جنى العصبيه : إذا لم تزهى الان بدلا

من استخدام المنديل لمسح دموع حبيبك

سوف تحتاجينه لمسح كرامتك+

البننت بغضب : ايتها الوقحه+

ردت نور: جنى هذا يكفى وانت اذهبى من

هنا+

البننت بعصبيه: انتن حقا مجانين+

لاحظت نور جمال وهو بيتقدم نحيتهم+

نور بضيق : كملت+

البننت : ماذا قولتى تحدتى بصوت عالى+

جمال بفضول: ماذا يحدث+

رفعت نور شنتطها ومسكت ايد جنى :

حببتك غاضبه لاجلك+

جمال بسخريه: هل قلتى انك حبببتى+

سكتت البننت بإحراج+

جمال بغضب: كيف تجرؤين+

وقفت نور: انا لا احب هذه المشاكل عن

اذنكم

جنى : يلا نمشى يا نور دول شكلهم جوز

مجانين+

جمال بيتسامه: اسمك نور+

نور: اظن ده ميهمکش مشت نور هي

+وجنى

جنى بضحك: بقى العسل ده هو جمى

+ملكيش حق تزعليه+

+نور بتريقه : عسل+

جنى بهيام: عيون عسلى واسمر وشعر بنى

وجسم رياضى وشيك وباین كده شخصيه

+ده كريمه بالعسل مش عسل بس+

ضحكت نور : طيب يلا بينا المحاضره بتاعتى

بدعت

جنى: طيب يا ستى روحى انتى انا لسه

+معايا كام مشوار كده+

+نور : طيب نروح سوا+

جنى: مش هينفع انتى لازم تلحقى
محضراتك انا لسه بدرى يلا سلام تتقابل
على الغدا+

كملت نور الطريق للمحاضره بعد يوم طويل
طلعت تمشى وقفت عربيه فخمه قدامها
وفتح الشباك جمال: ما تيجى اوصلك بدال
ما تمشى+

مشت نور من غير ما ترد اتعصب جمال
ومسك ايدها: بلاش البرود ده انا مش بحب
التجاهل ومش هسمحلك تقللى منى+

نور ببرود : نزل ايدك+

نزل ايده : انتى تعرفى كام واحده بتحلم انى
اسلم عليها مش انى اوصلها+

نور: لا واضح بدليل انك جيتلى تعرض
خدماتك+

جمال بضيق: وبعدين+

نور: ولا قبلين بص انا مش عايزه مشاكل

فبلاش شغل العيال الصغيره ده+

مشت وسابت جمال واقف بعصبيه+

رجعت البيت بعد ما قلعت الطرحه وفكت

شعرها البنى الناعم+

اتصلت جنى : حبيت افكرك انك عزماني

على الغدا ولا ايه+

نور بضحكه : لا والله مش المفروض انتى

العزماني+

جنى : لا طبعا حضرتك متجوزه وفي شهر

العسل كمان يعنى اكيد مريشه وانا يا حبت

عينى عليا شبه الديك المنتف شويه

وهشحت يقبى مين اليعزم التانى+

نور بضحكه: أقسم بالله لولا انك كنتى فى
نفس مدرستى كنت لا يمكن اصدق انك
أتعلمتى بره مصر+

جنى بفخر: يا روحى انا شربت من النيل
يعنى عندى مناعه من التغيير+

كملت كلام وضحك قاطعها دخول عمر+
نور : تمام اكلمك بعدين+

جنى بضحكه : ايوا اكيد الباشا شرف اه
منكم يا ستات لحقتى تبيعينى علشان البيه
دخل ماشى يا ختى سلام انا اخذ قلبى
المكسور مع كرامتى المجروحه فى كيس
حبى ليكى وامشى+

ضحكت نور بصوت عالى : خلاص انا
العزماكى+

جنی : دانا بهزر هو انا اقدر اعيش من غيرك

يلا سلام

فضلت نور تضحك+

ابتسم عمر بتعب: مين دى البضحك كده+

نور بابتسامه : دى جنى صحبتى الوحيدة

الحضرت فرحنا+

عمر بتساؤل : هى الحضنتك فى الزفه+

نور بدهشة : ايوا انت خدت بالك منها+

عمر بضحكه : طبعا دى كانت بتبصلى كأن

فيه ما بينا تار حسستنى انى جوز امها الشرد

خواتها فى الشارع+

نور بضحكه : هى دايمما كانت بتفكر فى يوم

فرحى وايه الهتعملو فيه بس كل ده خرب

بسبب جوازى فاجأه+

ضحك عمر : هى بریطانيا+

نور : لا مصريه بس عايشه فى بریطانيا من
زمان سكتت شويه عمر انا هقول لجنى عن

حقيقه جوازنا+

عمر بتعجب وهو بيشبك أيديه : ليه+

نور. بهدوء : دى صحبتى وانا عرفها ومن

الاحسن انها تعرف+

عمر بتعب : تمام+

نور بقلق: انت تعبان ولا ايه+

عمر ببتسامه : لا بس بسبب تغيير الجو

وكده انا متعود+

نور : اكيد يعنى مش تعبان+

ضحك عمر بمشاكسه : ما تخافيش+

فى مكان تانى+

ليندا : فرى يجب أن تتصلى بعمر+

فريده وهى بتلعب بشعرها: كلا يجب أن

اجعله يشتاقي لي+

ليندا بضجر: انت تمزحين لقد تزوج يجب أن

تكونى إلى جواره حتى لا ينساكى+

مسكت فريده العصير ببرود : مجرد زواج

على ورق+

ليندا بفضول وهى بتقرب من فريده : انتى

لم تقابليها اليس كذلك+

فريده بغرور : طبعا لما اقابلها ولما أريد

مقابلتها+

ليندا بحماس: لقد شاهدتها اليوم كانت

تمشى بجوار عمر وعندما اقتربو من

الجامعه انفصلو+

ضحكت فريده بسخريه: يا الله لم تستطع
أن تكمل الطريق إلى الجامعه كيف ستكمل
سنه كامله+

ليندا : انها جميله حتى أنها اثارت فضول
جمي+

فريده بصدمه : ماذا جمى كملت بقهر لا يهم
فعمر لا يهتم بالجمال اليوم سوف نخرج
سويه لن اسمح لتلك الحمقاء ان تأخذه
منى بعد كل ما فعلته+

ليندا بملل وضيق : ولما كل ذلك تذوجيه
فحسب لما الانتظار عام كامل+

فريده بضيق : وماذا افعل لو حرم عمر من
الميراث لانه أغضب والده بهذا الزواج+
ليندا بتعجب : هل تحبين عمر ام ماله+

فريده وهى بتنام على السرير: عمر وماله
شئ واحد وانا لن اسمح لتلك الفتاه
بالاقتراب منه وسوف تدين ماذا سوف افعل

.

+

ارجو تشرفوني بالمتابعة ♥+

واصل قراءة الجزء التالي

الجزء الخامس

كان عمر وفريده فى مطعم راقى عمر بتعب :

فريده ممكن اعرف انتى لسه زعلانه ليه+

فريده بغضب : عمر يعنى انت مش عارف

ليه مضايقه+

عمر بملل : طيب لو انا عارف السبب

هسالك ليه+

كتفت فریده أیدیها بضیق : لا یا راجل انت
لیك فتره مش بتكلمنی ولا تطلع معایا ایه
ست الحسن والجمال منعاك +

عمر بغضب : انا مش بحب الأسلوب ده
وبعدين ادينی طلعت معاكی +

فریده بضیق وقهر : بجد هو انت كده
المفروض انك معایا انت قاعد مضایق
ومش بترد علیا حتی +

عمر بهدوء وهو بيمسك أیدیها: حبیبتی انا
تعبان وورایا شغل كتیر +

ضغطت فریده علی أیده : شغل ایه كملت
بفرح انت اخدت مكان مصطفى فی
الشركه +

رجع عمر بظهره على الكرسي بضيق: لا
طبعا عمرى مهاخذ مكان مصطفى لأنه
كفاءة عنى انا على الماجستير+

فريده بخيبه امل: ليه دى شركتك انت
وكمان مصطفى يدوب جوز اختك+

قاطعها عمر بعصبيه وهو بيرفع أيدو قدامها
: الف مره اقولك الموضوع ده ميتفتحش
تانى الشركه شركت بابا والمرحوم عمى ألهو
ابو مصطفى يعنى ليه زيه زي وكمان زياده
لأنه خبره عنى+

مسكت فريده ايد عمر وبهدوء : حبيبي انا
بس خايفه عليك لحد امتا هتسيب شغل
ابوك+

سكت عمر وكملت فريده بابتسامه صفره:
صح هي اسمها ايه+

عمر بتساؤل: مين+

ردت بحقد وهى بترفع كبايه العصير: الهانم
مراتك+

ابتسم عمر: نور

بعدت فريده الكبايه بغضب: وانت فرحان
ليه وانت بتتكلم عنها لتكون ناسى انها
سبب منع جوازنا+

ضغط عمر على رأسه بضيق: هى ملهاش
ذنب هى كمان اتجبرت على الجوازه ومن
غيرها مكناش هنكون سوا دلوقتى+

فريده بحزن: وانت بدافع عنها ليه كده خير
بتحبها مثلا

عمر بابتسامه حنونه: حبيبتى نور مش زى
ما انتى فاكراهى بنت كويسه جدا ولو
شفتيها هتحبها+

فریده بقهر: لا كفايه انك انت البتحيها

وسحبت شنطتها ومشت بعصبيه+

مسكها عمر وهو بيضغط على أسنانه : مش

كفايه كده+

فریده بدموع: فعلا كفايه انت مش ملاحظ

انك من اول ما قعدنا وانت مش سايب

فرصه تدافع عنها+

مسكها عمر بهدوء: حبيبتى بلاش تزعلي انا

مكنش قصدى حاجه+

سكتت فریده وبدعت تمشى هي وعمر بره

المطعم شاف عمر الولد النور اشترت منه

الورد ابتسم : استنى هنا+

بسرعه لحق الولد : صغيرى اريد شراء باقت

الورد هذه+

الولد بفرحه : كلها+

عمر بابتسامه اجل+

اشتراها وعطاها لفریده : احلی ورد لاحلی

واحدہ+

فریده بدہشہ : عمر انت بتدینی الورد الکان

یبیعو الشحات دہ+

عمر بغضب : دہ مش شحات وبعدين فیہا

ایہ مش دہ ورد والبيتباع فی المحلات کمان

ورد+

سکتت فریده بغضب : عمر انا عایزه ارجع

البيت+

عمر بضیق : اظن دہ احسن برضو+

قبل ما یوصلو فریده : اسمع بما انک بتقول

ان نور کویسه انصحها تبعد عن جمی+

عمر بصدمه ووقف العربيه : ايه علاقت
الزفت ده بنور+

فريده بنظره انتصار : مش عارفه بس
سمعت البنات بيقلو انها كانت بتحاول
تقرب منه فى الجامعه سكت عمر+

ولاحظت فريده العصبيه عليه ابتسمت
بانتصار ونزلت من العربيه : تصبح على خير
يا حبيبي+

عمر : وانتى من اهلو سلام+

اتصدمت نور بفتح الباب بعصبيه ودخول
عمر : ممكن اعرف ايه الحصل النهارده مع
جمال ومحكتليش ليه+

نور بتعجب : عمر ايه الطريقه دى مالك+

عمر بضيق وهو بيحرك شعره بعصبيه : ايه
الحصل مع جمال النهارده+

نور بهدوء: انت عرفت منين +

عمر بقهر: يعنى هو ده الفارق معاكى
سمعت الجامعه كلها بتحكى وبعدين انا
عايز اعرف انتى بتتكلمى ليه مع واحد
متخلف وحقير ذى جمال +

قعدت نور جنبه بابتسامه : دى مشكله
بسيطه حصلت واتحلت +

عمر بهدوء وهو مركز نظره عليها: ومقلتليش
ليه +

حركت نور كتفها بعدم اهتمام: مكنش فيه
داعى مشكله بسيطه +

عمر بهدوء: نور انا عارف جمال كويس بلاش
يكون ليكى اى احتكاك بيه +

نور بعدم اهتمام : مش مشكله كملت وهى
ملاحظه علامات التعب على عمر انت تعبان
ولا ايه+

عمر بهدوء : لا بس تغيير الجو لاني خدت
دش سخن ونزلت بره+

نور: بس+

قاطعها عمر بيتسامه : من غير بس انا
كويس واسف على الاسلوب بتاعى بس انا
قلقت عليكى من جمال لو حصل اى حاجه
احكيلى صح قولتى لصحبتك+

ضحكت نور وهى بتفتكر رد جنى :اسكت
دكان شويه وناس هتفتكرنا مجانين وهى
تصرخ ازاي+

ضحك عمر شكلها كانت صدمه+

نور بضحكه : هى طلعت من صدمه إني

اتجوزت فاجأه على الصدمه دي +

ضحك عمر وهو بيطلع من الاوضه: طيب

تصبحى على خير+

بعد خروج عمر دخل اوضته بهدوء وتعب

اتصلت فريده : الو حبيبي ايه الحصل +

عمر بتعجب: ولا حاجه مشكله وخلصت +

استغربت فريده كانت متوقعه ان عمر

هيعمل مشكله : طيب ماشى +

عمر بتساؤل: انتى اتصلتى تطمنى ولا ايه +

فريده بتوتر : لا بس كنت عايزه نطلع بكره

نشترى فستان لعيد ميلاد صحبتى +

عمر بتعب واضح: حبيبتى انا تعبان مش

هقدر أخرج بكره +

فریده بغضب : ماشی براحتك+

نام عمر بتعب+

صحیت نور قبل الفجر وراحت تصحی عمر
بدعت تخطی علی الباب بس مفیش ای رد
افتکرت انه کان تعبان بسرعه وخوف فتحت
الباب لقیتم عمر نایم قربت منه وتصدمت
بدرجه حرارته+

صحی عمر بتعب وبعد القماش عن راسه :
ایه دی رکز حولیه لقی أدویه کثیر وقف
بتعب ومشی للمضبخ لقی نور فوق
الكرسى بتسحب دقیق+

لاحظ أن الكرسي مش مستقر بسرعه: نور

انتبهی+

قبل ما يكمل كلامه كانت نور واقعه على
الارض والدقيق فى كل مكان نور بخضه :
يخرّب بيتك خضتنى +

ضحك عمر بتعب : شكلك روعه بالدقيق
+ده

وقفت نور وهى بتبعد الدقيق عن شعرها
وبضحك : لا والله بس ايه الصحاك +
قعد عمر بتعب : هو ايه الحصل +

استندت نور على حيط المضبخ : كنت
هضحك تصلى الفجر بس لقيتك سخن
كملت بعتاب لما انت تعبان ليه مقلتش +
عمر بصدمه : انتى نزلتى جبتى الادويه دى
فى الفجر +

نور بتعجب : ايوا امال اسيبك سخن +

كامل عمر بدھشه : ما تقوليش انك سھرتي
عليا ومحاضراتك+

نور بضحكه : اھو لقيت حجه اھرب بيھا من
المحاضرات+

نزل راسه بخجل : انا مش عارف اشكرك ولا
اعتذر+

نور : سبق وقولتلك اننا صحاب وده واجبي
يلا انا هحط الاكل علشان تاخذ الادويه
ضحكت كنت ناويه اعمل كيكه بس ملكش
نصيب+

ضحك عمر وحاول يبعد الدقيق من شعر
نور

مسكت ايده ردت وهى ملاحظه الدهشه انا
مش بحب ان حد يلمس شعري+
ابتسم عمر بتعب+

نور بحماس: طیب بما ان مفیش محاضرات

تیجی نسمع فلم+

ضحك عمر: یلا+

بعد فتره اتصلت فریده : الو عمر انت فین+

عمر بتعب : فی البیت+

فریده بتعجب: لیه+

رد عمر بملل : انا لسه تعبان+

فریده بضیق : یعنی مش هنطلع سوا+

سکت عمر بیحاول یکتّم غضبه : انا تعبان

مش قادر امشی وانتی بدال ما تطمنی علیا

عایزه تطلعی تتفسحی+

فریده بملل : عمر انت عایز ای مشكله

وخلص ما انت لو اکید تعبان کنت رحت

لدکتور+

عمر بغیظ : واللہ یعنی نور سابت
محاضراتها وسهرت علیا طول اللیل
وحضرتك مش هاین علیکی حتی تتعبی
وتسالینی علی صحتی+

فریده بغضب : ایوا کده اکید هی الخلتك
تضایق منی ماشی یا عمر خلیها تنفعك+
لیندا بتعجب : ما الامر لما انتی غاضبه+
فریده بضجر: عمر تعب وهو غاضب لانی لم
ازوره+

زفرت لیندا بضیق وقعدت جنب فریده :
معه حق عزیزتی اسلوبك خاطئ يجب أن
تظهری الاهتمام لعمر+

فریده بملل : یکفی نصائح هو یحبنی وانا
وانتی نعلم السبب وهو سوف یظل
یحبنی+

لیندا بحنان مسکت اید فریده : حتی لو
بالتأکید سئم من اهمالك له اذهبی له
واعتذری+

ضحکت فریده : اعتذر لا یا عزیزتی+

لیندا بضیق بعدت عنها : انتی حره لست انا
من سوف یخسر فی النهایه+

فکرت فریده بملل وضیق : حسننا سوف
ازوره غدا+

عمر : نور باین علیکی التعب انتی سهرتی
طول اللیل نامی شویه کمل بابتسام : انا
کویس+

نور بتعب: ماشی لو احتجت ای حاجه
صحینی تمام+

عمر: اکید+

بعد فتره خبط الباب فتح عمر واتصدم

بفریده

عمر بدھشه :فریده+

فریده بحب : یعنی فاکر إنی مش هاجی

اطمن عليك

دخلت فریده وکملت هی فین نور حابه

اشکرها علی اهتمامها بیک+

عمر بصوت تعبان قعد علی الكرسي: دخلت

تنام انا هجبلک عصیر اتصدم عمر بنور فی

المضبخ وباین علیها النوم+

فتح عمر عنیه بدھشه : انتی مش نایمه+

نور بنوم : صحیت اشرب+

دخلت فریده المضبخ تأملت نور بکره :

شکرا لانک اهتمیتی بحیبی+

نور : مفیش داعی ده کان واجبی ابتمت

نور : انا نور

فریده بغرور : فریده حبیب عمر وحاوٹ

أید عمر بتملك+

ضحك عمر بحرج : طیب احنا هنفصل فی

المضیخ ولا إیه+

ضحكت نور وهی بتطلع من المضیخ : لا انا

طالعه+

فریده بحب : انا هفضل هعملك احلی

شربه+

عمر بدهشة : من امنا بتضیخی+

فریده : هتعلم علشانك+

نور بیسمه : لو تحبی ممکن اساعدك+

ردت فریده بغرور : مش بحتاج حد يساعدنى

وبعدین مهما طلعت اکید هتتعجب عمر

صح

ضحك عمر بحرج+

طلعت نور وعمر

نور : انا مش بحب دور العزول ده هدخل

انام+

عمر بحرج : آسف على اسلوب فریده+

ضحكت نور وهى بتغمزله: ولا يهكم اکید

بتغیر عليك

سکتو لما سمعو صوت صراخ من المضبخ

بسرعه

جرو على المضبخ+

وقف عمر بصدمة وهو يشوف نار في
المضبخ : نور بسرعه هاتي طفايه الحريق من
وراكى+

وقفت نور بصدمة ورعب وشها اصفر
وبترتعث برعب لاحظها عمر وبسرعه سحب
الطفايه وطفى النار+

فريده بدموع : عمر الحقنى ايدى اتعورت
شال عمر فريده وطلع على المستشفى+
كل ده ونور لسه في صدمه وقعت على
الارض وهى بضم رجليها بخوف ودموع+
فى المستشفى

الدكتور : لا تقلق انه حرق بسيط ولن يترك
اى اثر

شكر عمر الدكتور+

خلاص بقى يا حبيبتى الحرق بسيط ومش
هيسيب اثر

فريده بحقد : كله من الزفت مراتك لو كانت
عطتك الطفاه بسرعه مكنتش اتعورت +
عمر : اهدى اكيد مش قصدها ممكن من
الصدمه معرفتش تتصرف

فريده بدموع : لا والله +

سكت عمر : وكمل بتعب تعالى اوصلك
لبيتك طول الطريق وفريده تبكى +

وصلو البيت فتحت ليندا زميله فريده فى
السكن الباب بقلق: ماذا هناك لما تبكين +

حضنتها فريده بكاء: تلك الحقيره +

قاطعها عمر بعصبيه : بلاش تشتميها يا
فريده هى كانت خايفه اكثر منك انتى
مشفتيش شكلها+

قربت فريده منه بعصبيه : كمان بدافع
عنها+

تدخلت ليندا : انا لا افهم شئ لکن الموضوع
لن يحل بالصراخ أذهب يا عمر وتحدثو فيما
بعد+

رجع عمر للبيت ميقدرش ينكر أن نور
غلطت لکن صدمتها وشكل الرعب الكان
واضح عليها يمنعوه من انه يعاتبها+

دخل اوضيتها ملقهاش فضل يدور واتصدم
بيها فى المضبخ بترتعش برعب ودموعها
بتنزل من غير صوت بضم رجاها لصدرها+

عمر بقلق قرب منها: نور مالك فضلت نور
من غير رد حط ايدو على كتفها بخوف+
بسرعه وقفت برعب وكلام مقطع ودموع :
هي جوه لسه جوه+

عمر بقلق وهو بيقرب منها : نور مالك+
بدأت تتكلم بهستيريا ودموع : لسه هي
قاعده هناك+

وانهارت مغمى عليها بسرعه وصلها
للمستشفى

الدكتور : انهيار عصبى+

عمر بصدمه وقلق: لماذا+

الدكتور بتريقه : انا من يجب أن يسأل هذا
السؤال سيدى+

دخلت جنى بسرعه: انا اعرف السبب+

وقف عمر بدهشه : إيه هو السبب .

+

ارجو تشرفوني بالمتابعة ♥+☐

واصل قراءة الجزء التالي

الجزء السادس

وقفت جنى مع الدكتور وعمر

الدكتور: هل تعلمين ما هو سبب الانهيار

العصبى لصديقتك+

زفرت جنى بهدوء وهى بتغمض عنيها

بتعب: لديها خوف هستيرى من+

الحرائق الدكتور بتساؤل : وما هو السبب

جنى بتردد وهى مركزه نظرها بعيد عن عمر:
عندما كانت فى عمر السادسة توفيت والدتها
فى حريق وكان ذلك امامها+

حرك الدكتور النظاره الطبيه : حسنا سوف
تستيقظ بعد ساعتين بسبب المنوم بعد
إذنكم لدى حالات أخرى+

دخلت جنى الاوضه وبدأت تبكى : حبيبتى
اكيد كان صعب عليها

سند عمر نفسه على حيط الاوضه بحزن :
انتى ازاي عرفتى اننا هنا+

مسحت جنى دموعها وبصوت باكى: كنت
بتصل بيها وفضلت متردش قلقت عليها
ولما رحى البيت محدش رد وجارتكم قالت
انك طلعت بيها على المستشفى وهى
مغمى عليها

ایه الحصل +

حكى عمر الحكايه وسكت بحزن وهو يتأمل

نور +

زفرت جنى بضيق ومسكت أيد نور بحنان و

بهدهوء: نور هتسكن معايا +

ركز عمر على جنى وهو مكتف أيديه بضيق :

ليه +

رفعت جنى نظرها لعمر وكلمته بضيق : انا

عارفه حقيقت جوازكم انت مش هتعرف

تتعامل معاها بدليل الحصل النهارده +

اعتدل عمر فى وقفته بتبرير : انا مكنتش

اعرف هى محكتليش على خوفها من النار +

ضحكت جنى بتريقه وهى بتقرب منه : لو

هتستنى انها تحكيك يقبى هتفضل عمرك

كله نور مش بتحكى لحد كملت بجديه

علشان كده الافضل انها تكمل معايا+

قطع كلامهم صوت نور الهامس بتعب : انا

فين+

قربت منها جنى بخوف وقلق: حبيبتى انتى

كويسه+

سكتت نور وهى بتفتكر الحصل+

مسكت جنى أيد نور بحنان وبيتسامه: نور

انتى هتسكنى معايا+

عمر بغضب : لا طبع

|

وقفت جنى بعصبيه وهى بتحرك أيديها

بعشوائية : انت مسدق انك جوزها بجد والا

ايه+

قطعت نور كلامهم : جنى اهدى انا هرجع

مع عمر+

التفتت جنى بصدمه لنور: نعم بعد كل

الحصل+

اعتدلت نور بتعب: مفيش حاجه حصلت انا

مرتاحه مع عمر+

اتكلمت جنى بعصبيه وهى بتخرج من

الاضه : براحتك سلام+

زفرت نور بتعب وهى بتضغط بأيديها على

عيونها : عمر ممكن تخلص الإجراءات انا

عايزه اطلع النهارده

قعد عمر على طرف السرير بحنيه : طيب

خليكى ليكره+

زفرت نور بضيق : انا مش مرتاحه فى
المستشفى بتعب من وجودى فى
المستشفيات+

بعد مخلص عمر الإجراءات مشى هو ونور
برا المستشفى+

نور بهدوء وهى بتبعد عن عمر ببسمه: ارجع
البيت حابه اتمشى شوويه+

لحقها عمر وهو بيمسك كتفها بحنيه : لو
عايزه تتمشى خلىنا نمشى سوا+

وقفت نور قدام عمر وبصت فى عينه بضيق:
انت عرفت صح+

عمر بحزن حط ايدو على كتف نور : بلاش+

قاطعته نور بعصبية وهى بتبعد ايدة : لو
سمحت بلاش تكمل كلامك انا تعبت منه
بلاش تزعلى انسى وخلص ده ماضى ومش

عارفه ایه انا تعبت من کل ده کملت بضعف
اسمع انا ممکن استحمل کل حاجه إلا نظره
الشفقه دی +

عمر بصوت هامس وهو مرکز نظره علی
عیونها: دی مش شفقه +

بعدت نور نظرها عنه: لو سمحت حابه
افضل لوحدی +

عمر. بضحکه مرچه: ممکن تیجی معایا

نور بضیق وهی بتبعده نظرها عنه : مش
عایزاه ارواح مکان +

عمر بهدوء : لو سمحتی +

سکتت نور ومشت مع عمر ووقف
بالصدمه قدام ملاهی کبیره : ایه ده +

عمر بحرج وهو بيلعب في شعرة: لما أكون
مخنوق باجى هنا ضحك بإحراج بحس انى
لسه ولد صغير

ضحكت نور بمرح وهى مركزه نظرها عليه :
انت بتتكلم جد+

نزل راسه وهو بيحرك ايدو على رقبتة ده
سرى بلاش تدريقى بقى+

نور بتعجب : اتريق على ايه انا من زمان كان
نفسى ارواح الملاهى بس ملقتش فرصه+
عمر بصدمه رمش عيونه : انتى مش شايفه
انه تصرف طفولى+

ضحكت نور بمرح: لا بجد فرحانه بلاش كلام
كتير تعلا نلعب+

بعد فتره من اللعب والفرح عمر بضحك

عالى : حاسس انى رجعت ولد+

ابتسمت نور وهى بتستمتع بالايسكرىم :

شكرا على اليوم ده+

عمر بضحكه : مش المفروض انه احنا

صحاب ومفيش شكر بينا+

ابتسمت نور ومسك عمر ايدها : انا عارف

انه صعب عليكى+

سكتت نور بحزن وهى بتغمض عنيتها

بضعف ونزلت رأسها: عمر+

قاطعها وهو بيوقفها قدامه ويرفع رأسها :

دى مش شفقته والهبل الفى دماغك انا

عارف انك لسه خايفه ومجروحه مش هقلك

انسى بس هقلك بلاش تشيلى ذنب انتى

معملت هوش ده كان قد+

سکتت نور بحزن وهى بتبعد عيونها عنه+

ضحك عمر وهو بيغير الموضوع : بس ما

شاء الله صحبتك شكلها ناويه تقتلني+

ابتسمت نور وهى بترمى عليه الأيس كريم

الفاضيه: هى بتزعل بسرعه بس انا بعرف

اصالحها+

ضحك عمر كملو الطريق مشى وهم

بيتكلمو+

نور بملل وهى بتمسك أيد جنى: جنى

حبيبتي خلاص كل ده زعل اهون عليكى+

بعدت جنى أيد نور :لا ياستى هو انا اهمك

خلى البيه جوزك ينفعك+

نور بتوسل : خلاص بقى+

جنى بدموع وهى بتركز بنظرها على نور:
بس افهم ليه رافضه انك تسكنى معايا+

نور: جنى افهمينى افرض جه حد من عيلتو
فجاءه هنقول ايه ده غير أن عمر بجد
كويس+

جنى بضيق وهى بتراجع بضرها : يعنى
هتسنينى علشان واحد مكملتش شهر معاه
امال بعد سنه ايه الهيحصل ٢

نور بضحك على شكل جنى : خلاص ياستى
حقك عليا انا سايبه المحاضره وجايه
اصالحك+

جنى وهى بتعادل وتشبك أيديها على
الطريزه: هتعزمينى على الغدا وتجيبى
حلويات وقهوه+

نور ببسمه : ماشى+

حضنتها جنى : حبيبتى وحشتيني يلا بقى
روحى المحاضره علشان تلحقى موعد
الغدا+

مشت نور وهى بتضحك+

جمال : يا الله انتى طلعتى بتعرفى تضحكى

سكتت نور بصدمه من جمال الظهر من
العدم

نور: انت بتطلع منين+

جمال بضحكه وهو بيحرك شعره لورا: من
اي مكان الاقى فيه العيون الحلوه دى
وغمزها بمرح+

زفرت نور بضيق وحاولت تمشى+

جمال وهو بيقف قدامها بمرح: على فين

مش نتكلم فى المشروع العملى بتاعنا+

نور بعدم فهم : نعم مشروع ايه+

جمال بابتسامه هاديه: انتى متعرفيش

النظام بصى الدكتور بتاعنا الغلس ده كل

فتره بيقسمنا لفرق ويدينا تصميم نعملو

وبناء عليه بيدينا درجاتنا+

نفتحت نور عنيه بصدمة: هو انت فى نفس

سنتى+

اعتدل جمال فى وقفته بصدمة: انتى

مخدتيش بالك منى قبل كده+

نور كتفت أيديه بضييق: ازاي احنا شرکه على

اي اساس بقينا سوا+

حرك جمال كتافه بعدم اهتمام : الحظ
بنتقسم عشوائى وبقينا سوا ومعانا واحد
تانى

اتوجهت نور لدكتور الماده: عفوا سيدى هل
حقا قمت بتقسيمنا لمجموعات+
رفع الدكتور نظره لنور بملل : اجل+
نور بضيق: ارغب بتبديل المجموعه

ادخل جمال ببراءة مصطنعه:-لقد اخبرتها انه
لا يمكن التبديل لكنها لم تسدقنى+
ركز الدكتور على جمال: اجل لا يمكن التبديل
إذا لم يكن المشروع جاهز بعد اسبوعين
سوف ترسبين+

طلعت نور بقهر وقف شاب قدامها : انتى

نور صحيح

نور بضيق : ومن تكون

مد الشاب أیده بابتسامه : انا من سيكمل
معكم المشروع لكن امى مريضه ويجب أن
اسافر هل يمكن أن تقومى بالمشروع مع
جمي لوحدكما+

نور بصدمه : ماذا لكن كيف+

الشاب بتوتز: ارجوكى امى مريضه+

سكتت نور وابتسمت بود: اتمنى لها الشفاء

لا تقلق+

قرب منها جمال بيتسامه: لو عايزه تعملي
المشروع تمام لو مصره انك مش عيزاه
براحتك هي مش اول سنه أعيد+

نور بغيظ : نعم عايزني اعيد اخر سنه+

حط ايدو في جيب الجاكت بهدوء: هي اول
مره بس بيكون فيها حساسيه بعدين
هتكوني مبسوطه وانتى بتعيدى ذى ما
تقولى كده بتقبى هوايه أو عاده+

نور بتريقه : دا انت خبره بقى+

جمال بضحكه مرحه : يعنى بس متخافيش
علشانك هضحى بتاريخى وانجح السنادى+
زفرت نور بهدوء : لا والله طيب يلا نتكلم في
المشروع+

جمال: تعالى نقعد في كافيه ونتكلم كمل
وهو بيلاحظ ضيق نور علشان الولد الامه

تعبانه ده لو تحبی خلاص بلاش نشتغل هی
مش اول سنه لیا وزی ما قلتلك هتتعودي+

بدء یمشی وقفه صوت نور : هنروح فین

ضحك جمال وهو بيلتفت ليها : ايوا كده+

نور بقوه: اسمعنى كده علشان نكون
واضحين من الاول لو حاولت تستهبل
هيكون ليا معاك تصرف تانى+

ضحك جمال ماشی یاستی+

بدئت نور تشوف تصميمات جمال بدهشه :

دی فعلا روعه انت ازای بتعيد السنه وده
شكل تصميماتك+

رجع جمال بضره لورا بممل : عادى مش

عايز اسيب الجامعه+

ضحكت نور بمرح : شكله فعلا بقى هوايه

عند+

بدئت نور وجمال يتفقو على اساسيات

المشروع وعجبها تفكير جمال المبدع+

نور: متخيلتش انك بتفكر حلو كده

جمال بفخذ: انتى شفتى حاجه اسمعى

تعالى ننسى الموقف البايخ الحصل بينا

ونفتح صفحه جديده علشان المشروع كامل

بمرح والولد الأمه تعبانه ده+

نور بابتسامه : ماشى ياسيدى+

وقفت فريده بقهر وهى بتابع انسجام جمال

ونور طيب اما خليتك تشوفى ايام سوده

سحبت شنطتها وراحت لعمر ٢

عمر بدهشه : فريده اخبارك+

قعدت فریده بغضب : عمر احنا لازم نحكى+

عمر بتساؤل وهو بيشبك أيديه فوق

المكتب: خير فيه ايه+

فریده وهى بتقرب منه: نور بتقرب من

جمال وانا خايفه عليها+

عمر بهدوء: نور مش بتعمل كده+

فریده بقهر: جمال غنى وحلو وكل البنات

بتجری وراه ليه بقى نور مش هتعمل كده+

عمر بثقه وهو بيعتدل فى مقعده: انا واثق

فيها هى مش من النوع ده+

فریده بقهر وغضب: طيب شوف الثقه

ورفعت تليفونها لعمر+

شاف صور لنور وجمال وهما فى كافييه

وبيضحكو

مسك الصور العصبية وطلع بره+

خلصت نور وجمال اساسيات المشروع+

بدء جمال يمدد أيديه بتعب: بس كفايه

تعبت نكمل بعدين+

وقفت نور بتعب فعلا الوقت أتأخر نكمل

بكره انا همشى سلام+

جمال بابتسامه: تحبى اوصلك+

نور: مفيش داعى سلام+

طلعت نور وحاولت تتصل بجنى وقفت

بصدمة : ده مش تلفونى اكيد اتبدل رجعت

للكافيه علشان تاخذ تليفونها لقيت جمال

طالع بعربيته ركبت تاكسى وفضلت وراه

وقفت بصدمة وهى بتشوف جمال داخل

ميتم ومعاه هدايا والصدمة كبرت لما

شافت الاولاد بيحزنوه+

وقفت نور بصدمه+

ولد بتعجب وهو بيهمس لجمال: جمى انظر
هناك فتاه تنظر لك+

وقف جمال بصدمه : انتى ايه الجابك كمل
بعصبيه انتى بتمشى ورايا+

نور بحرج : تلفوناتنا اتبدلت وجيت ابدلهم
مكنش قصدى اسفه+

سكت جمال بغضب+

مسكت بنت صغيره ايد نور بضيق: لماذا
اغضبتى اخى جمى+

جمال بهدوء وحنيه وهو يمسح شعر
البنت: صغيرتى لا بأس+

ضحكت نور على ملامح الطفله الغاضبه
وهى بتتكلم : اسمعى اذا اغضبتى صديقى
سوف اجعلك تندمين+

اتجمع الاولاد على نور: اسمعى إذا اغضبتى
جمى فلا مكان لكى هنا+

ضحكت نور ورد جمال : هذا يكفى اذهبوا
العب وسوف احضر خلفكم+

عطى نور تليفونها : اسمعى مش عايز حد
يعرف انى باجى هنا ماشى+

نور بابتسامه حركت أيديها بحرج : اسفه
خدت عنك فكره غلط فى الاول+

سكت جمال بحرج : مش مشكله تقدرى
تمشى+

نور : ممكن العب معاهم+

جمال بدهشه اكيد+

قطع كلامهم نفس البنت : جمى لما لا

تأتى رد جمال بضحكه انا قادم+

تقدمت نور وفضلو يلعبو فتره طويله مع

الاولاد ونور اشترت حلويات كتير ليهم+

وقفت بنت صغيره تبكى كلمها جمال بحنيه

: لورا حبيبتى ما الامر+

لورا ببكى : طائرتى عالقه فى الشجره+

ضحك جمال : لا تبكى سوف احضرها طلع

جمال مسك الطياره وهو نازل وقع واتجرح

فى راسه

عطى الطياره للورا بيسمه : لا تبكى الان

حسنا+

ضحكت لورا بفرح: احبك+

ضحك جمال وهو بيطبع بوسه على شعرها

: وانا ايضا+

اندهش بأيد نور وهى بتقول بقلق انت

اتعورت+

جمال ببسمه : ده جرح بسيط+

بدأت نور تعقم الجرح+

جمال بجديه وهو بيركز على عيون نور: نور

المكان ده سر بينا ماشى+

نور ببسمه : اكيد هو انا ممكن اجى هنا ولا

هيضايك+

ضحك جمال : لا ابدا تعالى وقت ما تحبى+

وقفت نور تمام الوقت اتاخر لازم امشى

اتبهى لجرحك+

مشت نور ووقف جمال يراقبها+

دخلت البيت واتصدمت من وجود عمر

وعصبيته : كنتى فين +

قبل ما ترد قاطع كلامها وهو بيضغط على

أسنانه مع جمال صح انا كام مره قولتلك

متحتكيش بيه +

نور وهى بتقعد بضيق: عمر جمال زميلي فى

المشروع +

قاطع عمر كلامها: حتى لو ده مش سبب

نور انا بعرف جمال كويس هو انسان حقير

بلاش تتعاملى معاه هو اكيد بيستغل طيبه

قلبك انا هحاول اتكلم مع الدكتور وانقلك

لاى فريق تانى ميكنش جمال فيه +

وقفت نور بتعجب : ليه كل ده ادبنى سبب

علشان مكلمهوش عمر انت ليه بتكره

جمال +

عمر بتريقه : هو يهكم لدرجادی نزل راسه

بحزن وهو بيضغط على شعره : ماشى

هحكيلك عن السبب+

وقفن نور تسمع بصدمه

+

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل السابع

الفصل ده مخصوص لبسمه محمد وشكرا

على دعمك

+

قعد عمر على كرسى وهو منزل رأسه

ومشيك أيديه : من يومى وكل الناس

بتقرب منى علشان بابا او طمع فى فلوسى

عمری مکان لیا صاحب بیحبنی لانی عمر
مش الانی ابن شریف السیوفی لما جیت
فرنسا قررت إنی هغیر کل ده دورت علی
شغل بسیط وفکرت انها فرصتی محدش
هنا یعرفنی وکده هیکون لیا صحاب بجد
کمل بسخریه وحبیبه تختارنی اتعرفت علی
جمال کنت مفکره صاحبی وحبیته بجد کمل
بحزن وهو بیضغط علی أسنانه اعتبرتو
صاحبی الوحید بعد فتره بدئت اتعرف علی
فریده وبقینا صحاب وغلطت وعرفتها علی
جمال ضحک بتریقہ کان ثقہ بقی غمض
عنیہ بضیق لاحظت انها بدئت تبعد عنی وفی
یوم اتصلت بیا رحمت لقیتم هدمها مقطعه
وبتبیکی بحرقه قالتلی ان جمال هو الکان
بیخلیها تبعد عنی وانه کان بیهددها بیا
مقدرش یتحمل ان واحده رفضته
واختارتنی وهی فکرائی فقیر وحاول یتعدی

عليها بس هي منعته كنت ممكن اقلته

بس فریده منعتنی

قعدت نور بصدمه مسكت كتف عمر بحزن

عليه: علىشان كده بتحب فریده+

زفر عمر وهو بيرجع بضره لورا ويرفع رأسه

لفوق: انا عارف ان فریده فيها عيوب كتير

بس كفایه انها اختارتنی وانا عمر وهی مش

عارفه حاجه عن ثروتی+

غمض عنیه بضعف وبهدوء: فهمتی لیه

عایز ابعدك عن جمال انا بعترف إنی بشوفك

صدیقه لیا وعلشان كده مش عایزك

تتجرحی أو تتخدعی بیه+

نور بهدوء وهى بتعتدل فى مقعدها ومركزه
نظرها عليه: فهمت بس انا مش هقطع
علاقتى بجمال+

نزل عمر رأسه بصدمه وفضل مركز عيونه
عليها بصوت ضعيف هامس : انتى مش
مسدقانى+

قربت منه نور وهى بتمسك أيده بحنان: انا
مسدقك بس مشفتش من جمال حاجه
تخلينى اسيبو ممكن يكون اتغير أو انت
فهمت الموضوع غلط+

بعد عمر أيد نور بغضب ووقف : براحتك انا
كنت خايف عليكى+
مشى بعصبيه لاوضته+

دخلت نور اوضتها نامت على السرير وهى
مركزه نظرها على سقف اوضتها بتفكير

مسكت صورہ جدھا : برأيك ايه الحكايه وايه
الحقيقه قعدت على السرير : عمر مكنش
بيكدب كان باين عليه الحزن غمضت عينها
بقوه والشفته النهارده من جمال مقدرش
اقول انه يعمل كده+

رمت جسمها على السرير وضغطت على
عنيها : وبعدين اكيد فيه حاجه حصلت غير
كده بعدت أيديها وزفرت بضيق وانا مالى
كلها سنه وهمشى ولا هشوف عمر ولا
هشوف جمال غمضت عنيها ونامت

+

مسكت جنى القهوه بضجر : بقولك ايه ايه
الحاصل بينك انتى وعمر+
نور حطت نور رأسها على الطربيزه بنوم :
بتسألنى ليه+

جنی وهی بترفع رأس نور بفضول: انا حاسه
ان فيه برود بینکم انتو لیکو اسبوع کده
والنهارده لما شوفتو بعض مبتسمش لیکى
حتى

نور بملل وهی بتشرب القهوه حرکت کتابها
بعدم اهتمام: مضایق من علاقتی بجمال+
جنی وهی بترجع بضرها لورا: واللہ انتی
حظک یفلق الصخر متجوزه واحد غسل
ومصاحبه واحد کریمه بالعسل+
ضحکت نور وهی بتعتدل فی مقعدها :
یابنتی عیب کده واللہ+
حطت جنی أیدیها علی خدودها بطفولیه :
طیب هو مداکیش سبب لکرهه لجمال+
هزت نور رأسها من غیر اهتمام: قالی

جنى بحماس وهى بتقرب كرسيتها من نور
وبفضول: ايه هو

نور بهدوء وهى بتركز على عيون جنى بجديه:
حاجه مش واثقه فيها ومش هقدر اقلك
بس ببساطه طلعت ورقه وكتبت رقم ٦
بالانجليزي وحطت الورقه بينها هى وجنى

نور بجديه: انتى شايفه الرقم كام+

جنى بتعجب : سته

نور: من وجهت نظرك الرقم سته بس من
نحيتى ووجه نظرى هو تسعه كملت وهى

بتشوف الدهشه على جنى اقلبي الورقه

هتشوفيه تسعه هنا المشكله+

جنى بعدم فهم : يعنى المشكله معاهم فى

رقم ولا ايه+

ضحكت نور : انتى بتسيبى دماغك فى البيت

وانتى جايه ولا ايه المشكله فوجهت النظر

فيه مشكله حصلت بينهم عمر حكاى من

وجهت نظرو هو ايه الحصل انا مسمعتش

الموضوع من جمال فمش من حقى احكم

فهمتى+

جنى وهى بتعتدل فى مقعدها: فهمت بس

اسكتى الكريمه بالعسل جاى علينا+

ضحكت نور : والله انتى هتفضحيننا+

قعد جمال على الكرسى : نور خلصتى

التصميمات+

نور بیسمه : لسه بکره هدیهملك+

جنی بسخریه وهی بتمیل بضرها: طیب

ارمی السلام یا اخی+

جمال بسخریه وهو بیشبک أیدیہ فوق

الطریزه: اخبارک یاربع متر سلمتیلی علی

النمل النهارده اسف واللہ مشفتکیش وانا

داخل اقبی البسی کعب+

ابتسمت جنی ببرود : واخبار الظرافات ایه یا

عمود النور+

رد عمر بقهر : علی صوتک شویہ مش

واصلنی من الارض+

وقفت جنی بدهشه : جمال أقف کده+

جمال بتعجب : لیه انا مش بظمنک

جنى بجديه : بسرعه+

وقف جمال بفضول+

جنى بضحكه : اقسام بالله الخالق الناطق

شبه النخله بس من غير بلح يعنى حاجه

كده ملهاش فايده وقعدت بانتصار+

قعد جمال بقهر: لا والله تعرفى لو نطقتى

حرف تانى هدوسك+

قطع كلامهم نور بضحكه : كفايه انتو الاتنين

ايه شويه وهتضربو بعض+

سكت جمال وجنى وبعدين ضحكوا جمال:

طيب انا همشى ورايا شغل سلام ركز على

جنى بضحكه اقبى امسكى ورقه وانتى

ماشيه مكتوب عليها انا هنا لحد يدوس

عليكى وهو مش واخذ باله

نور بضحكه : ايه يا جنى كل ما تشوفو
بعض كده+

جنى وهى بتقرب من نور بعصبيه: مهو ربك
خد من عقله وعطى طوله وشال من خفه
دمه وخلاه غلس بس حط الحلاوه فى وشه
سبحان الله+

ضحكت نور: بس كفايه انا همشى سلام+

جنى: امشى خلاص روحى لبرطمان العسل
بتاعك وانا هروح بيتى+

نور وهى بتقف : هموت واشوفك فى
محاضره+

جنى : يا حبيبتي الموسيقى مش بتدرس انا
ارجع البيت ادرب احسن اوعى تنسى بعد
تلت ايام اول يوم فى المسابقه لازم تيجى+

نور: اكيد ركزى فى تدريبيك سلام+

رجعت البيت زى كل يوم لقيت عمر قاعد
بهدوء بيتكلم فى التليفون كانت راичه
اوضتها لما وقفها صوت عمر القلقان : ايه
ازاى ده حصل انا هاجى فورا ماشى سلام
حط يدو فشعره بتوتر ونزل رأسه+
قربت نور منه بخوف وهى بتمسك كتفه:
عمر مالك

ضغط عمر على رأسه بخوف: بابا تعب وراح
المستشفى+

مشت نور ورجعت بعد فتره : عمر انا حجزت
تذكرتين لمصر أقرب طياره هتكون الساعه ٧
انتا محتاج ايه احطوه فى الشنطه+

عمر بصوت هامس : مش عارف مش فاهم
حاجه حاسس نفسى ضايع+

قعدت نور على ركبها ومسكت ايدو : عمر
اهدى علشان اهلك احنا هنرجع مصر تظمن
على والدك وتقف مع عيلتك وتتبهى لشركه
ابوك في غيابه+

عمر بضياع وهو بيركز على عنيتها : مش
هقدر انا مش هعرف عمري ما دخلت
الشركه انا لوحدي+

وقفته نور بقوه: عمر لو انت كده امك
وخواتك البنات يعملو ايه رفعت راسه انت
مش لوحدهك عيلتك وانا هنا يلا بسرعه نجهز
الشنط

رجعو على مصر+

مصطفى بهدوء: عمر ما تخفش الدكتور
طمنا ان عمى هيكون كويس هو بس محتاج

راحه انا محتاجك تساعدني في الشركه في
غياب عمى

سكت عمر وبدء يفهم تفاصيل الشغل من
مصطفى+

دخل اوضته بتعب سمع نور بتكلم في
التليفون : جنى حبيبتى فيه دفتر ازرق في
اوضتى اديه لجمال وهاتى اى حجه لغيابى
اسبوعين اسفه مش هقدر احضر المسابقه
ضحكت شكرا ماشى هعزمك على كل
حاجه بس ارجع سلام+

دخل بهدوء وبصوت ضعيف: انتى مش
مجبوره تفضلى معاكى محاضرات كتير
ارجعى انا بقيت تمام+

نور بيتسامه: هجبلك الاكل انت طول اليوم
في المستشفى اكيذ جعان+

مسك عمر أيدها بضيق : نور انا بكلمك+

بعذت نور أيدته بهدوء: انت بتقول كلام مش
عاقل مينفعش ارد عليه+

قعدته على السرير : عمر على الاقل قدامى
انت مش مضطر تمثل انك تمام سكت عمر
بحزن كملت نور ببسمه : انت لازم تبان
متماسك قدام عيلتك علشان تقويهم بس
مش قدامى حطت ايدها بحنان على كتفه انا
عارفه انه صعب+

نام عمر على رجليها بتعب: انا خايف وضايح
مصطفى كلمنى عن الشركه خايف اضيغ
كل حاجه خلى عيونه فى عيونها وراسه لسه

على رجليها انتى كمان واثقه انى هقدر اشيل
الشغل كله لوحدى +

بدئت نور تلعب فى شعره بحنان : لا كملت
بضحكه وهى بتشوف الدهشه فى عيون عمر
انا واثقه انك هتعمل كل التقدر عليه اما
نجاح ده او فشله فهو مش عليك ده قدر
بلاش تشيل نفسك فوق طاقتك كملت
ببسمه وانت مش لوحدك امك وليلى وهدير
ومصطفى وانا معاك

عمر بحزن وهو يبيعد نظره عن عيونها : انتى
دخلتى مشاكل كتير بسببى +

قاطعته نور بضربه خفيفه على رأسه: رجعنا
للكلام الاهبل لو الصحاب مش بيكونو سوا
فى المشاكل يقبى ملهمش فايده +

ابتسم عمر بمتنان+

نور بفرحه : اخيرا اشرفت الانوار وضحكت انا

هجيلك الاكل+

عمر وهو بيعتدل في قعدته : طيب ماما

وليلي

نور ببسمه : اديتى عمتى الاكل وادويتها

وليلي كمان فاضل انا وانت وانا شويه

وهاكلك يالا انجز غير هدومك يكون الاكل

جهز+

فضل عمر يفكر افتكر رد فريده لما عرفت

بمرض ابوه وكلامها انه لازم يثبت نفسه في

الشركه بدال مصطفى وازاي الحمل كله

عليه حتى مسألتهش عن عيلته أو لو كان

تعبان+

عمر بتعب : ياريتها كانت شبه نور تخفف

عنى مش تذود الحمل+

نور وهى بتجيب الاكل عدت من قدام اوضه

ليلى وسمعتها+

ليلى بحزن: حبيبي انا خايفه على بابا عارفه

انك بتتوحشنى بس انا مش هقدر اطلع

خلاص بكره نتقابل شكرا لانك معايا طبعا

رفضت العريس انا مش هتجوز حد غيرك+

مشت نور بدهشه من كلام ليلى : مش لازم

عمر يعرف دلوقتى كفايه مشاكله لازم افهم

الموضوع الاول

+

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل الثامن

دخلت نور اوضه لیلی : ممکن ادخل+

حرکت لیلی عنیها بضیق : انتی دخلتی
اصلا+

قعدت نور علی طرف السریر وهی مرکزہ
علی ملامح لیلی: ممکن افهم مین الشاب
الانتی قابلتیه فی المطعم النهارده+

وقفت لیلی بصدمه واتکلمت بعصبیه : انتی
بتراقبینی ولا ایه لا اسمعی+

قاطعتها نور بهدوء : لیلی الولد ده مش
کویس وبیلعب بیکی+

قربت لیلی منها بعصبیه : انتی تعرفیه اصلا
علشان تحکمی علیه انتی غیرانه لانی بحب
واحد مش ذیکی اتجوزتی واحد متعرفهوش
اصلا+

نور بهدوء وهى بتميل بظهرها على طرف
السريز: من غير عصبية ايه رايك نتفق+
قربت منها ليلي بسخريه: قولى كده انتى
جايه تهددنى كويس مدخلتيش من باب
الاخت الحنينه+

قطعتها نور وهى بتضغط بأيديها على عيونها
بضجر: مشاء الله عيله بتتكلم اكثر مما
بتسمع اسمعنى للاخر ولو الكلام
معجبكيش وعد مش هكلمك تانى+
قعدت ليلي بعصبية وكتفت أيديها بضيق :
سمعنى+

نور بهدوء وهى بتعتدل فى مكانها: الولد ده
مش كويس وبيلعب بيكى منعت ليلي من
الكلام وهى بتكمل انا ممكن اثبتلك ده+

حرکت لیلی رأسها برفض : لا طبعاً هو
بيحبني بس مش معاه فلوس يتقدملي
رفعت أيدها بتهديد وانا مش هسمحك
تشوهي صورته+

نور بهدوء وهي بتمسك أيد ليلي بحنان: تمام
ايه رأيك تسمعي كلامي احنا هنختبره لو
نجح هخليه يتقدملك لو فشل هتسيبيه
وتنتبهي لنفسك ماشي+

سكتت ليلي بتفكير وحييره+

كملت نور بيسمه وهي بتضغط على أيد
ليلى بحنان: خايفه ليه وعد هقف جنبك لو
طلع كويس وهجبر عمر يوافق على الجواز+
اقتربت ليلي من نور بتردد : ماشي هنعمل
ايه+

نور بیتسامه: بکره تتصلی بیه وتخلیه

يقابلک+

لیلی بهتمام وهی بضیق عینیها : وبعدین+

زفرت نور بهدوء : بعد ما تمشی انا هقععد

معاه هخلیه یدینی رقمه واوریکی انه عامل

رومیو لکل البنات+

لیلی بشک : وایه ایضمنلی انک مش

هتضحکی علیه وتاخذی الرقم بکدبه منک+

نور بهدوء: هسیب تلیفونی مفتوح وکده

هتسمعی کل الکلام وکمان هتصل بیه

قدامک+

سکتت لیلی وردت بشک وقلق: هتخلی عمر

یوافق+

نور بضحکه وهی بتمسح شعر لیلی بحنان :

وعد+

وقفتم لیلی بحماس: تمام انا مش هستنی
لبکره یلا بینا+

نور بتعجب: هیکون غریب انتی لسه طالعه
معاہ+

لیلی بحرج وهی بتبعده نظرھا عن نور: احنا
بنقابل بعض اکثر من مره هو لو علیه عایز
نعیش سوا+

ابتسمت نور بحزن علیھا: تمام انا هلبس
وانتی اتفقی معاہ+

دخلت نور وضتها افتكرت كلام الولد ده على
التليفون لصاحبه+

: یاعم اسکت لسه مخلص مع الست هانم
ضحك اسکت كنت هبکی وانا عامل روحی
زعلان علی ابوھا واللہ سدقت نفسی
ابتسم واللہ لو ابوھا مات لاجبلك كل

النفسك فيه بس يتكل وهى تورث واتجوزها
دى تقبى فل+

رجعت نور للواقع وهى بتتعد بتعب على
السريير وتشبك أيديها تحت رأسها : لو قتلها
مش هتسدى لازم تشوف بنفسها سمعت
خبط على الباب+

ليلى بفرحه وحماس: يلا+

ابتسمت نور بضعف ووقفت بحزن على
ليلى

وقفت نور العربيه قدام الكافيه وتكلمت.
بجديه+

نور وهى بتركز عيونها على ليلى: ماشى
انتى هتدخلى قبلى مش هينفع نروح سوا
وكمان كل واحده هتروح لوحديها علشان

میخشد باله بعد ما تمشى خليه یفضل

وانا هکمل+

لیلی بثقه وهی بتفتح العربیه بفرحه:

هتخسری الرهان وهتقنعی عمر+

بعد کلام لیلی مع الشاب رفعت شنطتها:

انا لازم امشى+

الشاب وهو بيمسك أیدها : طيب اوصلك+

لیلی بحب وهی بتبعد أیده وتقف: لا عمر

فاکر إنی مع صحبتی وهیروح یجبنى سلام+

بعد انصراف لیلی اتصلت بیها نور وخت

التلیفون مفتوح+

قربت من الشاب بیسمه : ممکن اقعد

معاك+

وقف الشاب بدهشه وفرح : اکید تنورینى+

نور بضيق وهى بترمش بعيونها: شكرا بس
صحبتى طلعت مش جايه وانا مش بحب
اقعد لوحدى هو انت هتمشى+

الشاب وهو بيمد أيده يسلم على نور: انا
خالد هو بعد ما القمر ساب السما وقعد
معايا امشى دانا اقبنى مش بفهم+

نور بضحكه وهى بتسلم عليه : مش
لدرجادى+

خالد وهو بيشبك أيديه تحت وشه: فعلا
مينفعش القمر يتقارن بعيونك مش بيكى+
نور وهى بتعتدل فى مقعدها: هو انت بتتكلم
كده مع كل البنات+

خالد وهو بيرجع بظهره بابتسامه: لا طبعا انا
مش من النوع ده من الشباب استند على

الطربيزه بس لما شفت عيونك لسانی اتكلم
لوحدہ+

نور وهى بتشبك أيديها على الطربيزه
بضحكه : خصاره انى مش هسمع الكلام
الحلو ده كتير+

خالد بسرعه: لا خصاره ولا حاجه ده رقمى اى
وقت رنى عليا+

نور: هى البنت الكانت معاك دى حبيبتك
كملت وهى بتصطنع الضيقه : شكلها رخمه
ومحبتهاش+

خالد بضيق: فعلا رخمه لا انا معنديش
حبيبه كامل ببسمه لحد دلوقتى+

حاولت نور تمسك اعصابها بهدوء: ماشى
مسكت تليفونها ياه صحبتى بعتلى رساله
لازم امشى+

خالد بسرعه وهو بيودعها : هتتصلى بيا+
نور بضحكه: اكيد لازم اتصل شكرا مخيبتش
ظنى+

خالد بدهشه : ظن ايه+

تمالكت نور نفسها: ان دمك خفيف سلام+

طلعت نور ولحقت ليلي

نور بهدوء وهى بتركز نظرها على ليلي بحزن:
تجبي تصل بيه ولا كفاهيه كده+

ليلى بدموع : حتى خالد طلع مش بيحبني
ضحكت بقهر يلا هي جات عليه بصت لنور
يلا ابدئي المحاضره عن الاخلاق واني واحده
رخيصه واني هبله واضحك عليا بكلمتين
ضحكت بحسره ولا اقولك خلى الفلم العربى
يكمل واضربيني قلمين+

قربت منها نور وحضنتها بقوه+

حاولت ليلي تبعد نور بقوه : سبيني انا مش
محتاجه حد+

ضمتها نور بقوه اكبر وبهمس : ابكى انا
عارفه انك موجوعه ابكى+

ليلى بتحاول تمنع الدموع باستسلام وهمس
: هو ميستهلش انى ابكى دموعى خصاره
فيه+

نور بهمس وهى بتمسح على ظهر ليلي
بحنان: متبكيش عليه ابكى على قلبك على
مشاعرك+

ليلى بضعف ودموع: بس انا مش عايزه ابكى
مش عايزه احس انه كسرنى+

نور بحنان هامس : لوالدموع ضعف انك
تحبسيها هيحولها لمرض مرض هينهى كل

احساس حلو انتی معاکی حق انک تبکی
علی وجعک مش لای حد ولا لای سبب غیر
انک موجوعه+

بکت لیلی بقهر و حزن+

نور بحرقة : انتی مش عارفه نعمت الحق ده
مش عارفه یعنی ایه تقدری تبکی و تقولی
انک موجوعه ابکی+

بکت لیلی بکت علی قلبها علی جرحها
مشاعرها الاستغلام واحد حقیر بعد فتره
رفعت راسها بحرج : اسفه+

نور ببسمه مسحت دموع لیلی بحنیه :
مفیش داعی

لیلی : انتی مش هتقولیلی انی غلطانه وانی
كنت هبله

نور بهدوء: انتی عارفه انک غلطانه فمفیش

داعی ازود الجرح+

لیلی بحرج وهی فی حزن نور: هتھکی

لعمر+

نور بضحکه وهی بتضرب رأس لیلی بخفه:

هو ده المخوفك انی احکی لعمر متخفیش

مش هقوله لو انتی عایزه کده بس ده

اخوکی الوحید ولایم یعرف لو مش دلوقتی

هیكون بعدین+

لیلی بحزن: مش هیفرق معاه حتی کملت

بحسره وحزن محدش ابدای بیفکر فیا انا اخر

اولویات الکل ده لو کنت فیهها اصلا ابتسمت

بسخریه لما شفوکی اهتمو بیکی وحاو لو

یقربو منک ویحسسوکی انک مش لوحدک

محدش فکرینی انا حاسه انی لوحدی نزلت

دموعها بابا فضل یوصینا علیکی من قبل ما

نشوفك وقال انك وحیده من غیر عیله كان
نفسی اقول وانا کمان صح معايا عیله بس
حاسه انی لوحدی رکزت عیونها علی نور
بدموع تعرفی شعور انک لوحدک وانتی
معاکی عیله وصحاب اصعب بکتیر من انک
تکونی لوحدک بجد+

حضنتها نور بحنان : عارفه کملت بحسره
شعور انک لوحدک بس ده مش صح+
هزت لیلی راسها بعنف وهی بتبعد عن نور:
انتی متعرفیش حاجه بابا وماما میعرفوش
صحابی مش بیهمهم انا بخرج امتا او ارجع
امتا بخاف من عمر ومش بقدر احکی لهدير
لو قولت انی کویسه بیسذوقو محدش
بیشوف فی عیونی انی تعبانه حتی خالد کنت
فکراه بیحبنى قولت بیهتم بیا طلع بیضحک
علیا+

نور بهدوء وهى بتمسح عيون ليلي:
غلط مش بيسألوكى على صحابك لانهم
واثقين فيكى لما تقولى انك كويسه بيحاولو
يسدقوا لانهم عيزينك تعتمدى على نفسك
وتواجهى مشاكلك عمر بيكون شديد معاكى
لانه بيخاف عليكى لانك غاليه عليه حطت
ايدها على كتف ليلي وكملت بحنان: مش
بيقولو بنحك كل يوم لانهم بيثبتو ده كل
ثانيه فى سهر امك لما تتعبى دموعها وهى
بتدعيلك تعب ابوكى علشان يريحك عصبية
عمر وغيرته عليكى من خوفه كملت
بضحكه واكيد حقه لما يكون معاه قمر
صعب يبعد الكل عنه+
ابتسمت ليلي. بضعف : مش عارفه اتاسف
ولا اعتذر ولا اقول ايه+

نور بضحكه : وانا اعمل ايه بيهم انتى

تعزمينى على اكل+

ضحكت ليلي وهى بتحضنها : انتى داخله

على طمع+

بعدها نور بمرح: منظرنا زباله واحنا

حاضنين بعض فى العربيه كده يلا نرجع

بدال ما اخوكى يطردنا بره البيت+

ضحكت ليلي وهى بتمسح دموعها:

ميقدرش لو مشيتى همشى معاكى يا

حبيبتى+

نور بضحكه : طيب لو حد شافنا وسمعك

يقول علينا ايه امشى بلاش فضايح+

رجعو على البيت وطلعت ليلي ونور على

أوضاعهم+

نامت نور بتعب على السرير : الحمد لله

عدى الموضوع على خير+

غيرت هدومها واتصلت بجمال : الو جمال

عملت ايه فى المشروع معرفتش اكلمك

اديته للدكتور قال ايه عليه وكمان. اخبار

الميتم والاولاد+

قاطعها جمال بصوت على: بس بس يخرب

بيتك هو انتى اتعديتى من جنى براحه

سؤال سؤال انا بكمل التصميمات الدكتور

اتفهم غيابك وانا قولتله اننا على تواصل

وبنعمل المشروع سوا والتصميمات عجت

الدكتور متوقعتش انك ممتازه كده الاولاد

تمام بس بيسألو عليكى واهم سؤال نسيته

انا كويس الحمد لله+

نور بحرج وهى بتقعد على السرير: اسفه

بس كنت مشغوله الفتره دى+

جمال بیسمه : مش مشكله+

نور بتردد : جمال ممكن اطلب منك خدمه+

جمال بتعجب: اكيد+

نور بحزن: بكرة مسابقه جنى مشترکه
فيها عيزاك تصورها لى فديو حابه اشوفها
وأحس انى معاها+

جمال بتساؤل : مسابقه ايه+

نور وهى بتبعد شعرها : مسابقه العزف
الفرنسيه+

جمال بصدمة : اوعى تقولى انها المسابقه
الدوليه دى على مستوى فرنسا كامله ازاي
الهبله دى اشتريكت+

نور بضحكه: انت متعرفش جنى محدش
يغلبها فى الموسيقى دى عشقها كان

المفروض انها تقدم من اربع ايام بس هي
أجلت موعد تقديمها علشان اقدر احضر بس
مش هقدر+

سكت جمال فتره واتكلم بمرح: اوعى تخافى
انا هخليكى تحسى انك هناك صح نور بعد
بكره لازم نناقش الموضوع مع الدكتور انا
حاولت ابعد المعاد بس الدكتور تعب من
التأجيل وقرر انه بعد بكره اخر معاد+

نور بتعب: مش هقدر اجى ضحكت بسخريه
انت قولت ان اول مره اشيل هي البتوجع
شكلى هشيل+

جمال بجديه: فيه طريقه انا هحاول اتفق مع
الدكتور انك تكونى معانا فيديو ايه رايك+
قعدت نور على السرير بفرحه : بجد شكرا

قاطع كلامها دخول ليلى وشكلها المرعوب

والدموع في عينيها+

نور بسرعه: جمال اسفه لازم افصل سلام+

وقفت بسرعه وقفلت الباب : مالك+

ليلى بخوف: عمر هيقتلنى+

نور بقلق ايه الحصل+

ليلى بقهر وهى بتمسك شعرها بخوف:

الواطى كلمنى قتلته انى عرفته على حقيقته

وقتلته ميكلمنيش تانى كملت بدموع قالى لو

مدتهوش فلوس هيبيعت رسايلى لعمر

وصورى المعاه+

نور بهدوء وهى بتمسك كتفها بحنان وتركز

على عيونها: اهدى احنا هنحل الموضوع+

ليلی بخوف ودموع: هو هیقول علی علاقتی

بیه وعمر هیقتلنی+

قطع کلامها صوت عمر الغاضب: علاقته ایه

ومین الولد ده+

وقفت لیلی بخوف وصدمه : عمر+

عمر بعصبیه : ردی مین ده بصوت عالی یلا+

وقفت نور وهی بتخبی لیلی وراها: عمر

اهدی الموضوع میتحلش کده+

عمر بعصبیه وهو بیقرب منهم: انتی کمان

تعرفی مین الولد ده انطقی قبل ما ارتکب

جنایه+

ارتعشت لیلی بخوف وهی بتبص علی نور

بتوسل

وقفت نور بحيره بين عمر بشكله المرعب

وليلي الهمموت من الرعب+

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل التاسع

شكرا لكل الشافو الروايه وكل واحد

بيتابعنى بجد دعمكم بيخلينى اكمل ♥♥

والفصل ده لاخويا عارفه أنه اكيد مش

هيشوفه لأنه مش بيحب قرايه الروايات بس

لازم اشكره لانه دايمًا معايا

بيدعمنى ويساعدنى حتى لو مش فاهم إيه

البعمله ☑ بجد حابه اقله بحبك يا غبى ويا

احلى حاجه فى حياتى ♥

+

قرب عمر بغضب منهم : تمام انا هعرف

ازاى اخليكم تتكلمو+

وقفته نور بقوه وهى مركزه عيونها على ليلي

: ليلي اطلعى بره+

وقفت ليلي ترتعش برعب ودموع وهى

بتحرك عيوها بين عمر ونور+

عمر بغضب وهو بيركز عيونه على نور : نور

بعدى عنى+

نور بصوت عالى وهى بتركز على ليلي : ليلي

بره+

بسرعه ورعب طلعت ليلي تبكى من

الوضه+

بعد عمر نور بقوه ووقعت على الارض قبل

ما يطلع عمر وقفه صوت نور : عمر ابوك فى

البيت لو سمع هيقيبى وضعو خطير+

وقف عمر بغضب اتكلم بقهر وهو بيضغط

على أسنانه: انتى بتلوى دراعى+

وقفف نور بفعب قفلف الباف ووقفف قءام

عمر : اسمعنى +

عمر وهو ببحرك شعره لورا بعصبفه: اسمع

فه انى كنف واهء غبى اخفه بفلف من وراه

والهانم مرافه بفساعدها +

مسكف نور اىءو وءكلمف بفوسول :

اسمعنى الاول واهءى بلاش ءعمل مشكله

اكبر ابوك مش هفسءحمل وامك كمال +

سكف عمر وفضل ببص لنور بغضب وهو

ببقفء على الكرسى +

حكف نور الحكافه لعمر كامله +

وقف عمر بغضب : هى وصلف لكءه انا

هقءلها هى والواطى ءه فعنى هى ءسءغل

ءقءنا وءروح ءلف فى الشوارع وءصاحب

الزباله +

نور بعصبيه وهى بتمسك أیده وتجبره يقعد

تانى : هو ده الهمك هى حبتو زى ما انت
بتحب فريده هو استغل طبيبتها ووحدها+

قاطعها عمر بعصبيه وهو بيحرك أیده
بغضب : الكلام ده هناك فى لندن وبعدين
فين الوحده دى ها ردى كلنا حوليها+

نور وهى بتنزل رأسها وتضغط علىها :
حوليها مش معاها اختك وحيده ومش
حاسه ان معاها حد تقدر تحكيه+

عمر بغضب : بلاش اعذار خايه يعنى ايه
معهاش حد وانا رحى فین+

نور بهدوء: السؤال ده تسأله لنفسك+

وقف عمر بصدمة وصوت هامس : يعنى

ايه+

نور بهدوء وهى بترفع رأسها : اختك
مهمهاش غير خوفها منك هو الخوف
المنعها انها تحكيك مشاكلها هي خصرت
شعور الأمان معاك ودورت عليه مع حد تاني
حتى الواطى ده عارف انها بتخاف منك
عارف انك مش هتسمع ولا تديها فرصه
تشرحك واستغل ده وهددها بيك انت
عارف يعنى ايه بدال ما تيجى تحكى
مشاكلها ليك يكون خوفها منك اكبر
مشاكلها عارف يعنى ايه تتهدد بيك+

قعد عمر على الارض بحزن وضغط على
رأسه بضعف : انا فشلت انى اكون اخ نزلت
دمعه قهر وحسره منه+

مسحتها نور بسرعه وبحنيه : انا فاهمك انت
كنت بتحاول تحميها+

عمر بسخريه وهو بيركز عيونه عليها: طلعت
محتاجه اليحميها منى نزل راسه بحسره+
رفعت نور راسه وبصت لعنيه بحنيه : هي
محتاجك انت يا عمر حطت يدها على كتفه
وقعدت قدامه على الارض في مستواه انت
كنت بتحاول تحميها بس كانت طريقتك
غلط لازم تقرب منها تتكلم معاها مش تقلبه
تحقيق تشرحها اسباب منعك ليها ورفضك
للحجات وتقنعها مش تجبرها+

عمر بحزن : خلاص الوقت فات هي
بتكرهني وتخاف منى+

نور بحنان وهي بتمسح شعره : بتخاف منك
بس مش بتكرهك ودي فرصتك روح ليها
طمنها واسمعها ساعدها وريها انك العكاز
بتاعها مش عصايه بيهددوها بيك+

رکز عمر علی عیون نور ولاحظ اثر دم علی
وشها بعد خصلات شعرها ولاحظ الجرح :
انتی اتعورتی ازای کمل بحزن لما وقعتی
صح+

حرکت نور کتافها بعدم اهتمام : ده جرح
بسیط روح لیلی جرحها اکبر جرحها فی
قلبها+

عمر وهو بیبعد عنیه عن نور: انا هجرحها
اکتر وازود خوفها+

نور ببسمه : روح قرب اسمع افهم وبعدین
احکم

وقفتم ومدت ایدها لعمر: اقف وروح لیها
طمنها+

طلع عمر ببطء لاوضه لیلی فتح الباب دخل
وقفلو بهدوء دور علیها لقیها ورا الستاره+

عمر بهمس موجوع : لیلی +

ارتعشت لیلی برعب ودموع وصوت مقطع :

انا والله معملتش حاجه +

وقف عمر بقهر من نفسه وحزن عليها قرب

منها ارتعش جسمها اكثر وانكملت في

الحيط بخوف +

وقف عمر بدهشه قعد على الارض قدامها

بحنان : ما تخافيش انا مش هعمل حاجه انا

عايز اسمع منك انا معاكى +

لیلی بخوف وتردد : مش هتعملی حاجه

كملت بنظره شك وهتسمعنى للآخر +

بلع عمر حسرته على اخته والدموع في عنيه

قرب منها انكملت في الحيطة اكثر سحبها

عمر لحضنه حضنها بصوت هامس : انا هنا

انا عكازك مش عصايه تخافي منها +

سکتت لیلی بدهشه و بسرعه دخلت فی نوبه
بکی بصوت مقطوع : انا معملتش حاجه
اسفه مکنتش اقصدا عمل کده+

مسح عمر شعرها بحنان: اسف لانی
مفهمتکیش ومقربتش منک انا بتعصب
علیکی لانی بخاف علیکی متکرهنیش+
بعدت عنو لیلی بسرعه : انا بحبک بس
بخاف منک+

ابتسم عمر بحزن وهو بیبعد دموعها ببسمه:
وعد مش هتخافی منی تانی+

قلقت نور راحت للاوضه فتحت الباب بهدوء
شافت لیلی نایمه فی حضن عمر ابتسم عمر
لیها بحزن+

شال لیلی لسریرها وطلع بهدوء: نامت بعد
دموع وبکی+

ابتسمت نور وهى بتمسك أیده: طیب ایه
مش عایز تطلع العصبیه دی علی حد کملت
وهى ملاحظه سکوت عمر: هو انت کل
هدومك الهنا شیک کده کملت بغمزه مرچه
بکره عایزین طقم عصبات+

عمر بتعب وهو بیضغط علی عنیه: نور مش
وقت لعب+

نور وهى بتبعد أیده: بکره فرصتک تثبت
انک ملجأ لیلی مش وسیله تهدید لیها+
عمر بفضول: مش فاهم+

نور بمرح: هقول بس افرد وشک شویه
کملت وهى بتشوف رفض عمر علشانى+
ابتسم عمر علی ماض+

نور بسخریه وهى بتمسك خده: رغم بسمه
الحموات دی بس هشرحلك+

نزل عمر ونور+

ام عمر ببسمه : صباح الخير انتو رايعين

فين+

نور بضحكه وهى بتمسك أيد عمر : هنطلع

شويه انا مشفتش مصر من زمان+

رقيه بحزن: معلهش يا بنتى انتى تعبتى

معايا انا وشريف طول الاسبوع ومشفتيش

راحه+

قربت نور منها وطبعت بوسه رقيقه على

راسها : ما تقوليش كده حضرتك و عمو

شريف عنيا الاتنين+

رقيه بضحكه وغمزت بمشاكسه : وعمر

عقلك وقلبك صح ضحكت بصوت عالى

وهى بتشوف احمرار نور من الخجل بقالكم

شهرين متجوزين ولسه بتتكسفى+

لاحظ عمر أن ليلي قاعده في ركن لوحدها
قرب منها وطبع بوسه على راسها: صباح
الخير يا حبيبتى+

ابتسمت رقيه: شوفها ياعمر من اول اليوم
بتبكي زعلانه على ابوك مع انه رجع كويس+

همس عمر لليلى : كله هيكون تمام اخوكى
هنا غمز لها بضحكه+

مد ايدو لنور : يلا+

طلع عمر ونور بره

اتصلت نور بخالد واتفقت تقابله في كافيه+

وقف خالد يتأمل شكله في مرايه حمام
الكافيه : عسل عسل يخرب بيت حلاوتي
ابتسم بخبث هاخذ الفلوس من الزفت ليلي
وقضى يومين مع القمر الجايه ظبط شكله

وقعد بثقه على مقعده نادم على

الجرسون+

خالد بتعجب : هو ليه المكان فاضى كده+

الجرسون : فيه حد حجز المكان كله

لحضرتك+

ابتسم خالد وبينه وبين نفسه : دى شكلها

غنيه وواقعه فى حبي وكمان حلوه يابركت

دعاكى يا أمى+

قعد عمر على المقعد القدامه+

خالد بضيق : انت يا اخ مش شايف إن

المكان محجوز+

سحب عمر كرسى تالت : هحتاج ده برضو+

خالد بعصبيه : انت اهبل هتحتاج الكرسى

ليه انت تقوم من هنا فوراً+

خلع عمر نظارته وبسخریه : یعنی ایه لیه

اکید لدکتور الاسعاف +

خالد بدهشه وتعجب : إسعاف ایه +

هز عمر راسه وکتف ادیه ورجع بظهره لورا:

وانا بقول كده اسعاف ایه احنا نخليه

لعزرائيل +

خالد بسخریه: انت مجنون +

قاطعہ لکمه من عمر وقع خالد علی الارض

وبص برعب لعمر: انت مجنون انت مين +

مسکه عمر من یاقت قمیصه : انا مندوب

عزرائيل

بدء عمر ضربه بقوه وخالد مش قادر يقاوم

بسبب قوه عمر +

عمر بعصبيه : بتهدد اختى وبيا دا انت جامد

+بقى

تدخلت نور : عمر كفايه ده هيموت+

وقفه عمر وخبطه فى الحيط: بص بقى يا
ننوس ماما ميغركش انى غنى ودكتور وابن
ناس والجو ده لا ياروح امك ده انا مش انزل
لمستواك دانا امحيك من الكوكب مسك
عمر فك خالد بقوه: تنسى ليلى نهائى واياك
تتعرضلها تانى وإلا وربي ما هخليك ما تقدر
تتكلم سامع+

رد خالد بخوف وتعب: سامع سامع+

عمر بغضب : لو سمعت انك قربت من
اختى تانى أو شفتها انا هوريك ايام اسود
مما تتخيل فاهم+

خالد بضعف : هو انا هقدر اشوف تانى بعد

الضرب ده

عمر: مش سامع سمعنى لو حد عرف انك

قربت من ليلى هعمل فيك ايه+

خالد بتعب وضعف : ليلى مين انا معرفش

حد بالاسم ده+

ابتسم عمر بسخريه : وانا بقول كده برضو

رماه على الارض وسحب نور وطلع+

نور بصدمه : يخرّب بيتك ايه كل ده+

عمر بغضب : خليه بس يفكر يقرب من

اختى تانى+

نور بضحكه وهى بتركز على عمر : ده

هيخاف يشوف الفرخه مش واحده ست+

ضحك عمر وهو بيركز عيونه على نور : يكون
احسن برضه+

نور بضحكه: هى العصبية دى كانت هتطلع
عليا انا والغلبانه اختك+

سكت عمر بحزن ولمس جرح نور: ما اتتى
شفتيها امبارح+

نور بضحكه وهى بتبعد أیده : لا جنب
العملته لخالد انت كنت بتدلعنى+

ركز عمر عيونه على الطريق بضيق+

مسكت نور أیده بحنان : تعرف يا عمر لما
كنت صغيره كنت بحسد واحده جارتى على
أخوها كان دايم يسمعها ويحكى معاها
يحل مشاكلها ابتسمت وهى بترفع عيونها
لعمر تقدر تقول إنه كان صاحبها ومش

هبالغ لو قلت حبيبها الأول كنت مفكره كل

الخوات كده وتمنيت يكون ليا اخ+

ركز عمر على نور وابتسم بسخريه : وغيرتي

الفكره دى لما شفتيني+

ركزت نور على الطريق وجعت بضرها على

المقعد: لا غيرتها لما شفت اخو واحده

صحبتى وكان العكس تماما حتى انى كنت

فكراه بيكره أخته ركزت عيونها على عمر

تخيل بقى أخته كانت بتحس بأيه رجعت

عيونها للطريق لحد فى يوم أخته ماتت فى

حادثة يومها بكى كأنه ولد صغير فضل على

قبرها يبكى ويقول كان بيحبها ازاي+

حرك عمر شعره بحزن وهمس: كان بيحبها

بس مش لاقى فرصه يقولها+

قاطعته نور وهى بتضغط على عيونها : وايه
الفايده هى مش هتعرف كده عمر احنا
بنضحك على روحنا بكلمه ملقتش فرصه
ومكنش فيه وقت مناسب وكل الكلام ده
لازم تقول لآى حد بتحبه أنه يهملك وده مش
بس حبيبك ممكن اخوك اختك امك او
حتى صاحبك+

حرك عمر رأسه بتفهم وبيتسامه: بس هما
بيكونو عرفين وده بيكون باين فى تصرفاتنا
ايه فايده كلمه الفعل أهم+

ابتسمت نور وهزت رأسها برفض وهى
مركزه نظرها على الطريق: مفيش حاجه
إسمها عارف لازم دايمًا تأكد مشاعرك
غمضت عينها ممكن يكون مستنى منك
انك تقول إنه مهم ليك ركزت عيونها على
عمر زى ليلى كانت محتاجه انك تقولها أن

أخوها بيحبها وكل عصبية دي من غيرته
وحبه ليها كل اوامرك دي من خوفك مش
من سيطرتك عليها+

مسكت أيده بحنان وبتسامه: حبك لاي حد
مجرد بزرة اهتمامك بيه وكلامك زي الميه
ليها فهمتنى+

مسك عمر أيد نور بحنان : تعرفي اسم نور
لايق عليكى انتى نورتي حياقي+
سكتت نور بحرج واحمر وشها+

لاحظ عمر ده وفضل طول الطريق يفكر في
نور ويقارنها بفریده بينه وبين نفسه يارتها
شبهك+

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل العاشر

دخل عمر اوضته واتصدم من ليلي ونور فيها

وقف بهدوء يتابع كلامهم+

نور بحماس وهي بتحرك أيديها بعشوائية :

راح عمر مسكه ونزل فيه ضرب بعدين رفعو

وخبطه في الحيطه وتابعت تحكى القصة

بحماس+

اندمج عمر مع اسلوبها يتأمل خصلات

شعرها البتتحرك بعشوائيه مع حركاتها

السريعه ابتسم على ضحكتها+

نور بضحك : واخده بالك من الافلام الهندى

أهو كان حاجه شبه كده كان ناقص بس

يرميه على الحيطه والحيطه تتكسر+

ليلي بقلق وهي بتحضن المخده : وعمر

حصله حاجه+

نور بضحكه وهى بتستند على الحيطه
وتكتف ايديها: يحصل لمين ياختى ده طلع
اخوكى ايه ولا جون سينا بس اسكتى واللّه
الولد صعب عليا+

ليلى بقهر وهى بترفع كتفاتها من غير
اهتمام: يستاهل+

نور بضحكه وهى بتعتدل فى وقفها : انتى
مشفتيش شكله ده من كتر الضرب كنت
عايزه اخده فى حضنى واطبطب عليه+

عمر بعصبيه : نعم لا معلهش سمعيني تانى
كده تحضنى مين ياختى+

وقعت نور. بخضه على الارض: يا اسم الله
الرحمن الرحيم انت طلعت من فين+

فضلت ليلى تضحك بقوه+

ابتسم عمر وقرب منها وطبع بوسه رقيقه
على شعرها : اخيرا شفت ضحكتك دلوقتي
دنيتي نورت+

ابتسمت نور وهي على الارض وكتفت أيديها
: يعنى توقع قلبى وتعيش دور الحنين
وانتى يا هانم يعنى انا احكيك وانتى
تضحكى عليا+

عمر بيصطنع العصبية انتى تسكتى
خالص كامل وهو عيونه على ليلي بحنيه :
محدث يقدر يزعلك وانا حى+

دمعت عيون ليلي وحضنته وبهمس : شكرا
لانك فى حياتي+

قاطعهم دخول رقيه+

رقيه بضحكه : هو انا جيت فى وقت غلط+

ابتسم عمر : انتى تنورى فى أى وقت+

قربت رقيه من نور بضحكه: وانتى ايه
القعدك على الارض كده+

نور بضحكه وهى بتحط أيديها على قلبها
وبحزن مصطنع : ملقتش ليا مكان تانى فى
الايوضه بنتك سرقت منى جوزى وشويه
وميكنش ليا مكان فى البيت اصلا+

رقيه بحنيه : انتى مكانك فى قلبى قربت
منها وطبعت بوسه على شعرها+

بسرعه خفت نور دموعها وابتسمت بحزن
لاحظ ده عمر بتعجب بينه وبين نفسه ليه
زعلت قاطع تفكيره+

كلام رقيه وهى بتقوم نور من الارض : انتى
تعبتى معانا كتير+

نور بيسمه وتعجب: انا معملتش حاجه+

رقیه بحنان وهی بتمسح شعر نور : وقفك
جنبی فی تعب شریف واهتمامك بادویتی
وراحه شریف ده لوكان ولا حاجه یقبی کفایه
موقفك مع لیلی+

اتكلمت لیلی وهی ملاحظه الصدمه علی نور
وعمر: انا حکیت کل حاجه لماما+

رقیه بحنان: دی صفحه وخلصت بس
مکنش لازم نفلها قبل ما نشکرك+

نور بحنان : مفیش داعی لشکری ده
واجبی+

رقیه وهی بتحضنها : هو مفیش داعی فعلا
بس مش لأن ده واجبك لا ده لان مفیش
شکر بین الأم وبنتها یا بنتی طبعت بوسه
تانیه علی شعرها وطلعت هی ولیلی+

وقفك نور بصدمه وحزن

قرب منها عمر وهو ملاحظ انها بتحاول

تخفى دموعها بضعف+

عمر بحنان وهو بيمسك أيدها : مالك+

نور بمرارة : عمر ممكن تسييني لوحدي+

عمر بقلق وهو بيحاوط وشها بأيديه : مالك+

نور بتعب وهى بتبعد أيده : تعبانه من

إمبارح منمتش كويس انت اكيد لسه

مكلتش روح اتغدا وانا هنام+

وقف عمر بتعجب ونور بتسحب الغطا على

شعرها وتنام قفل النور وطلع وهو

متعجب+

بعد خروج عمر بعدت نور الغطا ودخلت

حمام الوضه+

غسلت وشها بعنف وركزت على المراه :
اتنى مش من حقك تبكى بعدت دموعها
بسرعه قبل نزولها+

طلعت من الحمام وطلعت صوره من
شنتطتها بصوت ضعيف : عارفه انى مليش
الحق ده بس ممكن اقول انى اتوحشتك
كملت بصوت باكى : ماما+

ركزت على صوره جدها : محتجك بعديك
رجعت وحدى تانى+

قاطع كلامها دخول عمر قرب بهدوء : نور+

اتصدمت من دخوله قرب منها ومسك
الصوره أتأملها كانت صوره لراجل عجوز
مبتسم وشابه جميله بتمسك طفله
بتضحك+

نور بحزن وهى بتخفى دموعها بيسمه : ماما
وجدو كملت وهى مركزه على عيونه بضحكه
حزينه قلتك ان عيلتى صغيره+

عمر بحزن : هو ليه ابوكى+

قاطعته نور بعنف : مستر محمد مش فرد
من عيلتى تابعت بحزن هو مش محتاجنى+
مسك عمر كتفها بحنان : نور عيلتى هى
عيلتك+

بعدت نور ايده بشراسه : عمر قولتلك انى
بستحمل كل حاجه إلا الشفقه احنا كلها
السنه دى وهننفضل فبلاش الشفقه دى+

طلعت وسابت عمر فى صدمه : ده مش
طبيعى هى اكيد وراها سر وقف يتأمل
الصوره بحزن او جرح+

فى الصالون والكل قاعد مع شريف+

فضل عمر يتأمل نور بتعجب كانت بتضحك
وتتكلم عادى مش هى الكانت فوق قاطع
تفكيره صوت شريف: عمر انا كويس
دلوقتى انت لازم ترجع فرنسا على الاقل على
شان الدكتوراه كمل بسعاده انت تعبت فى
غيايى مصطفى حكاالى+

عمر بحرج وهو بيضغط على أيديه: على
العكس مصطفى هو التعب حتى هو السافر
اسكندريه علشان الشغل+

شريف بحنان : هو حكاى وانا شفت شغلك
كله كمل بفخر فعلا انت ومصطفى طمنتونى
على الشركه من بعدى+

قاطعه عمر بخضه وهو برفع رأسه : بعد
الشر عليك ده مش وقت الكلام ده
المفروض نفرح بسلامتك+

رقیه وهی بتمسك العصير وتديه لشريف:
صح وبمناسبه الفرخ بكره فرخ سهى لازم
نور ولىلى وهدير يروحو+

شريف : وانتى كمان دى بنت صاحبتك+

رقيه بحنان : خلينى هنا معاك كفايه البنات
ريحين+

شريف : انا كويس وكمان انا هروح ده ابو
سهى كان معايا فى المستشفى+

لىلى وهى مركزه نظرها على نور: حلو احنا
هنروح نشترى فساتين يلا روحى البسى
على بال ما اجهز+

نور: مفيش داعى انا معايا فساتين+

سحبتها لىلى يلا بينا اطلعى البسى خلىنا
نشم هوا+

دخل عمر لنور: نور انا شفت حسابات البنك
انتى مش بتستخدمى الفيزا صح كمل وهو
ملاحظ سكوت نور: ليه مش بتستخدميها
انتى كنتى بتصرفى من ورث جدك+

نور بهدوء: لأن مفيش سبب يخليك تصرف
عليا+

عمر بغضب وهو بيقرب منها: انك مراتى
مش سبب كفايه منعها من الكلام بلاش
تقولى اننا هننفصل كده كده والكلام الابهل
ده لحد ما ننفصل انتى ملزومه منى منع
كلامها مره تانى وهو بيرفع أيده ده مش
مجال للمناقشه+

طلع وسابها سكتت نور وطلعت مع ليلي+

اتصلت بجمال : الو جمال انت صورت جنى
وايه الدكتور وافق على المشروع. واخبار
الميتم+

جمال بنعس : الحمد لله كويس+

نور بحرج : اسفه نسيت اسألك على
اخبارك+

جمال ببسمه : انتى نسيانى اصلا الاولاد
كويسين والدكتور تعب واتأجل المشروع ولا
مصورتش جنى+

نور بحزن : ليه+

جمال بضحكه : انا قولتلك هخليكى تكونى
هناك معاها صح ممكن متكونيش عارفه
بس شريكات عيلتى هى الممول للمسابقه
وكان سهل إني اخليها تتأجل اسبوع كمان
القععه دى كانت هتزعل لو محضرتيش+

نور بفرحه : شکرا کملت بحزن : هی جنی
عامله ایه+

جمال بضحکه : ارجعی بسرعه دی خلاص
شکلها شبه الخانها جوزها وسبلها العیال
وهرب کمل بضیقه مش هی جنی بجانها
وطول لسانها+

نور بحنان: حبیبتی اکید زعلانه+

جمال : دی قلبت حتی المیتم نکد والاولاد
لما یشفوکى هیقیمو علیکی الحد+

نور بصدمه : هی راحت المیتم+

جمال بدهشه : هی ما قالتلکیش انا قتلها
ده سر علی اساس هتقولک واذلها انها مش
بتمسک سر+

نور بضحکه : انت منعتنى اقول لحد وقولت
لجنی+

سرح جمال وهو بيكلم نور : مكنتش قادر
اشوفها وهي كده مش هي جنى وريتها
المكان كامل بضحك دى غرقت المكان +

نور بضحكه عملت ايه +

ضحك جمال بقوه : فضلت تجرى ورى
الولاد بخرطوم ميه وبكت على حكاية حوريه
البحر وجابت الاولاد حلويات بس كلت
معظمهم فى الطريق وقالت انى كلتهم ده
حتى لورا بتحبها اقدر منى والله مكنتش
عارف مين الطفل هي ولا لورا +

نور ببسمه : دى جنى صح انا هرجع بعد

يومين +

جمال توصلى بالسلامه +

قفل جمال وسرح في شكل جنى وهى
بتعلم الاولاد العزف فعلا هى دى جنى
مفيش غيرها+

عمر في مكتبه في الجامعه سرحان بيفكر
رجع لذاكرته ليوم فرح سهى+

دخل عمر البيت على صوت الضحك+

رقيه : انا جبت مهندسين ودكتور+

هدير : وانا دكتور وظائف وكمان محامى+

ليلى : انا اربع دكاتره+

عمر بتعجب وهو بيقلع: مين دول

رقيه : عرسان+

عمر بضحكه : كل ده لليلى+

ليلى بضحك وهى بتديه العصير : لا انا

طلعت بالجاتوه بس+

عمر بتعجب وهو يشرب العصير: امال
عرسان مين+

رقيه بضحك : لنور+

شرق عمر في العصير وفضل يكح بقوه+

وقف عمر الصدمه وغضب : نعم ازای+

شريف بضحكه : ايه مش بنت وحلوه ده انا
بقى طلعت بعريس واحد رامى ابن صاحبى
محمد+

ليلى بحماس : ده وكيل النيا به صح+

قاطع كلامها عمر الغاضب وهو بيطلع
السلم: ده على اساس انى دكر بط مثلا+

طلع لاوضته بغضب وهو بيسمع ضحكهم+

فتح الباب بغضب واتقدم من نور بصدمه
بفستانها الازرق الناعم والمكياج الخفيف

كانت فاكه الطرحه وشعرها الناعم على
كتفها بحريه+

نور بقلق: عمر مالك+

رجع لغضبه : انتى عارفه العرسان دى

نور بضحكه وهى. بتقعد على السرير ياراجل
خوفتنى هو ده الموضوع وانت مضايق ليه+

عمر بغضب : ليه هو انا كيس جوافه ولا
فرخه بلدى مش جوزك كامل بتوتور وهو
ملاحظ نظراتها يعنى حتى لو لعبه مش كده
انا برضة راجل بلاش تقبى حلوه كده بره
بدال ما ارتكب جنايه+

رجع للواقع على صوت ضحك زميله وهو
بيتكلم فى التليفون+

دكتور بيتر : حقا لذلك كان متألق اليوم يحق
له إلى اللقاء انا لدى محاضره نكمل بعدها
قفل وفضل يضحك+

عمر بتعجب وهو بيرتب ورقه: لما تضحك+

بيتر ركز نظره على عمر وبحماس: لدى
زميلي دكتور فى هندسه ديكور لديه طالبه
جميله معجب بها لديه محاضره معها اليوم
بعد غياب عشره ايام وهو متألق يبدو سوف
يصارحها بحبه+

عمر ببسمه وهو بيكتب ملاحظاته : من هى
الفتاه+

الدكتور رجع رأسه ولورا بتفكير: لا اعلم
اعتقد اسمها يعنى الضوء+

ابتسم عمر وبسرعه اختفت ابتسامته
ورفع رأسه هندسه ديكور واسمها معناه
الضوء+

التفت بيتر لعمر بتعجب: ماذا تقول لا
افهم+

عمر بغضب وهو بيرمى القلم على المكتب :
أين تلك المحاضره+
بيتر: القاعه A لماذا+

عمر وهو بيمشى بعصبيه : مانا مش دكر
بط+

اقتحم عمر القاعه ببتسامه غاضبه : عذرا
احتاج لطالبه+

الدكتور بتعجب: حسنا دكتور من تكون
الطلبه+

دور عليها بعنيه وتقدم منها وطبع بوسه

على رأسها+

فتحت نور عنيتها بصدمه+

عمر وهو بيوقفها: هيا عزيزتى هناك أمر اريد

مناقشته+

الدكتور بخيبة امل : هل هي حبيبتك+

حاوط عمر نور بتملك وببسمه بارده للدكتور

: زوجتى+

بصت نور بصدمه ليه وهمسات الطلبه بدأت

تعلى بس اعلى صوت كان

صوت جمال الواقف بصدمه : ايه ازاي ا

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل ١١

نور بعصبيه : انا طلعت من المحاضره
ورجعت معاك من غير ولاحرف احتراماً ليك
دلوقتي ممكن أفهم ليه الحركه السخيفه
العملتها دي +

عمر بهدوء وهو بيقعد : حركت ايه+

نور بضيق : عمر بلاش تعصبنى انت دخلت
القاعه وقلت انى مراتك. وده مش اتفارقنا
وسحبتنى زى كيس الرز لحد البيت ليه كل
ده +

عمر بهدوء وهو بيغمض عنيه: الاحسن ان
الكل يعرف انك مراتي +

حاولت نور تمسك اعصابها وهى بتقعد
جنبه: طيب افهم ليه مره واحده ومن غير
حتى ما تاخذ رأيي انت عارف ان كده
هتحصل مشاكل كتير +

عمر بغضب وهو مركز نظره على

نور: مشاكل ايه+

نور بهدوء: اولها فریده اكيد هتعمل مشاكل

غير صدمه الكل بجوازنا و الاسئله الهتتوجه

لينا+

قاطعها عمر بعصبيه وهو بيدوس على

أسنانه : قصدك صدمه جمال صح+

نور بتعجب : ايه الدخل جمال في

الموضوع+

عمر وهو بيحرك أيده بغضب: يعنى ايه

انتى مشفتيش شكله كان عامل الزاى+

نور بهدوء وهى بترفع كتافها بعدم اهتمام: ده

طبيعى بما أنه ميعرفش انك جوزى لازم

يتصدم+

عمر وهو بيوقف بغضب : لا والله وهو البيه
لازم يعرف ولا إيه كمل بتريقه ايوا طبعاً لازم
يعرف علشان يجى يخطبك منى بس قدامه
طبور طويل والله+

نور بعصبيه وهى بتقف:ايه الهيل ده+
عمر بغضب وهو بيكتف أيديه: مش بيقتعد
مع واحده غيرك طول اليوم تتكلمو
وتضحكو سوا والجامعه كلها عارفه يقبى ده
اسمه ايه لو ما كنش بيفكر فيكى بس
اسمعى طول ما انتى على زمتى انا مش
هخلى واحد زيه يقربلك انا مسؤل عن
حمايتك منه ومن الدكتور الاهبل بتاعك+

نور بدهشه : هو عارف انى متجوزه+

عمر بتعجب وهو بيعتدل فى وقفته: طيب
ازاى اتصدم لما شافنى+

نور بهدوء وهى بتضغط على رأسها بضيق:
هو عارف انى متجوزه بس مش ليك ومش
هو بس معظم زمائلى يعرفو انى متجوزه بس
محدث يعرف انك جوزى كملت بغضب
وانا بعرف كويس ازاي اتعامل مع اى حد
يقربلى ومش محتاجه حمايه من حد+
دخلت اوضتها بغضب وسابت عمر واقف
بصدمة+

بعد فتره سمع صوت الباب فتحه شاف
واحد فى اواخر الاربعينات : هل يمكننى
مساعدتك+

الست بلغه إنجليزية : عذرا سيدى انا لا
اتحدث الفرنسيه لکن هل هذا بيت
المهندسه نور+

عمر بتعجب :من تكونين+

الست بأمل : هل هو منزلها كلمته عربي لو

هو اكيد انت تفهم عربي صح+

عمر : ايوا بس مين حضرتك+

الست بيسمه : انا هند المربيه بتاعتها

ممکن اشوفها

فتح عمر الباب اكيد ممكن حضرتك تيجي

معايا+

تقدم عمر لاوضه نور وخبط الباب+

نور بغصب وصوت عالي: عمر بلاش نتكلم

دلوقتي خالص كفايه مشاكل لحد هنا انا

مش عايزه اتعصب اكثر من كده+

هند بصوت عالي : ماشاء الله انا رببتك تعالى

صوتك كده+

فتحت نور الباب بسرعه ووقفته بدهشه :

خالتی+

بسرعه حضنتها بقوه ودموع انتی جیتی

امتا عامله ایه+

قاطعتها هند بضحکه : اهدی طیب

مسکت+

ودنھا بقوه : ازای تعلی صوتک کده وعلی

جوزک ها ردی+

نور بوجع : اسفه+

هند : اعتذری لجوزک وبوسی راسه+

نور بضیق : اسفه یا عمر+

هند بغضب: بوسی راسه کملت وهی

بتشوف علامات الرفض فی وش نور خلاص

انتی کبرتی ومش بتسمعی کلمتی مفیش
داعی لوجودی+

نور بسرعه : لا انا اسفه+

هند بمشاکسه : کان من الاول انتی تحضنیه
وتبوسیہ کمان+

نور بضیق ورفض : خالتی+

هند بغضب : ده جوزک ولازم تصالحیه+

کان عمر بیراقب المشهد بدهشه واستمتاع
وهو بيشوف نور شبه البنت الصغیره بس
کل ده اختفی وهو ملاحظ ان نور بتقرب منه
بخجل+

حضنته نور بتوتر وخجل وبهمس: لو

سمحت متقولش حاجه قدمها قربت منه
وبرقه وسرعه طبعت بوسه علی خده+

وقف عمر مصدوم ببتسامه وهو بيحط أيده
على خده+

هند بحنان وهي بتمسك كتف عمر: اوعى
تكون زعلان منها بينى انا دلعتها زياده وهي
مش بتعرف تتحكم فى مشاعرها بذات
عصبيتها+

ابتسم عمر: لا ابداء علشان تسدقى قرب من
نور وطبع بوسه على شعرها+
ضحكت هند على احمرار نور+

اتكلمت نور بتوتر: انا هجهز حاجه نشربها
اكيد انتى تعبانة وبسرعه اتوجهت
للمضبخ+

لحقها عمر: انتى مقلتيش ان معاكى خاله+
نور بهمس وهي بتقرب منه: اسمعنى هى
المربيه بتاعتى علشان كده بقلها خالتى لو

سمحت مسکت ایده بتوسل بلاش تعرف
بعلاقتنا هی اکید مش هطول هنا وانا مش
عیزاها تزعل+

عمر ببسمه حاول یخفیها : یعنی عزیزانا
نمثل اننا بنحب بعض+

نور بخجل وتوسل : بس لحد ما تمشی+
كان ضهر نور لباب المضبخ وعمر قدامها بدء
يقرب منها ببطء+

نور بتوتر وتعجب: مالك بتقرب لیه كده+
حزنها عمر وبهمس: هی ورا الباب اهدی
دی فرصه نقنعها اننا متجوزین جارینی انتی
بس+

كامل بصوت اعلى : انا اسف یا حبیبتی+
نور بتوتر : ماشی خلاص+

عمر بضحكه مرچه: لا لازم اتاكد انك
مسمحانی كمل وهو بيشوف التعجب على
وش نور قرب منها وطبع بوسه رقيقه على
شعرها+

نور بخجل وصوت متقطع: خلاص تمام
يا عمر انا مش زعلانه+

عمر بابتسامه مشاكسه وهو بيقرب منها :
طول ما قلتى عمر ومقولتيش حبيبي يقبى
لسه زعلانه وطبع قبله تانيه على خدها+

نور بتوتر ونفس متسارع: خلاص والله تمام+

ابتسم عمر وبينه وبين نفسه والله اعتبرى

ده تمن ضغطى الزاد من العرسان ٢

قرب منها اكثر وطبع بوسه على خدها التانى

: فين حبيبي+

منعها من الرد صوت ضحكه هند وهى

+بتمشى+

بعدت عمر بقوه وبتوتر وصوت متقطع:

خلاص مشت كفايه كده+

عمر بضحكه : اى خدمه جهزى العصير وانا

بره مع بضحكه حماقئ الغاليه طلح+

فضلت نور مصدومه وهى بتحاول تطبط

تنفسها حطت ايدها على خدها ببسمه

بسرعه محتها : نور اعقلئ بلاش تغلطئ هو

بيحب فريده+

هند ببسمه وهى بتشوف صور فرح نور

بدئت تدمع عيونها: من اول يوم شففتها فيه

وانا بحلم باليوم ده ولما جه محضرت هوش+

عمر ببسمه : لو عايزه النهارده نلبسها

فستان الفرخ ونعيد اليوم+

ضحكت هند وهى بتمسح شعره : كفايه انها
اتجوزت واحد شبهك كنت خايفه انها مش
هتقدر تحب وتفتح قلبها لحد بس الحمد
الله+

عمر بتعجب: ليه ايه اليمينعها+

بصتله هند بدهشه حاولت تخفيها وهى
بطلع اليوم صور+

عمر: ايه ده+

هند بيسمه حنونه وهى بتركز على الألبوم:
ده كنزى+

دخلت نور بعصير: بتحكو فى ايه+

رفعت هند الالبوم+

نور بصدمه : الصندوق الأسود+

ضحك عمر وتكلمت هند بحنان : الالبوم ده

بالنسبالي ذى البرواز بالنسبه لنور+

عمر بتعجب: برواز ايه+

بصت هند بدهشه لنور+

نور بتوتر: حبيبي قصدها برواز الصوره بتاعت

جدى وماما+

هند بتعجب : انت ملاحظتش تعلق نور

بابرواز ده+

عمر بتوتر : ها لا لاحظت طبعا+

سكتت هند وهى بتركز على نور زفرت

بهدهوء : خد الالبوم+

نور بصدمه : انتى هتديه لعمر+

هند : اكيد انا كنت مخبياه لجوزك واخيرا

شفته+

عمر بضحكه : خير يا جماعه هو ايه الفى

+الالبوم

هند بضحكه: دلوقتى تشوف+

بدت تفتحه وتظهر صور نور فى مراحل

عمره مختلفه ده كنزى+

مسك عمر الالبوم وبدء يتأمل الصور ببسمه

فى اوقات وضحك على فى اوقات مسك

صوره بدهشه ايه ده+

ركزت نور وهند على صوره لنور فى السابعه

من العمر كان شعرها مقصوص بعشوائيه

هى وبنت وهدومها كلها تراب والبنت كلها

ميه وتراب بيضحكو بقوه والإرهاق واضح

+عليهم

ضحكت هند بقوه : احكيك+

نور بحرج : خالتى بلاش والنبي+

هند : سيبك منها عارف المثل البيقول اتلم
المتعوس على خايب الرجا اهو ده احسن
وصف لنور وجسى+

تابع عمر بهتمام+

هند ببسمه : كانت اعز صحاب نور لما كانو
عندهم سبع سنين كانت نور عايزه تطلع
مصففه شعر بقى+

نور بحرج : خالتي+

هند بضحك: بس يا بنت كملت راحت
للغلبانه جسى وضحكت عليه انها هتعملها
قصه حلوه وعطتها شوكلاته وعملت فيها
العمائل السوده الانت شايها دى جسى
بقى حبت ترد الجميل وقصت للهانم
شعرها لما شافو شكلهم فى المرايه فضلو
يجرو ورا بعض وبقى منظرهم كده+

اتكلم عمر بضحكه: وهو فين جسى
دلوقتي+

سكتت نور بحزن وحاولت تمنع دموعها
وهى مركزه نظرها بعيد عن عمر وهند+

مسحت هند شعر نور بحنان وركزت على
عمر: ماتت فى حادثه من كام سنه+

سمعو تليفون نور : اكيد سبته فى اوضتى
هروح اجيببو+

مشت وراها هند بدهشة وفتحت الدولاب+

هند بصدمه: انتو مش بتنامو فى نفس
الايوضه+

نور بتوتر: اصلى+

لحقها عمر: احنا اتجوزنا فجاءه فقررت انا
ونور ناخذ فتره شبه الخطوبه نتعرف على
بعض+

سکتت هند بهدوء وهى مركزه عليهم
بشك+

فى الميتم+

جمال: انتى كنتى تعرفى ان عمر جوز نور
كامل وهو ملاحظ سكوت جنى بغضب
ومقلتيش ليه+

جنى بهدوء وهى بتبعد نظرها عنه: لان نور
مش عايزه حد يعرف وكمان ده ميخصكش+
جمال بغضب وهو بيضغط على شعره: هى
تعرف بعلاقته بفریده+

سکتت جنى+

جمال بغضب : راح فين لسانك الميت متر
تعرف+

زفرت جنى بهدوء وحكت الحكايه لجمال+

منعه من الرد اقترب بنت بتبكي+

جمال بقلق: ما الأمر ماريًا+

قربت البنت من جمال وبصوت باكى: قالت
لى صديقتى فى المدرسه أن الله لا يحبني
فهو جعلنى بلا عائله و سمراء قبيحه وهى
يحبها وجعلها بيضاء ولها أشقاء+

قعد جمال على ركبته بحنان: غير صحيح
انتى معكى عائله كبيره كل الأطفال هنا وانا
والمديرة والعاملين كلنا اسرتك ومن قال
انكى لستى جميله انتى حلوه+

البنت ببراءة وهى منزله رأسها : لاكنى
سمراء كيف اكون جميله+

قربت منها جنى وطلعت شوكلاته من

شنتطتها : هل تحبين الشوكولاته+

هزت ماريا رأسها بالموافقه

جنى بحنان : الشوكولاته سوداء لكنها لذيذه

وحلوه حركت شعر ماريا بحنان وتكرهين

الحليب وهو ابيض انتى جميله ومن يرى

غير ذلك فهو الغبى+

مسحت دموعها بحنان وعطتها شيكولاته: إذا

قال أحدهم انكى لستى جميله أخبريه أن

يضع نظاره+

ضحكت ماريا ببراءة+

جنى: اذهبى للعب+

قرب منها جمال بابتسامه : بتصدم لما

اشوفك عاقله بس لو هى طلعت بتكره

الشكولاته كنتى عملتى ايه+

طلعت جنى شكولاته بيضا من شنطتها
وبضحكه: كنت قلت إن الشكولاته بيضا
وبرضو وحشه+

جمال بضحكه : ولو بتحب اللبن+

جنى بضحكه: كل الولاد بيكرهو اللبن بس لو
طلعت بتحبه هقولها أن الشكولاته سودا
والبن ابيض ومع ذلك الاتنين حلوين
والحاجه الحلوه بتكون حلوه رغم شكلها أو
لونها انت مفكر انى هحط روحى فى موقف
معرفش اطلع منه+

قعد جمال جنبها وهو بيضحك بقوه: فعلا
متقبيش جنى لو معملتيش كده وطلعتى
افكار غريبه+

قربت منه جنى : ليه بتعمل كده كملت
وهى ملاحظه علامات التعجب على
وشه بتبين انك مش كويس+

جمال : لاني كده+

قاطعته جنى: مش صح بدليل حب الاولاد
ليك انا متأكد انك مش وحش ليه بتعمل
كده+

ابتسم جمال: الناس مسدقين انى وحش ليه
اتعب نفسى واثبتلهم العكس انك تحاولى
تثبتى للناس انك كويسه دى اكثر حاجه
مضيعه للوقت العايز يشوفك كويسه مهما
كانت عيوبك بيتخطاه والبيكرهك بيخترعلك
عيوب علشان كده انا مش هبرر لحد او اثبت
حاجه لحد+

جنى بهدوء : انت بتحب نور+

جمال بصدمة ليه السؤال ده كمل وهو
ملاحظ سكوت جنى بحبها زى صحبتى
الاقرب بس مش زى حبيبتى+

جنى بفضول: ليه+

جمال: فى عيون نور باين الوحده ابتسم وهو
بيكمل انا بعرف النظره دى من وسط الف
نظره نظره الخوف والوحده فى دى هى
شبهى وبقيت صحبتى لانها هتفهمنى بس
حبيبتى كمل وهو مركز عليها لازم تطلع
الولد الصغير الجوايا+

جنى بدهشة: يعنى تجبلك مصاصه وتوديك
الملاهى وكده+

وقف جمال بصدمة : مصاصه يا هبله انتى
دماغك دى ماجراها لحد قصدى تخلىنى
على طبيعتى كل واحد بيحاول بيان راجل

اكبر من عمره بس فيه إنسان واحد بيخليك
عايز تكون على طبيعتك زى ولد صغير
فهمتى يا ربع متر+

جنى بغضب وهى بتقف: مهو انت
البتتفلسف يا نخله من غير بلح+

طلع عمر من اوضته لقى هند
قاعده بهدوء+

ابتسمت هند : عارفه انها عنيده ومش بتبين
ضعفها ابدأ خد بالك منها علشانى+

ابتسم عمر: وصيها هى عليا+

ابتسمت هند : هى مش الصورة البتبينها
للكل هى أضعف من كده المرت بيه مش
ساهل+

عمر بحزن وفضول : هو ايه الحصل+

زفرت هند بهدوء وهى بتمسك أيده بحنان :

دى حاجه محدش هيحكياها لك غير نور+

طلعت نور وهى بمسح عيونها بنوم : خالتى

انتى ليه صحيتى بدرى+

هند بحنان : انا لازم اخلص ورق فى السفاره

هرجع بعدين+

عمر: انتى مش هتروحي الجامعه+

نور ببسمه: لا هجهز الاكل واستنى

خالتى انت روح اتجهز+

عمر بكسل : وانا هنام طول الليل تجينى

كوابيس عن شكلك وانتى شعرك

مقصوص تعبان خالص+

ضربته نور بخفه نور طيب يا فالح+

قعد عمر يتابع التليفزيون ونور بتجهز الاكل

بعد فتره قرر انه يدخل ينام+

رن تليفون نور+

نور من المضبخ : رد انا مشغوله+

ضحك عمر : يعنى بقيت سكرتير اخر

الزمن+

دخل المضبخ بهدوء+

نور ببسمه : مالك لاحظت حزن عمر مالك

انت كويس+

قرب منها وحضنها بحنان+

نور بخوف: عمر مالك ٢

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل ١٢

نور بقلق : عمر فيه ايه عمى تعب تانى +

خضنها عمر بقوه اكبر بحزن : البقاء الله

خالتك ماتت فى حادثه +

بعدت عنو نور بصدمه : ده مقلب صح انتو

اتفقتو سوا صح رد عليا +

قرب عمر منها : نور اهدى +

بعدت عنه بسرعه بصوت عالى وهستيريا :

اسكت خالص انت كداب ابتسمت بتوتر

وبدأت تتحرك يا اضطراب هى متقدرش

تسيبنى لوحدى بصراخ مش هى كمان +

قرب منها عمر بدموع بعدت عنه بهستيريا +

ليه كلهم سبونى انا مش عايزه اقبنى لوحدى

فضلت تحرك شعرها بعصبية بدموع بدأت

تتنفس ببطء

قرب منها عمر بوجع وخوف : نور على شاني
اهدى مسك كتفها+

نور كأنها مسمعتوش كملت بنفس
الهستيريا بس بصوت ضعيف ماما جسي
جدي بابا وحتى هي ليه انا عملت ايه ركزت
على عيون عمر بضعف مسكت أيده قولي انا
عملت ايه علشان كل ده+

حاول عمر يهديها بس انهارت مغمى عليها+

في المطعم+

جنى بضجر : جمال ليك ساعه مقعدى هنا
وانا عايزه ادرب بعد بكرة ادائى عايز ايه+

طلع جمال علبه وعطاها ليها+

جنى بفرحه : طلع عندك زوق والله فتحتها+

واتصدمت بجزمه بكعب كملت بقهر : ايه

+ده

جمال: ده على شان فرق الطول علشان لما

تقفى جنبى+

وقفت جنى بعصبيه انت غبى وسخيف

ونخله+

قاطعها جمال : علشان تقفى جنبى يوم

فرحنا كمل وهو ملاحظ سكوتها+

انا بحبك انتى بطفولتك جنانك طوله

لسانك بحب الشخص البتخلينى اكونه

معاكى+

قاطع كلامه التليفون :مين ابن الفصيل ده+

مسكت جنى التليفون بخجل تحول لخوف

وهى بتشوف رقم عمر ووقفت بصدمه+

جمال بخوف وقلق قرب. منها: مالك+

جنى بدموع : نور فى المستشفى لازم اروح
فورا ليها+

وقف عمر بيراقب نور كانت هاديه مش
بتتكلم سرحانه بصمت+

دخلت جنى وقربت منها بدموع : نور
حببتي انت كويسه نور ردى عليا+

بعدها نور بعصبيه : ابعده عنى كفايه
كملت بدموع مش هستحمل تانى انا تعبت+

وقفت جنى بصدمه : نور+

قاطعها الدكتور من الكلام : يجب أن نتحدث
فى المكتب+

جنى بتوسل : ارجوك لا يمكن أن اتركها
لوحدها+

مشى الدكتور للباب وتكلم بجديه : حالتها لا
تسمح بالضغط عليها يجب أن نخضع
لرغبتها ارجوكمى اتبعينى للمكتب+

وقف عمر فى المطبخ بجهز كيكه زفر بهدوء
وسرح بتفكيره ليوم الحادئه+

فى مكتب الدكتور+

حرك الدكتور نضارته الطبيه ورجع بظهره
على المقعد بهدوء: من التقارير يبدو انه
ليس اول إنهيار عصبى هل من الممكن أن
أعرف سبب انهيارها هذا+

عمر بتعب : لقد توفيت مربيته وهذا سبب
صدمه لها+

زفر الدكتور بهدوء: سيدى لا اعتقد ان هذا
هو السبب الوحيد تابع وهو بيراقب جنى
أليس كذلك يا آنسه+

بدأت جنى تضغط على اديها بتوتر : هل
يمكن أن نتحدث على انفراد+

عمر بغضب : انتى بتقولى ايه طبعا لا انا
جوزها ومن حقى اعرف ايه الوصلها للحاله
دى+

جنى بغضب وهى بتركز نظرها عليه : ايه
جوزها دى احنا هنكذب الكدبه ونسديها ولا
ايه+

زفر الدكتور بضيق : هل يمكن التحدث بلغه
افهمها+

جنى بضيق: هى لن تحب أن يعلم أحد
بماضيها+

اعتدل الدكتور فى مقعده وخط ايديه على
المكتب : أتفهم هذا لآكن هى لم تبدى اى

اعتراض على اقتراب السيد عمر منها وقد
احتاجه في العلاج+

سكتت جنى بضيق قرب منها جمال
وابتسم بحنان : ده علشان نور+

حركت جنى ايديها بتوتر:حسنا ماذا تريد أن
تعلم+

حط الدكتور أيده على المكتب : منذ متى
تعرفينها+

جنى : تعرفت على نور في سن العاشره+

الدكتور : اريدك أن تتحدثي عن طفولتها وای
شيء يمكن أن يكون السبب في حالتها
هذه+

غمضت عنيها بقوه : توفيت والدتها في
حريق امامها عندما كانت في عمر السادسة+

قاطعها الدكتور : هل هي من حكت لكى عن

هذا+

حركت جنى رأسها بالرفض : لا فى يوم اندلع

حريق فى المدرسة ورغم أنها كانت واقفه

بجوار الباب لم تخرج وقفت تبكى وتصرخ

هى فى الداخل لم تكن تقول سوى هذه

الجملة بعد الحريق نقلت للمشفى وذهبت

لزيارتها عندها سمعت جدتها يتحدث مع

الطبيب وعرفت بأمر الحادثه+

الدكتور باهتمام : هل كانت انطوائيه+

حاولت جنى منع دموعها : على العكس

كانت مرحة جدا ومحبوه+

الدكتور : تابعى+

جنى: كان لنور صديقه اسمها جسى يمكن

القول إنها كانت مقربه من نور جدا كنا

سعداء سويه حتى تعرفت جسى على شاب
واحبته بشده لکنه لم یکن شاب جید کانت
له علاقات کثیره زفرت بحزن

نصحنها بالابتعاد عنه لکنها کانت تحبه
بشده لم تصدق أنه سىء+

ابتسمت بستهزاء وهى بتکمل : احبته
بشکل أعمى فى النهاية حاول التقرب من نور
رأتهم جسى ولم تستوعب ظنت أن نور
کانت تخونها خرجت مسرعه+

تابعت جنى بدموع صدمتها سياره تابعت
بصوت مرتعش : نقلت للمشفى ورفضت
مقابلة نور ثم ماتت بعد عده ايام ورفضت
والدتها حضور نور للعزاء+

الدكتور : كيف کانت رده فعلها+

جنى : ظلت حبيسة غرفتها لأيام ثم عادت
لحياتها السابقه+

اتكلم الدكتور بهدوء: يبدو أن موت مربيتها
كان القشه الاخيره لهذا لا ترغب بمقابلتك
ربما تخاف خسارتك أيضا+

عمر :، وما هو الحل+

الدكتور : يجب أن نخضع لرغبتها وأن
تبتعدى عنها هذه الفترة+

جنى بغضب وهى بتحرك رأسها
بالرفض: لايمكننى تركها بمفردها+

الدكتور بهدوء: أتفهم شعورك ولكنها لا يجب
أن تتعرض لأى ضغط+

عمر بهدوء : نور لا تحب

المستشفيات بقائها هنا لن يريحها ارغب
بأن تعود معى للمنزل+

هز راسه الدكتور بالموافقه+

رجع عمر للواقع على ريحه دخان : لاااا

اتحرق تانى+

دخلت نور بهدوء: انت بتعمل ايه+

طلع عمر الكيكة وبضحكه: كنت بعمل

كيكة ابو لهب+

اتكلمت نور بهدوء وبيتسامه حزينه : قصدك

كيكة شوكلاته+

عمر بضحكه : لا ياروحى دى كيكه عاديه

بس استوت فى جهنم زى ما انتى شايفه+

ضحكت نور+

حضنها عمر بفرحه : ياااه يا عبد الصمد اخيرا

شفت ضحكتك+

ابتسمت نور بحزن : هى وصلت لعبد الصمد

حاولت تبعدو عنها+

قربها عمر ليه اكرت وبهمس : نور انتى مش

مضطره تمثلى انك كويسه على الاقل

قدامى+

حاولت تمنع دموعها : عمر لو سمحت+

قاطعها عمر : لو سمحتى انتى كفايه ارحمى

نفسك ركز على عنيتها وهو لسه محاوطها

بأيديه قولى أنه صعب بلاش تحبسى

دموعك احكيلى+

حاولت نور تبعد عنه : لو سمحت أبعد

عنى+

عمر بهمس: علشان ترجعى تحبسى نفسك

فى الاوضه و انك تحبسى دموعك+

نور بضعف : مفیش فایده الدموع مش
هتعمل حاجه+

بعد عنها عمر وحاوط وشها بأیدیه : هتخفف
عنك احکیلی ممکن مفهمکیش کویس بس
اکید هسمعک کویس+

نزلت دموعها بضعف : انا بکیت علی جئه
ماما وقبر جسی بس ده مرجعهمش دموعی
مقدرتش تخفف عن جدی تعبہ ابتمت
بضعف أو حتی تخلی بابا یرجع ویا خدنی+

حضنها عمر کملت نور بضحکه حزینہ:
تعرف فی کل عید میلاد وکل مناسبه کنت
بتمنی بس أنه یرجع کملت بصوت مرتعش
تعرف لما کنت فی المطار فضلت ابکی
واصرخ کنت عیزاه یرجع یحضنی ویرجعنی
البيت بس هو حتی ملفش ضهره لیا مشی
کأنه مسمعنیش+

حاول عمر يمنع دموعو بحنان : هو ما
يستهلش كل ده مكنش يستحق بنت زيك+
بعدت عنو نور بسرعه : لا انت مش فاهم هو
كان بيحب ماما ازاي وهى ماتت بسببى هو
معاه حق بس انا مكنتش عايزه اعترف بده
كملت بصوت مرتعش هامس انا كنت
بحاول اقنع نفسى انى بكرهه كان لازم اكره
حد بدال ما أكره نفسى عمر انا كنت بخاف
من كرهى لنفسى+

حضنها عمر بقوه استسلمت نور لدموعها
زى ما استسلمت لحضن عمر+

لاحظ عمر هدوء نور ابتسم لما لقيها نايمه
شلها ودخلها اوضتها حطها على السرير
بحنان طبع قبله رقيقه على شعرها ومسح
دموعها : كده كفايه وعد انى هصلح كل ده

+

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل ١٣

في الميتم

حط جمال ايدو على كتف جنى بحنان :

حبيبتى كفايه كده ليكى اسبوع على الوضع

ده حتى المسابقه سبتيتها+

جنى بحزن وهى سرحانه: جمال لو سمحت

سيبنى فى حالى مسابقه ايه دلوقتى و

نور قاعده لو حديها فى حالتها دى+

زفر جمال بهدوء ومسك يدها : لو حديها ازاي

وعمر ايه يعنى بطيخه مثلا+

حرکت جنی آیدیها بعصبیة وتکلمت بغضب
وهی مرکزہ نظرہا علی جمال : طالما انا
مش معاها یقبی لوحدیها کملت بحزن هی
الحووانه المتخلفه دی السبب لیه مش
راضیه تقابلنی +

حاوط جمال وشها بأدیہ : حبیبتی انتی
عارفہ حالتها وجودک هیکون ضغط مش
اکتر هی بتخاف تخسرك +

جنی بدموع وصوت باکی : هی دماغها دی
ایہ فرده جزمه ازای تفکرانی ممکن اسیبها +

قاطعها صوت نور بضحکہ : حتی وانتی
زعلانہ لسانک اطول منک +

وقفتم جنی بصدمه بسرعه حضنت نور :
انتی کویسه +

حصنتها نور : اكيد بعد ماشفتك بقيت

+احسن

قرب جمال بيسمه : ألف سلامه+

ابتسمت نور ومنعها من الرد اقتراب الأولاد

+منها

ولد صغيد: نور لقد عدتى لقد اشتقت لكى

+كثيرا تعالى العبي معى+

ضحكت نور وبدأت تلعب هى وجمال وجنى

+مع اولاد الميتم+

وقف جمال : نور ممكن تفضلى مع الاولاد

+لازم اجيب شويه حاجات مع جنى+

جنى بضجر : روح انت انا هفضل. هنا مع

+نور+

جمال بجديه وهو مركز نظره على جنى: لا
تعالى معايا+

ابتسمت نور: يلا يا طيور الكنارى روحو انتو
انا هفضل مع الاولاد+

جنى بغضب: انت جاينى كافيه وبتقولى
هنشتري حاجات انا كنت عايزه افضل مع
نور+

قاطع كلامها عمر اللى قعد على الكرسي: انا
الى طلبت منه يجيبك+

جمال بستهزاء: إيه السبب اللى يخليك
تبتعتلى رساله ابتسم بسخرية دانا
مسدقتش أن رقمى لسه معاك يا راجل+

عمر بهدوء وهو مركز نظره على جمال: مش
من حبي فيك انا كنت عايز اقابلكم علشان
نور+

جنى بسرعه : مالها هى لسه مقبلانا وكانت

كويسه+

أتقدم عمر بمقعده وحت أيديه على الطريزه

: انتى مسدقه انها كويسه نور بتعمل زى

كل مره بتحاول تحبس وجعها+

زفر جمال بضيق وقرب من عمر : معاك حق

بس إيه الحل+

ابتسم عمر : أنها تسامح نفسها+

جنى بعدم فهم: وده ازاي+

عمر بهدوء: انا هكلم ام جسى واقنعها تقابل

نور اكيد ده هيخليها ترتاح من موضوع

جسى+

قربت جنى منهم : انا بعرف واحده من

صحاب ام نور ممكن اخليها تكلم نور

وتفنعها أن أمها مش هتكون مبسوطه من
وضعها ده+

ابتسم جمال: لا احسن واحد هيخلي نور
توقف لوم نفسها على موت امها هو ابوها+

عمر بغضب: بلاش تجيب سيرته هو
مايستهلش أن نور تكون بنته+

ركز جمال على عيون عمر وتكلم
بجدية: انت مسدق أن ابوها سابها كده من
غير سبب+

سكت عمر بتفكير+

جنى بتعجب: مش فاهمه قصدك ايه+
زفر جمال بهدوء: مفيش اب هيخلي عن
بنته بالطريقه دي من غير سبب ده غير أن
من كلامك واضح أن علاقته بنور كانت

كويسه لحد موت أمها اكيد فيه سبب

يخليه يسيب نور+

رجع عمر بضره وكتف أيديه : تمام انا

هسافر لمصر وافهم السبب من ابوها وانت

تحاول تقابل ام جسى وانا هحاول الحقك

واقنعها معاك+

كتفت جنى أيديها بغضب : وانا اقشر لب

ولا اعمل إيه+

ابتسم عمر بهدوء : لازم نور متحسش بحاجه

على شان كده انا حجزت ليكى وليها رحله

وانتى هتشغليها هناك لحد ما نخلص+

ابتسمت جنى : تمام+

ابتسم جمال وغمز لعمر : مكنتش اعرف

أنك بتعز نور لدرجه تكلمنى وتثق فيا لدرجه

تطلب مساعدتى+

وقف عمر بضيق: نعمل إيه بقى بعد اذنكم
هروح اجهز التذاكر للسفر+

مسكت جنى أيد جمال : اسمع بقى انا لازم
افهم ليه انت وعمر فيه توتر شديد بينكم+
كتف جمال أيديه: الحكايه وما فيها أن عمر
لما جه فرنسا عمل روجو فقير على أساس
يكون صدقات بجد مش مصالح قربت منه
فريده وهو افكر أنها بتحبه بس هي كانت
بتمثل عليه علشان توصلى لما رفضتها
عملت مسرحيه على عمر أنى حاولت اعتدى
عليها وهو سدقها+

جنى بصدمه : وحضرتك ايه ناقص لسان
مقولتش الحقيقه لعمرليه+

حط جمال رأسه بين أيديه وبهدوء: هو
سدى أن صاحبه ممكن يخونه هو حتى

مسألنیش او عاتبنی یقبی ما یتهلش انی
ابرر موقفی لیه+

جنى بستهزاء: ومتى هيكون ليك سبب
علشان تبررلو+

رفع جمال رأسه ببسمه : دلوقتی کمل وهو
ملاحظ دهشه جنى هو يبحب نور بجد بس
مش ممكن يسبب فریده وهو مفكر أنها
بتحبه لشخصه+

حطت جنى أیدیها على خدها : طيب ايه
العمل

سکتت بتفکیر وبسرعه رفعت راسها :
اسمع احنا نحط كاميرا ونصورها وهى
بتقول انها ضحكت على عمر ونوريه الفديو+
جمال بتريقه : والفكره العبقريه دى جبتیها
من فلم هندی ولا ترکی اوعى يكون صینی+

جنی وهی بضیق عینیهآ وتستند علی
الطربیزه: خلصت تریقه رکز معایا فریده
طماعه واکید لو فکرت انک بتحبها مش
هتشک للحظه وبذات أنها ملاحظه بعد عمر
عنها الفتره دی واهتمامه بنور المشکله ازای
هنجیبها+

جمال بتفکیر: هی الی هتجینا رکزى معایا
انا هخلى واحده توصل لفریده انى فى
المستشفى وانى بنادى إسمها وانا تحت
التخدير ولما تیجى نصورها+

جنی بضحکه: ماشاء الله عليك طلعت
هندى اصلى+

جمال: بس احنا هنعمل الخطه دی النهارده
علشان أفضى لسفرى لام جسى دی+
جنی بصدمه: النهارده ازای هنلحق+

وقف جمال وهو بيوقف جنى : يادوب
نوصل المستشفى ونتفق مع الدكتور يكون
الخبر وصل لفريده يلا بينا+

وقفت جنى بتابع. دخول فريده من
الكاميرا+

فريده بخوف مزيف : جمال حبيبي انت
كويس+

جمال بغضب: انتى جيتى ليه اطلعى بره+

قربت فريده منه : انا عارفه انك بتحبينى+

جمال : بعد اللى عملتيه انتى اهتمتيني انى
حاولت اعتدى عليكى+

قعدت فريده على سريره وحطت أيدها على
خده : انت جرحتنى الأول لما رفضتنى انا
لسه بحبك+

جمال :: وعمر+

مسکت فریده آیده بحب کاذب: عمری ما

حبیته انا کنت بنتقم منك خلیه مشغول

بنور بتاعته+

قاطع کلامها دخول جنی بعصبیه : یلا یا

حلوه من هنا+

فریده بغضب : ایه التخلف ده حد یدخل

بالطریقه دی+

جنی بعصبیه : انتی لسه شفتی تخلف

بصی یا بتاعه انتی یا اما تورینا عرض

کتافک وطولک وجمال خطوتک وانتی

ماشیه یا اما ودینی احجزلک جناح فی

المستشفى+

مسکت فریده آید جمال بقوه : حبیبی

شوفها

بتکلمنی ازای+

بعد جمال آیده عنها : بقولك إيه مشى من

هنا بکرامتک احسن+

وقفتم فریده بصدمه : انت بتقول ایه+

مسکتها جنی بغضب: انتی لسه هتتصدمی

هتطلعی ولا انا دى الأمن+

طلعت فریده بتعجب و حیره+

قربت جنی من جمال : وحضرتک عجتک

القعهده فى المستشفى صح+

اعتدل جمال بضحک : مالک فیه ایه+

قعدت جنی بعصبیه على السریر : فیه حرقه

دم یا فالح حضرتک قاعد عامل نفسک

رومیو وانا ساکتہ واقول یابت اهدى ده

علشان نور+

وقف جمال بضحك وهو يبعد الضماد عنه:

مش فكرتك انى اعمل نفسى بحبها+

قربت منه جنى ومسكت ودنه بقوه :

اسمعنى كويس انا هعتبر اليوم ده اخر يوم

فى تاريخك الاسود المليان بنات ده بعد كده

لو لقيتك مقرب من اى حاجه مؤنثة حتى لو

فرخه هخليك تبات فى المستشفى بجد+

ضحك جمال وبعد أيدها عنه : يخرب بيت

الرومانسية بتاعتك مسك الكاميرا وابتسم

دلوقتى نتفرغ للسفر+

ابتسمت جنى: اخيرا يارب تقدر تقنعو ام

جسى وأبو نور+

قرب منها جمال : يكون فى علمك لو

الموضوع تم هيكون فرحنا فى اخر يوم

امتحانات فاهمه+

وقفتم جنی بخجل ونزلت راسها: هو ده

مكان أو وقت للكلام ده+

ضحك جمال: ياااااه اخيرا شفتمك وانتی

مكسوفه دانا كنت بشك انك بنت يا شيخه

قطع كلامه ضربه من جنی+

جنی بغضب: تستاهل+

مسك أيدها جمال ببسمه وحب: رغم طول

ايدك ولسانك المش ماشيين مع طولك

بس بموت فيكى+

رفع الكاميرا ودى بقى ورقه خلاص عمر من

فريده+

اعتدلت جنی بجديه : اموت واعرف هو كان

مستحملها ازای معقول كان بيحبها

بغلاستها دى ازای كانت قادره تخدع عمر

وتخليه يحبها+

قعد جمال على السرير ورفع رأسه للسقف
بتفكير: هي مخدعتوش+

جنى وهى بتفتح عنياها بصدمه: نعم ازاي+

غمض جمال عيونه بقوه : عمر هو الخدع
نفسه ركز عيونه على جنى عمر كان عايز
يحس أن فيه حد بيحبه بجد حد مش
طمعان فى فلوسه إحساسه بالوحده وعدم
الثقه فى حب الناس ليه خلاه يحاول يسدق
كذب فريده+

جنى بعدم فهم : ازاي يعنى هو كان بيضحك
على نفسه ولا ايه+

مسك جمال أيدها بحنان : بالظبط كده فكره
أن صاحبه خانه كانت اسهل ليه من أنه
مفيش حد بيحبه لنفسه علشان كده هو
مكنش عايز يسيب فريده ومستحملها+

جنى وهى بتغمض عيونها بضيق: ده مش
سبب يخليه يسيب نور هو دلوقتى حتى لو
مش عارف حقيقه الزفت دى فهو عارف أنه
بيحب نور+

جمال ببسمه: عارفه فكره الغريق البيتعلق
بقشه ده بالظبط عمر ركز عيونه على جنى
وهو بيتابع بتفكير انتى متعرفيش حاجه
عمر من يومه كان وحيد لما كان صغير كل
الأولاد كانوا بيلعبو معاه علشان معاه لعب
كثير أو لأن اهلهم حابين يقربو من عيله
عمر كانت حياته صعبه مفيش صاحب
واثق فيه عليه مسؤولية أنه الابن الوحيد غير
للتوقعات المطلوبة منه بما أنه ابن رجل
الأعمال المهم شريف بيه+

رجع جمال بظهره لورا وهو مستند على
أيديه تعرفى فريده مكنتش أو حب فى حيات
عمر+

جنى وقفت بضيق : نعم هو كان مقضيها
روميو ولا ايه لا بقى انا مش هجوز نور لواحد
كل شويه تطلعله بنت+

فتح جمال عينه بصدمه : هو ده الفرق
معاكى انا قاعد احكيك معاناة حياته
وسبتى الليله كلها بالسواد فيها ومسكتى
فى أنه كان بيحب واحده يخرب بيت دماغ
الستات+

قعدت جنى بحرج ونزلت رأسها : اسفه
حركت أيديها فى الهوا كمل كمل+

زفر جمال وهو بيحرك رأسه برفض :
فصلتيني والله يعنى مهمكيش أنه وحيد

ومن غير صاحب ولا طفولته البائسه دى
وهمك أنه كان بيحب+

ركزت جنى عليه بضجر: بس خلاص استنى
هيكى متروح تشحت بيه كمل يا جمال
واخلص+

جمال وهو مركز عيونه عليها: رغم اخلص
دى بس مش مشكله هو حب واحده زمان
واتصدم من أنها بتحب فلوسه فقرر أنه
يكمل دراسته برا مصر فى مكان محدش
يعرفه فيه بصحاب بجد فريده كانت عامله
نفسها ملاك فى الأول مكنش فيه حاجه
بتعملها تبين طمعها علشان كده عمر سدق
أنها مش هتطمع فى فلوسه وهتجبه هو+

نزلت جنى رأسها بحزن وصوت هامس: حتى
لو شاف منها حاجه تبين طمعها كان
هيكذب نفسه لأنه كان مسدق حبه ليها

الحب بيخلينا نسدق اي حاجه و نتغاضى عن
حجات كتير انا عارفه ده كويس+

مسك جمال أيدها بعصبيه : و حياه خالتك
مين ده يهانم الخلاكى تسدق اى حاجه
و نتغاضى ها مين ده+

ابتسمت جنى بسخريه : واحد اهبل+
جمال بغضب وهو بيدوس على أسنانه:
ومين هو بقى+

رفعت جنى حاجبها بتعجب و كملت
بسخريه: أسأل بنات الجامعه عنه واحد غبى
ماشاء الله عليه مفيش بنت فى فرنسا كلها
إلا وكان مصاحبها عرف بنات ممكن اكثر من
شعر رأسه كتفت أيديها بضيق كان عامل
روحو دنجوان العصر+

نزل جمال رأسه بحرج+

ابتسمت جنی بسخریة: وانا یا حبت عینی
طول الیوم احلم بحیبی هیتقدم لیا
ازای ویاتری هیعمل حرکت رکه ونص
ویقدملی خاتم ولا هیملی اوضه ورد ویقولی
بحبک وحرکات الهندی دی مهو کان
مقضیها وخبره بقی بس یا فرحت قلبی
خلصت الرومانسیة علی حظی واتقدملی
بجزمه ۱

رفع جمال عیونه وبتسامه وهو محرچ
: بس أقسم بالله یحبک صح کان مقضیها
بس ماقلش الکلمه دی لغيرک+

ضحکت جنی بمرح وهی بتلعب فی شعره:
عارفه وبجبه زی ما هو شدت ودنه بس
أقسم بالله ما یعمل دنجوان لواحدہ تانی+
قاطعها جمال وهو بیمسک أیدها بحب: هو
قادر یشوف واحدہ تانی اصلا+

وقف بجديه : دلوقتى لازم عمر يشوف

الفديو ده

+

بكره الجزء الاخير+

واصل قراءة الجزء التالي

الفصل الاخير

شكرا لكل الدعم انتو خلتو اول تجربه كتابه

ليا تكون مميزه وحلوه وشجعتونى إني اكتب

تانى أسفه لو الروايه ما كنتش كد توقعاتكم

بس اول مره بقى ومفيش خبره ❏ شكرا مره

تانيه+

وقفت نور فى المطار مع جنى: بجد كانت

رحله حلوه لازم نكررها+

مشت جنى معاها : فعلا كانت رحله حلوه
وقال إيه مكنتيش راضيه تسافرى فى الاول+

ضحكت نور : طيب يا ستى تعالى نرجع لانى
تعبانه

طلعو من المطار وقابلو عمر الى واقف قدام
العربيه+

حضرنا عمر بفرحه: وحشتينى+

وقفت نور بصدمه وخجل+

اتكلمت جنى بضحكه : احنا فى المطار يا
كابتن+

ضحك عمر وفتح باب العربيه طيب يلا
بيننا+

ركبت جنى ونور فى المقعد الخلفى نور
بتعجب: عمر ده مش طريق البيت صح+

حرك عمر شعره بفوضويه وابتسم : تقدرى

تقولى كده انى خطفتك عندك اعتراض+

ضحكت نور وهى بترجع بضرها لورا: يعنى

بدال الدكتوراه هتعيش دور زعيم عصابه

طيب كنت نقى الضحيه الاول دى جنى

ممکن تلم عليك الكوكب دلوقتى بصرخه

واحدہ+

ربطت جنى قماشه على عيون نور وبضحكه:

مهو اتفق معايا+

ضحكت نور بقوه وهى بتبعد القماشه:

بتبعينى يا جنى+

رجعت جنى القماشه على عيونها : معلش

بقى الاسعار غليت وكل فلوسى راحت فى

الرحله+

ركز عمر على الطريق ورجع بذكرياته+

دخل مكتب محمد ابو نور

محمد بدهشه: عمر إيه الجابك دلوقتى كنت
فاكرك فى فرنسا+

قعد عمر بضيق: فيه حاجه لازم اعرفها ومش
هعرفها غير منك+

استند محمد على المكتب بتساؤل: حاجه
إيه+

قرب عمر من محمد: ليه اتنازلت عن حضانه
نور ومزرتهاش ولو لمره+

ضغط محمد على عنيه بتعب: ليه بتسأل
أظن دى حاجه متهمكش+

ضرب عمر المكتب بقوه: أى حاجه تخص
مراقى تهمنى حاول يمسك أعصابه ممكن
تقولى سبب مقنع+

رفع محمد عنيه لعمر بحزن: علشان احميها
ابتسم على ملامح عمر المصدومه رجع
بضهره لورا ورفع رأسه للسقف : موت امها
قدامها علشان تنقذها أثر على نور ودخلها
فصدمه+

نزل رأسه وهو مركز على عمر كانت بتلوم
نفسها مسك رأسه بضعف مش بتاكل ولا
تشرب ولا حتى تتكلم حاولت اطلعها من
الحاله دي بس مقدرتش ابتسم بحزن ممكن
بسبب حزني+

عمر بضيق: مش سبب يخليك تسببها
ومتفكرش حتى تزورها+

اعتدل محمد في مقعده: انت مش عارف
حاجه كل حاجه كانت بتفكرها بأمها كل
مكان كانت ليه زكرياته الذكريات دي كانت
بتتعبها اكثر علشان كده قررت أبعدھا عن

مصر واخلی جدها یرببها ابتسم بحزن علی

الأقل تطلع شبه امها+

هز عمر رأسه بعدم فهم: طیب لیه تتخلی

عنها كنت فضلت معاها+

زفر محمد بضیق: تعرف بعد ما سبتها

باسبوعین قررت اسافر لیها بس انصدمت

من حالتها نور مکتتش بتلوم نفسها وبس

هی کانت بتکره نفسها انا خفت علیها من

نفسها کان لازم اخلیها تکره حد غیر نفسها+

ضحك عمر بسخریه: فعلا حتی هی فکرت

کده وحاولت تکرهک بدال نفسها طیب طول

الفتره دی محاولتش تقرب منها لیه+

ضحك محمد و بیکتف ایدیه : مهو صعب

برضه أن واحد أعمی یوصف الطریق لحد

كنت کدا بالظبط ازای أقلها أنسی ومتبکیش

وانا نفس بيكى كان احسنلها تبعد عنى انت
عمرى مسبتها كنت دايمًا يشوفها من بعيد
ابتسم على زكرياته فى كل لحظة كنت معاها
وفعلا كرهها ليا طلعتها من صدمتها وكرهها
لنفسها+

ابتسم عمر : مكنتش بتكرهك رغم ده تابع
وهو ملاحظ صدمه محمد هى قالتلى أن
عمرها ما قدرت تكرهك بس انا عايز اعرف
لو انت بتحبها كده ازاي وافقت على جوازي
منها بسبب الديون+

نزل محمد رأسه بابتسامه: مفيش ديون
اصلا كامل بضحكه وهو ملاحظ صدمه عمر
ابوك كان عارف انك بتحب واحده حكاى أنه
شافها معاك صدفه فى فرنسا
ومرتحلهاش وكان خايف عليك فى الوقت ده

جد نور مات وهى مكانتش مستعده تعيش

معايا فقررنا نجوزكم+

عمر بسخريه: لا ياراجل بدال ما تحاول

تتصالح معاها تجوزها لواحد عارف أنه

بيحب لا جديده دى ومقنعه كمان+

محمد بحنان: نور عمرها ماكانت هتوافق

تفتح قلبها وتحب لو اتصالحنا بعد موتى

هتفضل وحيده بس لو اتجوزتك وحبتك

هتكون عيله وعمرها مهتكون وحيده+

عمر بعدم اقتناع: وازى كنت ضامن انى

هحبها وهى هتجبنى+

ضحك محمد: انا ربيتك مع ابوك وعارف

انك كنت هتقدر تعمل المستحيل علشان

تكسب قلب نور بسبب حبك ليها منع عمر

من الكلام وكنت واثق من انك هتحبها زى

ما انا حبيت امها بسبب حنانها وطيبه قلبها
سرح محمد بيسمه كنت عارف أن نور
هتقف جنبك في كل ظروفك
وتدعمك هتلاحظ وحدتك وضعفك وبكده
هتحبها زي ما حماك وقع في حب امها غمز
لعمر بمرح ولا إيه رأيك دانا الربيتك
وعارفك+

رجع عمر للواقع وركز على صوره نور في
المرايه ابتسم بحب بينه وبين نفسه وفعلا
وقعت وممكن اكثر منك يا حمايا+
وقفت نور بدهشه : ايه ده+

كان عمر حاجز قاعه خياليه مزينه بورود
وبلالين وقفت نور تتأمل المكان بدهشه
وإعجاب+

قرب منها عمر ببسمه : ايه رأيك ده شغلى
أنا+

حضنتها جنى بضحكه : دى حفله عملناها
ليكى

بمناسبه رجوع احلى ضحكه لأحلى بنت طبعا
الأحلى بعدى+

وقف جمال بضحكه: حاسبى التواضع
بينقط منك وبعدين ايه الى عملناها دى
انتى عملتى حاجه اصلا انتى يا دوب
قولتيلنا كام تفصيل من التليفون+

منعتهم نور من الكلام : والنبي كفايه مش
ناقصه صداع+

حاوط عمر كتفها بحنان : بس يا جماعه+

وقفت نور بصدمه وحاولت تبعد ايدو

بحرج+

مسك جمال عليه فيها ورد من الكريستال :
ودی هدیتی لیکی علشان تفتکرینی دایما+

ابتسمت نور بفرحه: شکرا لیک+

قربت منها جنی : ودی بقی هدیتی+

فتحت نور الهدیه واتصدمت من لعبه

مجسمه لجنی+

جنی : انتی عارفه انی هتجوز قریب واکید

مش هکون معاکی دایما فالعبه دی

هتصبرک علی بعدی شوپه+

ضحکت نور بقوه+

ووقف جمال مصدوم : ربنا یصبرنی علی

جنانک+

قرب عمر منها ودى هديتى فتح عليه كان
فيها سلسله من الفضه على شكل قلب
ابتسمت نور بحيره من تصرفات عمر+

مسك عمر يدها وركز على عيونها : ودى
الهديه التانيه بس دى مننا كلنا+

مسكت نور شريط فيديو وبضحكه : ايه ده
فلم

عمر بحنان شغليه+

فتحته نور ووقفت بصدمه+

ظهرت جسى فى سرير المستشفى بتعب
شديد وصوت متقطع هامس : عزيزتى نور
بما أنك تشاهدين هذا الفيديو فهذا يعنى انى
قد مت بدأت دموع جسى تنزل وهى بتابع
بضعف لا استطيع مقابلتك لا املك
الشجاعه لهذا كنت أعرف أن ذاك الحقيق لم

يكن شخص جيد ولكنى استمررت فى
الكذب على نفسى انا السبب فى كل هذا لا
أريدك أن تشاهدينى وانا فى هذه الحالة اعلم
أنكى سوف تلومين نفسك ابتسمت بتعب
مثل عادتك تتحملين كل الأخطاء رغم أنه
لاذنب لكى اعلم أننى قد لا أنجو وأنتك أذ
رأيتنى فى هذه الحالة سوف تموتين معى
الف مره تابعت بضعف شديد وابتسامه
حزينه دوما تشعرين بالألم بدلاً عن احبائك
انا اسفه على كل ما عشتيه بسببى اعلم
أنك سوف تسامحيننى ابتسمت بضعف
وانتهى الفيديو+

وقعت نور بصدمه على الأرض قرب منها
عمر بحنان : ام جسى خبت الفيديو عنك+

ابتسمت نور بحزن : جسی کانت مسمحانی
رفعت راسها لعمر انت مسدق کانت
مسمحانی+

فتحت عیونها بصدمة وهی بتسمع صوته+
محمد (ابو نور-): لسه ذی ما انتی بتحملی
نفسک ذنب انتی معملتهوش انتی
مغلطیش علشان تسامحك قعد علی
الأرض فی مستواها وحضنها بحنان طلع
جمال وعمر وجنی بره+

حاولت نور تبعدو عنها بصوت مضطرب: لو
سمحت أبعد عنی انت لیه رجعت سیبنی
لوحدی+

حضنها اکثر محمد بدموع: وکمان لسه غبیه
انتی مسدقه انی سبتک انا کنت دایما

معاكى فى كل وقت بس من غير ما تحسى
بيا+

استسلمت نور لحضن ابوها وبدموع : ليه
مقربتش منى ليه سبتنى+

بعدها عن حضنو بحنان : انتى نسخه منى
انا وامك ابتسم بحزن نفس لون عيونها بس
بنظرتى الحزينه نفس قلبها الطيب ضرب
بخفه رأسها وابتسم بس نفس راسى
اليابس والعنيد كنت خايف تطلعى نسخه
منى لو فضلتى معايا كنت عايزك تكونى
شبه امك علشان كده اديتك لجدك خفت
انى مش هقدر اعوضك حنان امك+

نور بدموع: ده مش سبب كان ممكن تفضل
معايا عند جدى+

زفر محمد بحزن: بعد موت امك كنت
بتلومى نفسك دايمًا كنتى بتكرهى نفسك
خفت عليكى شفت أنك تكرهينى هيكون
احسن من انك تكرهى نفسك بدء محمد
بيكى مكنتش هستحمل اشوفك بتضيعى
منى حاولت اطلعك من صدمة موت امك
بس فشلت فقررت اسيبك لجدك+

استسلمت نور لدموعها فى حضن ابوها
نفس الحضن اللى تحرمت منه سنين+
جمال بضجر: كفايه كده تعبتنى معاك
عماله تروح وتيجى أهدى+

عمر بتوتر: مش قادر خايف عليها لتتعب
تانى هما ليهم فتره طويله جوا+
قاطع كلامه خروج نور وأبوها+
قرب منها بتوتر: انتى كويسه+

حضنته بقوه وبهمس: شكرا+

حضنها عمر بابتسامه+

قرب جمال من محمد وبهمس: انا مقدر انك

ابوها والله بس مش المفروض نخلع في

وقت زى ده+

ابتسم محمد بدموع:كنت عارف انى اخترت

الراجل الصح لبنتى+

ابتسم جمال ومسك ايد محمد وجنى: انا

بقول نخلى عندنا احساس ونمشى

دلوقتى+

بعدت نور بحرج : انتو رايعين فين+

جنى ببتسامه: عمر عايز يكلمك في حاجه

كده شويه وهنرجع+

قرب منها محمد وطبع قبله رقيقه على
رأسها: اكيد مش همشى شويه وراجع+

مشى جمال مع جنى ومحمد+

جمال : يارب بس يفتكر نصايحى+

جنى بتريقه: نصايح ايه انت ناسى انك

خطبتنى بجزمه خلىنى ساكته٢

اتكلم عمر بتوتر : مش عارف أقولك ازاي أو

ابدء من فين بس انا يعنى كنت اصلى+

قاطعته نور بهدوء: عايز تتكلم عن الطلاق+

قاطعها عمر بسرعه وهو بيقترب منها :

اسمعى مش عارف امتا أو ازاي بس انا

مقدرش اعيش من غيرك مش عارف اتخيل

حياتي من غير وجودك متعرفيش الأيام

القليلة اللي قعدتها في الرحله وانا مسافر

عدت ازاي عليا+

قرب منها وحاوط وشها بأيديه : نور انا بحبك
بجد انتی اکتد انسان انا حیته ممکن تدینی
فرصه تعالی نغیر اتفاق جوازنا نخلیه حقیقی
بوعدک انی هحاول اخلیکی تحبینی بس
بلاش تمشی+

نور بتوتر : بس+

قاطعها عمر : بلاش بس دی لو سمحتی
بلاش تطلبی انک تبعدی عنی لو علی ابوکی
انا اتفقت معاه احنا هنسکن سوا مع عیلتی
یعنی هتکونی معاه برضو کمل بتوتر ادینی
بس فرصه حتی لو مش بتحبینی انا متأكد
انک مش هتلاقی حد یحبک ذی+

قربت نور منه وحضنته بهمس: بحبك یا
غبی+

رمش عمر عيونه مش مستوعب بعدها عنه

بسرعه :انتى بتتكلمى جد+

ابتسمت بخجل+

عمر بفرحه حزن وشها بأيديه وطبع اول

قبله زواج بينهم والى كانت توقيع اتفقيه

زواج جديده بس زواج حب+

واصل قراءة الجزء التالي

الخاتمه

لأن فيه ناس طلبت خاتمه فأنا حاولت اكتبها

على كد ما اقدر لأن معنديش خبره وكده

وشكرا بجد على الدعم الفرحنى وتعليقاتكم

الكانت فعلا سكر حلى الروايه ♥ (إيه

رأيكم فى التثبيت المصرى2))

وقف جمال بملل يشتري الطلبات ركز نظره

بتعجب على بنت بتقرب منه بيسمه+

البتت بدلع وهى بضيق عنيتها : جمى

+صحيح

حرك جمال رأسه بالموقفه : هل أعرفك+

قربت منه بدلع وبيتسامه : لقد كنت معك
فى الجامعه ضحكت بنعومه من الطبيعى أن
تنسانى لقد كنت واحده من معجباتك الكثر+

قربت منه اكثر وهى بتحاول تلمس شعره :
لكنك لم تتغير نفس الأناقة والوسامه
رمشت عيونها بدلع : لم يتغير فيك شىء+

بعدها جمال بصابع ايدو وركز على عيونها
المفتوحه بصدمه : لقد تذكرتك ميشيل
أليس كذلك+

استندت ميشيل على الحيطه مبتسمه
بنعومه: لا اصدق انك تذكرتنى كملت

بضحكه. وهى بتلعب فى شعرها لكن ما
رأيك هل ازداد جمالى+

حط جمال إيديه فى جيوبه : هل تعلمين
ماذا ذاد فيكى حقا تابع ببتسامه ساخره
وقاحتك طبعاً بجانب وزنك+

اعتدلت ميشيل بغضب : ماذا تقول+

رفع جمال حاجبه بسخرية: لكن قل سمعك
بجانب نظرك رفع ايديه لميشيل انتى لا تدين
خاتم زواجى+

ميشيل بصدمة وصوت هامس : تزوجت
رفعت عيونها بتعجب لكنك لم تبدى أى
اهتمام بفتاه+

اعتدل جمال فى وقفته : لأنى كنت انتظر
ملاكى الجميل ركز نظره على ميشيل من
فوق لتحت وليس لعبه مصبوغه بالاولان+

قاطع كلامهم اقتراب بنت جميله في
الخامسه بشعر بنى يوصل لكتفها مسكت
ايد جمال ورفعت عيونها العسليه ببراءة :
بابا ممكن اجيب شكولاته كمان+

اتحولت نظرات جمال من البرود الساخر
للحنان وهو بيرفع بنته ويلمس طرف أنفها
بمرح: كل ما ترغب به اميرتى الحلوه+
ابتعد جمال وهو سايب ميشيل واقفه
بصدمه وضيق+

رهف ببراءة وغضب طفولى : بابا انت مش
قولت اننا هنروح الملاهى ليه رجعنا البيت
دلوقتى+

ابتسم جمال بحنان وهو بيفتح باب البيت :
حبيبتى انا تعبان بكره نطلع+

رهف بحزن وهى بتتعد : انت مش تعبان

انت جيت علشان ماما اتصلت بيك+

حضنتها جنى بحنان : انا اتصلت بيه لأنى

جبتلك كيكه شوكولا+

وقفت رهف بحماس : جد+

ضحك جمال وهو يمسح شعرها بيسمه:

بكره هنطلع سوا ونجيب لعبه سندريلا ايه

رأيك+

هزت رهف رأسها برفض: لا سندريلا غيبه

بعد ما لقيت فرده الجزمه و اتجوزت الامير

وخلفت بقيت بتضرب روحها بالفرده

التانيه+

فتح جمال عنيه بصدمه : مين قال كده

ضيق عنيه وهو مركز نظره على جنى+

ضحكت جنى بتوتر : من الندم ندمانه انها
معرفتش الامير قبل كده وعلى عمرها الضاع
من غيرهه+

ابتسم جمال بسخرية وهو بيكتف
ايديه: وانا بقول كده برضو+

جنى بضحكه: رهف حبيبتى روحى شوفى
الكيكه+

مشت رهف وقربت جنى من جمال وهى
بتديه عليه: ايه رأيك+

فتح جمال العلبه الفضول وابتسم على
الساعه : روعه بس إيه المناسبة بسرعه
اعتدل وهو بيعتذر اسف نسيت عيد جوازنا+

جنى وهى بترفع حاجبها : وانت من امتا
بتفتكر يا بحر الرومانسيه رجعت بضرها
لورا بس مش ده سبب الهديه+

جمال بتساؤل وهو بيعتدل في مقعده: إيه
السبب+

قربت منه جنى ببسمه وهى بتمسح شعره
بحنان: مش لازم يكون فيه سبب علشان
اجيب هديه لحبيبي+

ابتسم جمال بحب وهو بيطبع بوسه رقيقه
على شعرها: بحبك+

حضنته جنى بحنان وصوت هامس: حبيبي
انت تاعب نفسك في الشغل الفتره دى
عارفه ان ده علشاننا بس صحتك اهم+
بعدها جمال بحنان وهو بيحاوط وشها:
تعرفى ليه اشتغلت كتير الفتره دى+

جنى بضيق: مش عارفه ومهما كان السبب
اكيد صحتك اهم+

جمال بمرح: انا بصفى شغلى هنا علشان
هنرجع مصر كامل وهو ملاحظ صدمه جنى
بضحكه: أنا عارف انك مش مرتاحه ودايما
بتتوحشى نور علشان كده هننزل مصر بعد
اسبوع+

جنى بفرحه : أحلف+

جمال بضحكه: طيب إيه رأيك اننا كمان
هنسكن جمبهم انا+

وقفت جنى بفرحه: هنسكن جنب نور انا
هجهز الشنط فورا+

جمال بضحكه وهو بيمسك إيد جنى :
بسرعه كده بعينى علشان نور دانا سايب
شغلى وبشتري طلبات البيت+

جنى وهى بتقعد بفرح : مانت المش راضى
إنى اشترى بنفسى+

جمال بضيق وهو بيعتدل فى مقعده :
علشان كل شويه الاقى واحد بيعاكسك كمل
وهو بيكتف ايديه اشترى الطلبات أحسن
من إنى ارتكب جريمة+

جنى بضحكه وهى بتحط ايدها على بطنها
المنتفخه من الحمل: هو فيه حد هيعبرنى
بالبطيخه دى+

غمضت نور عينها بتعب: حبيبي بجد انا
كويسه+

حط عمر أيده على رأسها بضيق : لا لسه
سخنه+

ابتسمت نور بتعب وهى بتمسك ايدو
بحنان: حبيبي انا فعلا كويسه انت لازم
تشوف شغلك ليك اسبوع وانت معايا+

طبع عمر بوسه على شعرها وابتسم بحب:
ملعون ابو الشغل على اى حاجه تبعدنى
عنك مسك ايدها بحنان لو مكنتش معاكى
وانتى تعبانه امنا اكون جنبك+

اعتدلت نور فى قعدتها وهى بتحضنه بحنان+

عمر بهدوء وهو ييمسح شعرها : انتى اهم
حاجه معايا وبعدين انتى دايما معايا فى
تعبى وفى كل وقت+

قاطع كلامه دخول ولد بشعره وعيونه
البسواد الليل بغضب : بابا ماما تعبانه
سيبها ترتاح+

بعدت نور بحرج وبتسامه : زين حبيبي انا
كويسه+

ضغط عمر على عيونه بضيق : دايما بتيجى
فى الوقت الغلط عايز إيه يا عملى الأسود+

ضربته نور بخفه : عمر بلاش تقول كده
ركزت نظرها على زين بحنان مدت أديها :
حبيب ماما مش هيديني بوسه+

قرب منها زين بفرحه وهو بيحضنها ركز
عيونه على اطباق الاكل بضيق : ماما قولتلك
ما تكليش من طبخ بابا هو البيخليكى
تتعبي+

مسك عمر ودن زين بضيق : لا والله مالك
يازيتونه+

بعد زين أیده بعصبيه : بابا كام مره قولتلك
مادقولش زيتونه+

عمر وهو بيضيق عنيه وبيتسامه سخریه :
نفس عدد المرات القولتلك فيهم تخط على
الباب+

منعتهم نور من الكلام بضحكه : بس كفايه
يا اخى مع انكم نسخه من بعض بس كل ما
تشوفو بعض تتخانقو كده+

حضنها زين بتملك : هو غيران علشان انتى
بتحبينى اكثر+

حضنته نور بحب وهى بتطبع بوسه رقيقه
على شعره+

رفع عمر حاجبه بسخريه : اجيب تنين
لمون+

رفع زين رأسه بسرعه وحماس: صح نسيت
ماما تعرفى مين جراننا الجداد+

مسكه عمر بسرعه: زين حبيبي تعال نطلع
بره ونسيب ماما ترتاح+

نور بتعجب: مين+

زين بفرحه : خالتو جنى ونزل رأسه بخجل
طفولى ورهف+

.قفت نور بصدمة: عمر وهو ده بجد+

حرك عمر ايدة بتوتر على رقبتة : كنا عملينها
مفاجأه جمال نقل شغله لمصر وهيكونو
جرانا+

قاطعته نور بحماس: انا هروح اشوفها يلا يا
زين+

طلع زين بحماس+

مسكها عمر بضيق : لا انتى تعبانه هى
هتيجى دلوقتى تشوفك+

قربت منه نور وهى بتمسك ياقته قميصه
: عمرى انا كويسه رمشت عيونها بدلع
علشانى بس+

غمض عمر عنيه بضيق : بس+

قاطعته نور وهى بتطبع بوسه على خده:
علشان+

حاوطها عمر ببسمه : كده المفروض
بتقنعيني نطلع من الاوضه+

قاطعه دخول زين بغضب: ماما انتى لسه
ملبستيش+

بعدت نور بسرعه بإحراج: لحظه يا روحى+

عمر بضيق: كام مره قلتلك تخبط+

زين بغضب طفولى: انتو أتأخرتو عليا وعاييز
اروح لرهف+

ضيق عمر عنيه ببسمه : وليه بقى+

زين بحرج وهو منزل رأسه: علشان العب
معاها هى خالتو جنى+

عمر بضحكه وهو مكتف أيديه: بجد طيب ليه
مش هتلعب مع عمك جمال+

زين بضيق : لأنه غلس+

نور بغضب وهى بتمسك وذن زين: كام مره
قلت عيب تقول على الأكبر منك كده+

زين بغضب : بس هو فعلا سخييف ومش
بيخلينى العب مع رهف+

عمر بضحكه وهو بييشيل أبنه: ايوا قلتلى
رهف تانى هو انت مش بتكره البنات+

زين بحرج: هى مش غلسه زى البنات
وملهاش صحاب غيرى+

عمر بضحكه وهو بيلعب فى شعر زين :
علشان كده فى كل زياره بتقعدو سوا طول
اليوم صح+

نور ببسمه وهى بتضرب عمر بخفه: بلاش
تضايق الولد هما بيحبو يلعبو سوا مالك
بيهم+

زين وهو بيرفع رأسه لعمر: بابا انا عايز أخ
صغير زى رهف+

ضربه عمر بخفه وهو بيغمز لنور: مهو طول
ما انت بتفتح الباب كده من غير ماتخبط
عمرى ما هعرف اجبلك أخ يافالح .
تمت النهاية